

புதன்கிழமை, 1979 மார்ச் 21

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9.00 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. முனு ஆதி அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

வினாக்கள்—விடைகள்.

(1) உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

கல்ராயன் மலைப்பகுதியில் கடுக்காய் எண்ணெய் ஆலை.

*குறுகிய கால வினா எண் 20—திரு. துரை முத்துசாமி:

மாண்புமிகு வேளாண்மை பாசனத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:—

(அ) தென்னாற்காடு மாவட்டம் சங்கராபுரம் தொகுதியில் உள்ள கல்ராயன் மலையில் கிடைக்கும் கடுக்காயைக் கொண்டு எண்ணெய் எடுக்கும் தொழிற்சாலை அமைக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உண்டா?

(ஆ) ஆம் என்றால் விபரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: (அ) தற்போது இல்லை.

(ஆ) இவ்வினாவிற்கு இடம் இல்லை.

திரு. துரை முத்துசாமி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஒவ்வொரு ஆண்டும் அங்கு எவ்வளவு கடுக்காய் கிடைக்கிறது? அதை எங்கு அனுப்புகிறார்கள்? அதை எதற்காகப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: பேரவைத் தலைவரவர்களே, கடுக்காய் எண்ணெய் தொழிற்சாலையே அரசினுடைய பரிசீலனையில் இருந்து இப்போது நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் அரசினுடைய பரிசீலனையில் இது இருந்தால் தான் எவ்வளவு கடுக்காய் கிடைக்கும் என்றும், அதனால் எவ்வளவு வருமானம் வரும் என்றும் கணக்கிட்டுக் கூற முடியும். இந்தக் கடுக்காயிலிருந்து தோல் பதனிடுவதற்குத் தேவையான டேனின் என்ற பொருளை உற்பத்தி செய்யும்

[1979 மார்ச் 21]

தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவுவதற்குத்தான் அரசு பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முத்துசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அந்தக் கடுக்காயைப் பயன்படுத்துவதற்குரிய யோசனை இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் சூரியகாந்தியிலே இருந்து எண்ணெய் எடுப்பதைப்போன்று இந்த கடுக்காயிலே இருந்து எண்ணெய் எடுக்க முடியும் என்று நிபுணர்கள் கூறி இருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. கல்கத்தாவிலே கடுக்காயிலே இருந்து எண்ணெய் எடுக்கின்ற ஒரு தொழிற்சாலை அமைந்திருப்பதாகவும் அதே போன்று விருத்தாசலத்திலேயும் ஒரு பிரிவை அமைக்கலாம் என்றும் யோசனை இருப்பதாக அறிகிறேன். அந்த யோசனையை நிறைவேற்ற அரசு முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு வேளாண்மைத் தொழில் கழகத்தின் மூலமாக 26—12—1978 அன்று ஒரு கடிதம் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கடிதத்திலே தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. விருத்தாசலத்தில் இருக்கக்கூடிய எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலையின் மூலமாக இவ்வாறு செய்வதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய யோசனையைப் பரிசீலிக்கலாம் என்பது குறித்துத் தெளிவாக அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதப்பட்டுள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விசைத்தறி தொழிலாளர் குறைந்த
பட்ச உத்தியம்.

*வினா எண் 490—திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்: மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:—

(அ) விசைத்தறி தொழிலாளர்களுக்கென அரசால் அறிவிக்கப்பட்ட குறைந்தபட்ச சம்பள உத்தரவு பல நிறுவனங்களில் அமலாக்கப்படவில்லை என்பது உண்மையா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதனை அமலாக்க அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க உத்தேசித்துள்ளது?

1979 மார்ச் 21]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் நேற்றைய தினமே இதற்குப் பதில் கூறிவிட்டேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்: தலைவரவர்களே, நேற்றைய தினம் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லும் போது குறிப்பிட்ட சட்டப்பிரிவின்கீழ் விசைத்தறி தொழிலாளர்களுக்கு கூலி நிர்ணயம் செய்யப்படும் என்று அறிவித்தார்கள். ஆனால் உடனடியாக இந்த சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரிலேயே ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து சீக்கிரமாக அதனை அமல் நடத்த அரசு முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, அதற்குரிய சட்டத்தை இந்தச் சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரில் கொண்டு வரவேண்டியதில்லை. குறைந்த பட்சக் கூலி நிர்ணயிக்க Minimum Wages Act, 1948 ஆண்டு, பிரிவு 3-ல் அரசுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆகவே அந்த அதிகாரத்தை உபயோகப்படுத்திக் கூலி உயர்வு நிர்ணயிக்கப்படும் என்று சொன்னேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன்: தலைவரவர்களே, விசைத்தறி தொழிலாளர்களில் சிலர் 20 தறிகளுக்கு மேல் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி தறிகளை அவர்கள் பினாமி பெயரில் வைத்துக் கொண்டு பாக்டரி சட்டத்தையே மீறக்கூடிய அளவில் நடைபெற்று வருகின்றது. சங்கரன்கோயில் தாலுக்கா, புளியங்குடி போன்ற இடங்களில் இவ்வாறு நடைபெற்று வருகிறது. அதற்குரிய அதிகாரிகளிடம் சொல்லியும் அவர்கள் மீது சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறது என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, எங்கெங்கு பாக்டரி சட்டத்திற்குப் புறம்பாக தொழிலதிபர்கள் செயல்படுகிறார்கள் என்று தெரிவித்தால் நான் அதற்கான அதிகாரிகளை அங்கு அனுப்பி வேண்டிய பரிகாரம் தேட முயற்சிக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதுபோன்று மாண்புமிகு திரு. ரமணி அவர்கள் ஒரு முறை சொன்னபோது ஒரு பெரிய அதிகாரியைக் கூட ஒரு தொழிற்சாலைக்கு அனுப்பி இருக்கிறேன் என்பதையும் அதற்காக திரு. ரமணி அவர்களே என்னைப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1979 மார்ச் 21]

திரு சோ. அழகர்சாமி: தலைவரவர்களே, இந்த விசைத் தறி தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயிக்கப்படும் என்ற உத்தரவாதத்தை அளிப்பதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். குறைந்தபட்ச கூலி என்றால் ஒரு நாளைக்கு எவ்வளவு கூலி? அவர்கள் எவ்வளவு மணி நேரம் வேலை செய்யவேண்டும்? 8 மணி நேரமா? எப்படி கூலி நிர்ணயம் செய்கிறார்கள்? அதுமட்டுமல்ல. சில இடங்களில் விசைத் தறி தொழிலதிபர்கள் நியாயமான கூலி கொடுக்காமல் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் தொழிலாளர்களைக் குறிப்பிட்ட நேரமும் வேலை வாங்குவது கிடையாது, அதிக நேரம் வேலை செய்யச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட நிலையினைப் போக்கி நியாயமான உரிமைகளை அந்தத் தொழிலாளர்கள் பெறுவதற்குரிய சட்டத்தை பிறப்பிக்க அமைச்சரவர்கள் முன்வருவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இதற்கு முன்பு கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது, 8—3—1975 அன்று. இப்போது நான்காண்டுகள் கழிந்துவிட்டன. அந்தக் கூலியையே இப்போதும் கொடுப்பது நியாயமாக இருக்காது என்று அரசு கருதுகிறது. ஏனென்றால் எஸ்கலேஷன் இன் ப்ரைஸ் அன்ட் கான்ஸ்ட் ஆஃப் லிவ்விங் இன் டெக்ஸ் ஏறியிருக்கிறது. ஆகவேதான் அந்தக் கூலியை சற்று உயர்த்தி நிர்ணயம் செய்யலாம் என்று அரசுக்கு எண்ணம் இருக்கிறது. அதற்காகத்தான் காலதாமதம் ஆகிறது. விரைவிலே அதனை அறிவிப்பதற்கு அரசு முயற்சி எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு ஆர். மணிமாறன்: (பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விசைத்தறி தொழிலாளர்களுடைய ஊதியத்தைக் குறைவாக கொடுப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், அவர்களுடைய வேலை நேரத்தை அதிகப்படுத்தியும் அவர்களிடம் அடிமை சாசனம் எழுதி வைத்தால் போல் தொழிலாளர்களை வைத்து வேலை வாங்குகிற முறையில் ஆங்காங்கு விசைத்தறி தொழிலாளர்கள் இருந்து வருகிறார்கள். இதைப்பற்றி அரசுக்குக் குறிப்பாக தெரிவித்தால் இதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்க அரசு தயாராக இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: 1948-ம் ஆண்டு குறைந்தபட்சக் கூலி சம்பந்தப்பட்ட சட்டத்தில் பீனல் கிளாஸ் இருக்கிறது. எங்கு தவறு நடக்கிறது என்று அரசுக்குத் தெரிவித்தால் அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்,

1979 மார்ச் 21]

திரு து. இராமசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விசைத் தறிகளைப் பொறுத்தவரை இதில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்கள் கொத்தடிமைகளைப் போல் நடத்தப்படுகின்றார்கள். அவர்களுக்குக் குறைந்த பட்ச ^{உயர்}தியம், போனஸ் போன்ற வசதிகள், மற்றத் தொழிற்சாலைகளில் வழங்கப்பட்டு வரும் மருத்துவ வசதிகள், நிர்ணயிக்கப்பட்ட வொர்க் லோடு போன்றவைகளை நிர்ணயிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: இவைகளைப்பற்றி தொழிற்சங்கங்கள் அந்தந்த தொழில் நிறுவனங்களுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி வெற்றி பெறுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். மேலும் இவைபற்றி தொழில் தகராறு எழுப்பினால் அரசு அதற்கு ஆவன செய்யும்.

திரு பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, போனஸ் பற்றியெல்லாம் சம்பந்தப்பட்ட முதலாளிகளிடம் பேச்சு வார்த்தை நடத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்படிப்பட்ட விசைத்தறி தொழிலாளர்களுக்கும் போனஸ் கொடுக்கவேண்டும் என்று சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு மாநில அரசாங்கம் சிபாரிசு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: இதைப்பற்றி இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்பே பதில் சொல்லியிருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு, இப்போது கூறியதையும் அரசு பரிசீலனை செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சிங்காநல்லூர் இ. எஸ். ஐ. மருத்துவ மனை.

*வினா எண். 491—திரு. ரா. வெங்கிடுசாமி என்கிற வெங்கிடு: மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :—

(அ) கோவை சிங்காநல்லூர் இ. எஸ். அய். மருத்துவ மனையின் அட்வைசரி கமிட்டியை மாற்றியமைத்து செயல்பட வைக்கும் உத்தேசம் உண்டா?

(ஆ) இப்பொழுது உள்ள குழுவில் அந்தத் தொகுதியின் சட்டமன்ற உறுப்பினரை அங்கத்தினராக்க அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது?

[1979 மார்ச் 21]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : (அ) அட்வைசரி குழுவை மாற்றி அமைக்கும் செயற்குறிப்புகள் பரிசீலனையில் உள்ளன.

(ஆ) அக்குழுவில், அந்தத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினரை அங்கத்தினராக்க விதிகள் ஏதுமில்லை.

திரு. ரா. வெங்கிடுசாமி என்கிற வெங்கிடு : தலைவர் அவர்களே, தற்சமயம் இந்த இ. எஸ். ஐ. அட்வைசரி கமிட்டியில் அங்கம் வகிப்பவர்கள் யார் யார்? அந்தக் கமிட்டியில் அங்கம் வகிப்பதற்குத் தகுதியுடைய அடிப்படைகள் என்ன? அந்த அடிப்படையில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அதில் அங்கம் வகிப்பதற்கு தகுதியில்லை என்று சொன்னால் அதற்கு மேல் தகுதியுள்ளவர்கள் யாராவது இருக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

The Hon. Thiru S. RAGHAVANANDAM : The presnet term of office of the Committee expired on 12-6-1975. You are in a hurry. Translation will also follow. அவசரப்படாதீர்கள்—மொழி பெயர்ப்பும் சொல்லுகிறேன், 1975-ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 12-ம் நாளோடு இந்தக் கமிட்டியின் காலம் முடிந்துவிட்டது. இதை ரீகான்ஸ்டிடியூட் செய்யவேண்டுமென்றால் ஒரு லோக்கல் கமிட்டி ஃபார்ம் செய்ய வேண்டும். அதற்குப் பின்னால்தான் அட்வைசரி கமிட்டி போட வேண்டும், எம். எல். ஏ-க்களைப் போடுவதற்கு இப்பொது சட்டம் இல்லை. டெல்லியில் தான் இ. எஸ். ஐ. நிறுவனத்தின் தலைமைக் கழகம் இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அறிவார்கள். அட்வைசரி கமிட்டியில் எம். எல். ஏ-க்கள் இடம் பெற வேண்டும் என்று அரசுக்கு விண்ணப்பம் எழுதிக் கொடுத்தால் அதை டெல்லிக்கு அனுப்புவதற்கு இந்த அரசு பரிசீலனை செய்யும்.

திரு. க. மருதாசலம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த கோவை, சிங்கநல்லூர் இ. எஸ். ஐ. மருத்துவ மனையில் ஏற்கனவே தொழிற் சங்கப் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய ஒரு குழு இருந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படியென்றால் அந்தத் தொழிற் சங்கப் பிரதிநிதிகள் யார் யார் என்பதையும், இனிமேல் அந்தக் குழுவில் தொழிற் சங்கப் பிரதிநிதிகள் சேர்க்கப்படவில்லை என்றால் அவர்கள் சேர்க்கப்படுவார்களா என்பதையும், அத்துடன் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் அந்தக் குழுவில் இடம் பெற செய்யப்படுமா என்பதையும் கேட்க விரும்புகிறேன்.

1979 மார்ச் 21]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : ஏற்கனவே நான் சொன்னது போல், இந்தக் குழுவில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இடம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சட்டத்தில் இடம் இல்லை. இப்போது மீண்டும் இந்தக் கமிட்டியை ரீகான்ஸ்டிடியூட் செய்ய வேண்டும். அதற்கான முயற்சிகளை அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய செண்டிமென்ட்—உணர்வுகளை அரசு எடுத்துக் கொள்ளும்.

திரு. ரா. வெங்கிடுசாமி என்கிற வெங்கிடு : தலைவர் அவர்களே, இந்த அட்வைசரி கமிட்டியில் நியமிக்கப்படக்கூடிய உறுப்பினர்களின் தகுதியின் அளவுகோல் என்ன? எந்த அடிப்படையில் அது நிர்ணயிக்கப்படுகிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 9-10]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதைப் பற்றிய தகவல் இல்லை. தனிக் கேள்வி போடவும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வி எண். 492 (திரு மு. அம்பிகாபதி குறுக்கிடல்) இக் கேள்வி, கோவை சிங்காநல்லூர் பற்றியது. மன்னார்குடி பற்றியது அல்ல.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : தலைவர் அவர்களே, இது ஜெனரல் பாலிசியைப் பற்றியது. மிகவும் முக்கியமான கேள்வி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதைப் பற்றி எனக்கு அக்கறை இல்லை. இது சிங்காநல்லூர் மருத்துவ மனையைப் பற்றியது. இதிலே பாலிசி வராது. நீங்கள் மன்னார்குடி, எனவே, உட்காருங்கள்.

இராஜகம்பீரத்திற்கு குடிநீர் வழங்கல்

*வினா எண். 492—திரு. வ. மு. சுப்பிரமணியன் :—மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மானாமதுரைத் தொகுதி, இராஜகம்பீரத்தில் குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தால், குடிநீர் திட்டம் ஒன்று நிறைவேற்றுவது குறித்து அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

[1979 மார்ச் 21]

(ஆ) ஆம் எனில், அத்திட்டம் எந்த நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : (அ) ஆம்.

(ஆ) ஊராட்சியின் நிதிநிலைமை பற்றிய குறிப்பு ஒன்று கேட்கப்பட்டுள்ளது. விவரங்கள் வந்த பிறகு திட்டத்திற்கு அனுமதி அளிப்பதுபற்றிப் பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. வ. மு. சுப்பிரமணியன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டத்தின் மொத்த மதிப்பீடு எவ்வளவு? அந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்தினுடைய பங்குத் தொகை எவ்வளவு? எவ்வளவு கட்ட வேண்டும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டத்திற்கு நீர் வழங்குவதற்கான விரிவான ஆய்வுக்குப் பிறகு ரூ. 2.95 லட்சம் திட்டம் நிறுவுவதற்கும், ரூ. 41,000 ஆண்டு பராமரிப்புக்கும் ஆக ஒரு உத்தேச மதிப்பீடு தயாரிக்கப்பட்டு நிர்வாக ஒப்புதல் பெற அரசுக்கு, தமிழ்நாடு குடிநீர் வாரியத்தால் அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஊராட்சியில் சென்ற மூன்று வருடங்களுக்கான செலவு, நிலுவை பற்றிய விவரமும், வரி விரிவாக்கம் பற்றிய விவரங்களும் கோரப்பட்டுள்ளது. அவைகள் இன்னமும் வரவில்லை. வந்த பிறகு திட்டத்திற்கு ஒப்புதல் அளிப்பதுபற்றி இந்த அரசு பரிசீலிக்கும்.

திரு. வ. மு. சுப்பிரமணியன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஊராட்சிக்கு குறைந்த வருமானம் வருகின்ற காரணத்தினால் அதற்கான பங்குத் தொகை கட்டுவதற்கு கஷ்டப்படலாம். அப்படி இருந்தால், இந்தத் திட்டத்தை அங்கே செயல்படுத்துவதற்கு இயலுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதைத் தான் இந்த அரசு பரிசீலிக்கும் என்று சொன்னேன். ரி பேயிங் கபாசிட் இருக்குமா அதாவது

1979 மார்ச் 21]

மீண்டும் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கு சக்தி அதற்கு உண்டா என்பதையும், எந்தெந்த டாக்ஸ் போடுவதற்கான முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும், எந்தெந்த வகைகளிலே வருவாயை அதிகப்படுத்த முடியும் என்பதற்கான வழிவகைகள் இருக்கின்றது என்கின்ற விவரங்களை எல்லாம் இந்த அரசு பரிசீலிக்கும்.

வரதமாநதி அணைக்கட்டு.

*வினா எண். 493—திரு. என். பழனிவேல் : மாண்புமிகு வேளாண்மை பாசனத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மதுரை மாவட்டம் பழனி பகுதியில் உள்ள வரதமாநதி அணை மிகவும் குறுகிய அளவில் இருப்பதால் அங்கு மழை காலத்தில் வரும் தண்ணீர் முழுவதும் தேக்கிவைக்க முடியவில்லை என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா?

(ஆ) ஆம் எனில், அந்த அணையிலிருந்து இரண்டு கி. மீ. மேலே தள்ளி இன்னும் ஒரு தேக்கம் கட்டும் உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : (அ) வரதமாநதி அணைக்கட்டின்கீழ் உள்ள குளங்கள் அனைத்தும் நிரம்பிய பிறகே அணையில் நீர்த்தேக்கப்படுவதால், இந்த அணையின் கொள்ளளவு போதுமானதாகவே உள்ளது.

(ஆ) இல்லை.

திரு. என். பழனிவேல் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தற்போது கட்டப்பட்டுள்ள அணையில், கீழே இருக்கக்கூடிய எல்லா கண்மாய்களிலும் போதுமான தண்ணீர் இருக்கின்றது. அதைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை. அங்கே வரக்கூடிய வரத்து ஒரு சில மணி நேரங்களிலேயே அந்த அணை நிரம்பி விடுகின்றது. ஆகவே, மற்ற நேரங்களில் தண்ணீர் கீழே அனாவசியமாகப் போகிறது. ஆகவே, இந்த அணையிலிருந்து மேலே ஒரு கிலோ மீட்டர் அல்லது இரண்டு கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் ஒரு பெரிய அணையைக் கட்டுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதை அந்தப் பகுதி மக்கள் விரும்புகிறார்கள். ஆகவே, இது சம்பந்தமாக தேனியில் நடைபெற்ற நீர்ப்பாசனக் கருத்தரங்கில் வலியுறுத்தப் பட்டது. எனவே, இந்த அணையைப்பற்றிப் பரிசீலித்து, அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1979 மார்ச் 21]

மாண்புமிகு திரு. டி. குழந்தைவேலு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வரதமாநதித் திட்டம் பழனி தாலுகாவில் இருக்கிறது. வரதமாநதி கீழே 4 குளங்களும், அணைக்கட்டுகளும் இருக்கின்றன. அவைகளிலே எல்லாம் நிரம்பிய பின்னர்தான், மேலே உள்ள நீர்த் தேக்கத்திலே தண்ணீர் தேக்கி வைக்கப்படுகின்றது. இப்போது வருகின்ற வரத்து, கீழே இருக்கக்கூடிய அணைக்கட்டுகளும், குளங்களும் நிரம்பிய பின்னர், அங்கே நீர் தேக்கி வைப்பதற்குப் போதுமான அணைக்கட்டு இருக்கின்ற காரணத்தினால், மேலும் இப்படிப்பட்ட ஒரு அணைக்கட்டை மேல் பகுதியிலே கட்டும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் இல்லை. இப்போது கிடைக்கின்ற ஆயக்கட்டு மொத்தத்திலே 5,202 ஏக்கர் 45 சென்ட். இது போதுமான அளவாக இருக்கிறது.

Water overflowing from Sathanur Dam

* Q No. 494— Thiru C. MANICKAM

Thiru G. RAGOTHAMAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture and Irrigation be pleased to State.

(a) the steps taken to utilise the water overflowing from the Sathanur Dam; and

(b) Whether proposals are under consideration to put canals to divert the over-flowing waters for irrigation?

மாண்புமிகு திரு. டி. குழந்தைவேலு : (அ) சாத்தனூர் அணையில் மிகுதியாக உள்ள நீரைப் பயன்படுத்துவதற்காக சாத்தனூர் வலதுபுற கால்வாய் திட்டம் தீட்டப்பட்டுள்ளது. அரசால் ரூ. 202 லட்சத்திற்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்ட இத்திட்டத்தின்படி சுமார் 4,896.45 ஹெக்டேர் பரப்பு நிலம் (12,090 ஏக்கர்) நன்செய் சாகுபடியின்கீழ் கொண்டு வரப்படும். இத்திட்டம் இப்போது செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

(ஆ) சாத்தனூர் வலதுபுறக் கால்வாயின் ஒரு கிளைக் கால்வாயை இராமராஜபுரம் அணைக்கட்டிலிருந்து, ஏரிகளுக்கு நீர் கொண்டு செல்லும் இராமராஜபுரம் கால்வாயுடன் இணைத்து அதன் மூலம் சாத்தனூர் அணையில் மிகுதியாகவுள்ள நீரைத் திருப்பி விட ஒரு திட்டம் அரசுக்கு வந்துள்ளது. இத்திட்டத்திற்கான செலவு ஒரு லட்சம் ரூபாய் ஆகும். இத்திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

1979 மார்ச் 21]

திரு. த. வேணுகோபால் : சாத்தனூரில் அணையிலிருந்து மழைக் காலங்களில் தண்ணீர் நிரம்பி வெளியே செல்லும் காலங்களில் அந்தத் தண்ணீரை விவசாயிகள் பயன்படுத்தும் வகையில் தண்டராம்பட்டு திருவண்ணாமலை தொகுதிகள் உள்ளடங்கிய கிராமங்களுக்கு நீரைப் பாய்ச்ச கால்வாய்கள் வெட்ட ஆய்வுகள் செய்யப்பட்டு நடைமுறையில் கொண்டு வரப் போவதாக அறிகிறேன். அந்தப் பணி எப்போது முடிவுறும்?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : அதற்காகத் தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லுகிறேன்.

திரு. சி. ராமநாதன் : சாத்தனூர் அணையிலிருந்து தண்ணீரை கோமுகி அணைக்குக் கொண்டு வர முடியுமா? கோமுகி அணையினால் பாதிக்கப்பட்ட விருத்தாசலம் அணைக்கட்டுக்குத் தண்ணீர் விடப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : அதற்கும் தனிக் கேள்வி போட கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முத்துசாமி : அமைச்சர் அவர்கள் இராமராஜபுரம் அணைக்கட்டுக்கு ஒரு லட்சத்து சில்லறை செலவு செய்வதாகச் சொன்னார்கள். அது என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிறது. அதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வலது பக்கம் கால்வாய் வேலைத் திட்டம் முடிவடைந்து விட்டதா? எப்போது தண்ணீர் திறந்து விடப்படும்? அதனால் பயனடையக் கூடிய மொத்த கிராமங்கள் எத்தனை என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : வலதுபுறக் கால்வாய்த் திட்டம் ஏற்கனவே முடிந்து விட்டது. நஞ்சை பாசனமானால் 12,090 ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி ஏற்படும். வலதுபுற ஆயக்கட்டின் பகுதியில் இருக்கும் மண் சிவப்பு மண்ணாக இருக்கும் காரணத்தால் புஞ்சை பாசனத்திற்கு மாற்றி விடலாமா என்ற யோசனையை அரசு பரிசீலனை செய்து வருகிறது. தருமபுரியில் பாம்பார் நீர்த் தேக்கத் திட்டம், கெலவரப்பள்ளி நீர்த்தேக்கத் திட்டம் இரண்டும் எப்படி புஞ்சைப் பாசனத்திற்கு பயன்பட்டு வருகிறதோ அதே போன்று இங்கும் புஞ்சைப் பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்தினால் 21,000 ஏக்கர் பாசன வசதி பெறும் என்று பொறியாளர்கள் குறிப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அது அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இன்னொரு கேள்வி கேட்டார்கள். என்னிடத்தில் குறிப்புகள் இல்லை. தனியாகக் கேள்வி போட்டால் விவரமாகச் சொல்லுகிறேன்.

[1979 மார்ச் 21]

Price of Cotton

* Q. No. 495—**Thiru SALAM M. ARUMUGAM**: Will the Hon. the Minister for Agriculture and Irrigation be pleased to state:—

(a) Whether the Government are aware of the distress sales of Cotton in this State during April 1978; and

(b) the steps taken in this regard by the State Government?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : இப்பொருள் அரசின் கவனத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டது. ஆனால் பருத்தி விற்பனையில் தடையேதுமின்றி பார்த்துக் கொள்ளப்பட்டது.

1978 ஜூன் மாதத்தில் அரசு, இந்திய பருத்தி நிறுவனத்தின் அலுவலர்கள் மற்றும் வேளாண்மை விற்பனை இயக்குநருடன் இப்பொருள் குறித்து ஆலோசித்தது. இக்கூட்டத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட முடிவின்படி இந்திய பருத்தி நிறுவனத்தினர், பருத்தி உற்பத்தியாளர்கள் விற்பனைக்குக் கொண்டு வரும் எல்லா பருத்தியையும் வாங்க முற்பட்டுள்ளனர்.

* Q No. 496— **Thiru SALAM M. ARUMUGAM** : Will the Hon. the Minister for Agriculture and Irrigation be pleased to State:

(a) Whether the Government are aware that the Cotton Corporation of India has intensified its purchase drive in this State in 1978; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு (அ) இதனை அரசு அறிந்துள்ளது.

(ஆ) பல்வேறு இடங்களிலுள்ள ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கூடங்களில் இந்தியப் பருத்தி நிறுவனம் 2,00,087 குவிண்டால் பருத்தியைக் கொள்முதல் செய்துள்ளது.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : பருத்தி மார்க்கெட்டின் விலை வீழ்ச்சியின் காரணமாக பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் நேரடியாக விவசாயிகள்தான். பருத்தியிலிருந்து தயாரிக்கும் றூலை எந்த

1979 மார்ச் 21]

விலைக்கே வேண்டுமானாலும் உயர்த்தி விற்று நிறைய லாபம் பெற வியாபாரிகளுக்கு வகை செய்யும் நிலை இருக்கிறது. ஆகவே பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு அரசு உதவி செய்ய முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : அதுபற்றிய குறிப்புகள் என்னிடத்தில் இல்லை. நூலைப் பற்றிய கேள்வி போட்டால் உரிய துறையில் இருந்து பதில் வரும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கனம் உறுப்பினர்கள் கேள்வி கேட்கிறபோது நிறைய லாபம் பெற * என்றெல்லாம் பேசாமல் தவிர்ப்பது நல்லது. மொத்தமாக எல்லா வியாபாரிகளையும் உள்ளடக்கி அவ்வாறு சொல்லக் கூடாது. நிறைய லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் பரவாயில்லை.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : இந்தியப் பருத்தி நிறுவனம் தமிழகத்தின் பருத்தியைக் மட்டுந்தான் கொள்முதல் செய்ததா? வெளிநாடுகளில் இருந்தும் கொள்முதல் செய்கிறதா?

[முற்பகல் 9.20.]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவர் அவர்களே, இந்திய பருத்திநிறுவனம் தமிழ்நாட்டிலே செய்கின்ற அளவுக்குத் தான் நமக்குத் தெரியும். வெளிநாடுகளிலே செய்யப்படுகின்றதா இல்லையா என்பது நமக்குத் தெரியாது?

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவர் அவர்களே, கடந்த ஐனவரியிலிருந்த விலையைக் காட்டிலும் இன்றைய விலை பாதியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பருத்தி விலைதான் குறைந்து இருக்கிறதே தவிர விவசாயிகளுக்குப் பெரிய நட்டம் ஏற்பட்டு இருக்கிறதே ஒழிய, நூல் விலையும், ஆடைகளின் விலையும் குறையவில்லை. ஆகவே புரப்போர்ஷனேட்டாக அந்த விலையை குறைக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பருத்தியைப் பொறுத்த மட்டிலும் கேள்வியாக இருந்தால் நான் பதில் சொல்ல முடியும். ஆனால் பருத்தி நூல் ஆடைகளைப்பற்றிய கேள்வியாக இருந்தால் உரிய துறைதான் பதில் சொல்ல முடியும். பருத்தியின் விலை வீழ்ச்சி அடையாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகள் வேளாண்மைத் துறை மூலமாக எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

*மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க மாற்றப்பெற்றது.

[1979 மார்ச் 21]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, பருத்தி விலை சம்பந்தமாக இருந்தால் பதில் சொல்வதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சென்ற ஆண்டிற்கு முந்திய ஆண்டிலே ஒரு குவிண்டாலுக்கு, மீடியம் காட்டனாக இருந்தால் 40 ஆம் நம்பர் நூலுக்கு 400 ரூபாயாக இருந்தது, 1978 ஆம் ஆண்டு 250 ரூபாய்க்கு குறைந்து, இன்றைக்கு 250க்கு குறைந்து அதே நிலையில்தான் இருக்கிறது. ஆனால் நவீன விலை போன ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு 20 சதவீதம் உயர்ந்து இருக்கிறது. நியாயமான விலை கிடைக்காததால்தான் பிரதானமாக விவசாயிகள் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். மகாராட்டிர அரசு செய்ததைப் போன்று ஏகபோக பருத்திக் கொள்முதலை அரசாங்கமே ஏற்றுக் கொள்ள நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லதைப் போல 1978 ஆம் ஆண்டு விலையில்லை. என்னிடத்தில் இருக்கிற தகவல் களின்படி 1978 ஆம் ஆண்டிலே வரலட்சுமி நியூ டெய் உயர்ந்த விலை குவிண்டாலுக்கு 622 ஆக விற்பனைக்கு வந்தது. குறைந்த விலை 413 ஆக இருந்தது. சி.பி. எஸ். 156, உயர்ந்த விலை 683 ஆகவும் தாழ்ந்த விலை 506 ஆகவும் இருந்திருக்கிறது. ஸ்வின் உயர்ந்த விலை 901 ஆகவும் தாழ்ந்த விலை 771 ஆகவும் இருந்திருக்கிறது. எம்.சி.யு. 5—முதல் ரகம் உயர்ந்த விலை 570 ஆகவும் தாழ்ந்த விலை 360 ஆகவும் இருந்தது. எம்.சி. யு. 5—இரண்டாம் ரகம் உயர்ந்த விலை 456 ஆகவும், தாழ்ந்த விலை 300 ஆகவும் இருந்தது. எம்.சி.யு. 7 உயர்ந்த விலை 456 ஆகவும் தாழ்ந்த விலை 300 ஆகவும் இருந்தது.

திரு. கா. வே. கந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, சென்ற சனிக்கிழமையன்று அரசாங்க அதிகாரிகளால் நகமம் கூடுதலாக மார்க்கெட்டில் எம்.சி.யு. 5—250 ஆகவும் வரலட்சுமி 310 ஆகவும் ஸ்வின் 480 ஆகவும் தான் பருத்தி வியாபாரிகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை அரசு அறியுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவர் அவர்களே, வியாபாரிகள் என்ன விலைக்குப் பெற்றுக்கொண்டார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியாது. காட்டன் கார்ப்பரேஷன் ஆப் இந்தியா மூலமாக வரலட்சுமி போன்ற ரகங்கள் எல்லாம் ரூ. 490 வீதம் அகற்கு மேலே விற்பனைக்குக் கொண்டு வரப்படுகின்றன என்பது அரசுக்குத் தெரியும்.

திரு. து. இராமசாமி : தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசு பருத்தி ஏற்றுமதியை நிறுத்தி இப்போது இறக்குமதி செய்கின்ற தவறான கொள்கையின் காரணமாகத்தான் பருத்தியின்

[1979 மார்ச் 21]

விலை வீழ்ச்சியடைந்து இருக்கிறது. ஆகவே இறக்குமதியைத் தடைசெய்யவேண்டுமென்று மத்திய அரசு வலியுறுத்த இந்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதுபோல இன்று தமிழகத்திலே கூட நமக்கு வேண்டிய பருத்தியை நாம் உற்பத்தி செய்ய வில்லை, ஏறத்தாழ மூன்றில் ஒரு பங்கு தான் உற்பத்தி செய்கிறோம். ஆகவே ஏற்றுமதி இறக்குமதி கொள்கைகள் இவைகளைமேல்லாம் மத்திய அரசு தான் கடைப்பிடித்து வருகிறது. இருக்கின்ற நிலைமைகளைக் கருத்தில் எடுத்துக் கொண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் யோசனை மத்திய அரசுக்குத் தெரிவிக்கப்படும்.

டாக்டர் கே. சமரசம்: தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக பருத்தி விலை வீழ்ச்சி எத்தனை சதவீதம் என்று அரசு கருதுகிறது? அதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குப் பரிகாரம் காண அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது? இதற்காக மத்திய அரசுக்கு ஏதாவது பரிந்துரை செய்ய இந்த அரசு முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: தலைவர் அவர்களே, தகவல் இல்லை, தனிக் கேள்வி போடவும்.

திரு. கே. கந்தசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அத்தனை பொருட்களின் விலைவாசிகளும் உயர்ந்து கொண்டே போகிறபோது, விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கிற பருத்தி, நெல் போன்றவைகளின் விலைகள் குறைந்து கொண்டே வருவதாலே அதற்காக மத்திய அரசிடம் நாம் காவடி தூக்குவதானது துர்பாக்கியமான நிலைமை என்பதை நம்முடைய அரசு உணர்ந்திருந்தும் அதைப்பற்றி முடிவெடுக்க சர்வகட்சித் தலைவர்களின் கூட்டத்தையாவது கூட்டி அதற்கு நிவாரணம் காண்பதற்காக—அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே உண்ணாவிரதம் இருப்பதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். அப்படிப்பட்ட முயற்சிகளுக்கு எங்களுடைய உறுதுணை முழுக்க இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிப்பதோடு, அதற்கு மத்திய அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கும் அளவிற்கு, சென்ற ஆண்டு கொடுத்த விலையையாவது பருத்திக்குக் கொடுக்க வற்புறுத்துமா? எக்ஸ்போர்ட் கொள்கை பற்றி....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வற்புறுத்துமா என்ற கேள்விக்குப் பதில் சொல்லட்டும்.

[1979 மார்ச் 21]

திரு. கே. கந்தசாமி : சென்ற ஆண்டு கொடுத்த விலையை யாவது கொடுக்க மத்திய அரசு வலியுறுத்தி, அதனுடைய வெளிநாட்டு ஏற்றுமதி-இறக்குமதி கொள்கையை முறைப்படுத்தும் அளவிற்கு முயற்சியெடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : பேரவைத் தலைவர் வர்களே, விளைகின்ற விளைபொருட்களுக்குச் சரியான, நியாயமான விலை கிடைக்க வேண்டுமென்பது இந்த அரசினுடைய தலையாய கொள்கை. விவசாயப் பெருமக்கள் பாதிக்கப்பட்டு விடக்கூடாது. “காஸ்ட் ஆஃப் புரொடக்ஷன்” அதாவது உற்பத்திச் செலவிற்குத் தகுந்தாற்போல் விலை நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டுமென்ற அடிப்படைக் கொள்கையை மத்திய அரசிடத்தில் அடிக்கடி வலியுறுத்திக் கொண்டு இருக்கிறோம். அப்படி வலியுறுத்தியும் கூட அவர்கள் இன்னும் நம்முடைய கோரிக்கைக்குச் செவி சாயக்காமல் இருப்பதைப்போல் ஒரு சந்தேகமான குழ்நிலையை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்கிறார்கள். அதையெல்லாம் கருத்திற்கொண்டுதான் இந்த அரசு அடிக்கடி அவர்களை வலியுறுத்தி நம்முடைய பருத்திக்கும், நெல்லுக்கும் அதேபோன்று விளைப்பொருட்களுக்குத் தகுந்த விலையைப் பெற்றுத்தர நடவடிக்கைகளில் நாங்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : ஐயா, நூற்றுக்கு எழுபது பேர்களாக இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பருத்தியைக் குறைந்த விலைக்கு வாங்கி, அதை நூலாகவும், ஐவுளியாகவும் உற்பத்தி செய்து அவர்கள் பிரியம்போல் விலை நிர்ணயம் செய்து * * * அதிகப்படியான இலாபத்தைச் சம்பாதிக்கிறார்களே.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வியாகக் கேளுங்கள் என்று ஒவ்வொரு நாளும் சொல்கிறேன். நீங்கள் கேள்வியைச் சுருக்கமாகக் கேளுங்கள்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : நான் ஆரம்பித்தவுடன் இம்மாதிரி சொல்லுகின்றீர்கள். அந்த விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலையை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்பது சர்க்காரின் நோக்கம், மத்திய அரசினிடத்தில் வலியுறுத்திக்

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1979 மார்ச் 21]

கொண்டிருக்கிறோம் என்று வாயளவில் சொன்னால் போதாது திட்டவட்டமாகத் தீர்மானம் நிறைவேற்றி, எல்லாக் கட்சியினரும் மத்திய அரசை எதிர்த்துப் போராடத் தயார், உடனடியாக அதிக விலை கிடைப்பதற்கு என்ன ஏற்பாடு இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : பேரவைத் தலைவரவர்களே ஏற்கனவே தென்னக முதல்வர்களின் மாநாட்டைக் கூட்டி, முதன்முதலாக அதற்குரிய ஒரு கோரிக்கையை வலியுறுத்தி, நம்முடைய தமிழக முதல்வரவர்கள் மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதை இதுவரையிலும் எந்த அரசும் செய்யவில்லை, ஆனால் முதன்முதலாக இந்த அரசுதான் முன்வந்து அதைச் செய்திருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பாராட்டுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்த அளவிற்கு இந்த அரசு முன்னுக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்றால், எப்படிப்பட்ட நிலை வந்தாலும் விவசாயிகளைக் காக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடுதான் நாங்கள் போராடிக் கொண்டு வருகிறோம் என்பதற்கு இதை அச்சாரமாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆகவே, விளைபொருட்களுக்கு இன்னும் நல்ல விலை கிடைக்க வேண்டுமென்பதற்காக என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமோ, காலாகாலத்தில் எடுக்க முடியுமோ அவைகளைக் கண்டிப்பாக எடுப்போம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் கோபித்துக் கொள்வதாக திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் சொன்னார்கள். * * என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்த வாக்கியத்தின் கருத்தைப் பார்க்க வேண்டும். யாரையாவது குறிப்பிட்டுத் தவறு செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் கூட்டிக்காட்டலாம், ஆனால் மொத்தமாக அப்படிச் சொல்லக்கூடாது என்றுதான் சொன்னேன். எனவே, அவர் பயன்படுத்திய வார்த்தைகளை நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. கு. ரமணி : அது அன்-பார்லிமெண்ட்ரியா என்று சொன்னால் பரவாயில்லை. Extraordinary profit என்று சொன்னால் தமிழில் ** இலாபம் என்று நாடு முழுவதும் வழங்கப்படுகிறது. பராமுன்றத்திலேயும், சட்ட முன்றத்திலேயும் வழங்கப்படுகிறது. அது சட்டமன்ற மரபுக்கு எப்படி விரோதம் என்று தெரிவிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : குறிப்பிட்ட ஒரு தொழில் என்று வியாபாரிகளை மொத்தமாகக் குறிப்பிட்டு—குறிப்பிட்ட ஆள் என்று சொல்லாமல் மொத்தமாக — ** அடிக்கிறார்கள்

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1979 மார்ச் 21]

என்று சொல்லுகின்ற வார்த்தை நல்ல வார்த்தை அல்ல. அது பார்லிமெண்ட் ரியா அன்-பார்லிமெண்ட் ரியா என்பது, நடைமுறையிலே வரும்பொழுது பேரவைத் தலைவர் சொல்வதுதான் தீர்ப்பு, முடிவு. ஆனால் நல்ல கருத்தோடு சொல்லும் பொழுது அதைவிட அதிக இலாபம் என்று ஆறுமுகம் அவர்கள் சொன்தைப் போல் பயன்படுத்தலாம். “எக்ஸ்ட்ரா-ஆர்டினரி ஃபிராபிட்” என்றால் மித மிஞ்சிய இலாபம், அப்படித்தான் சொல்ல வேண்டுமே தவிர ** என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்துவது சரியல்ல.

(முற்பகல் 9-30.)

திரு. கு. ரமணி : தலைவரவர்களே, ** அடிப்பது என்று சொல்வது அல்ல; * இலாபம் என்று சொல்வது எப்படி தப்பாக இருக்கும்? அது அன்-பார்லிமெண்ட் ரியா என்று நீங்களே சொன்னால்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இரண்டாவதாக சொன்னதில், நீங்களே வந்து விட்டீர்கள். கொள்ளை இலாபம் என்பது பச்சையாக குற்றம் சொல்வதாக இல்லை. * அடிப்பது என்று சொன்னது சரியாக இல்லை.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : * இலாபம் என்றுதான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : * என்பது வேண்டாம். மற்ற எது வேண்டுமானாலும் சொல்லுங்கள்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : நீங்கள் சொன்னதனாலே சொல்கிறேன், பாரதியாரே, “நாள் எல்லாம் எங்கள் செல்வம் கொள்ளை கொண்டு போகவோ” என்று கூறி இருக்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : “கொள்ளை கொண்டு” என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால், * என்று சொல்லவில்லை. கொள்ளை கொண்டு என்று சொல்லலாம், * என்று சொல்லக்கூடாது.

திரு. கே. உச்சி : தலைவரவர்களே, பருத்தியினுடைய விலை கட்டுப்படியாகக்கூடிய விலைக்குக் குறைந்திருப்பது போல், நீலகிரி மாவட்டத்தில் உள்ள பச்சைத் தேயிலையின் விலை

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றன.

1979 மார்ச் 21]

பெரும் அளவு வீழ்ச்சி அடைந்திருப்பதால், அதை உற்பத்தி செய்யத் தயங்குகிறார்கள் என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? ஆகவே, பச்சைத் தேயிலைக்கும் கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலை கிடைக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மூலக் கேள்விக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. ஆகவே, தனிக் கேள்வி போடவும்.

சேத்தியாதோப்பு அரசு மருத்துவமனை.

*வினா எண். 497—திரு. துரை கலியமூர்த்தி : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) சிதம்பரம் வட்டம், சேத்தியாதோப்பு அரசு மருத்துவமனையில் டாக்டர் பதவி நிரப்பப்படாமல் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அது குறித்து எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன் :

(அ) தற்போது இப்பதவி காலியாக இல்லை.

(ஆ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. துரை கலியமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, சிதம்பரம் வட்டம், சேத்தியாதோப்பு அரசு மருத்துவமனையில் தற்போழுது டாக்டர் இருக்கிறார் என்று அமைச்சரவர்கள் கூறுகிறார்கள். அதற்காக, நன்றி சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தக் கேள்வி நீண்ட நாளைக்கு முன்னாலே போட்ட கேள்வி. இரண்டு ஆண்டுகளாக, அங்கு அடிக்கடி டாக்டர் இல்லாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. கிராமப்புறங்களில் தங்குவதற்கு வசதியில்லாத நிலைமையிருப்பதால், டாக்டர்கள் தங்குவதற்கு வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுத்து, அவர்கள் சேவை செய்ய வழிவகுக்கும் வகையில், சிறப்பான ஊதியமும் கொடுத்து டாக்டர்கள் நல்ல முறையிலே கிராமங்களிலே வேலை செய்ய ஏற்பாடு செய்ய அரசு முன் வருமா? அதே போல், 4 மாதங்களாக திரும்பட்டத்திலே டாக்டர் இல்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதையெல்லாம் அரசு சீர் செய்யுமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, கிராமப்புறங்களிலே மருத்துவர்கள் மிக நல்ல முறையில் பணியாற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில்தான் இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக்

[1979 மார்ச் 21]

கொண்டதற்குப் பின்னாலே, கிராமப்புறத்திலே இருக்கிற மருத்துவ மனைகளில் மருத்துவர்கள் தங்குவதற்கான வசதிகளைச் செய்து தந்தாக வேண்டுமென்ற ஒரு நல்ல திட்டம் இன்றைய தினம் இந்த அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் எடுத்துச் சொன்ன அந்தக் குறைபாடு விரைவில் நீங்குவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன.

அடுத்து, ஸ்ரீமுஷ்டத்தைப்பற்றிக் கேட்டார்கள், இப்பொழுது அங்கே ஒரு மருத்துவர்—தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலே இருக்கிற ரிசர்வ் டாக்டர்—பணியாற்றுகிறார். ஆகவே, மருத்துவர் இல்லை என்ற நிலை இன்று இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(திரு. துரை முத்துசாமி நின்றார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. துரை முத்துசாமி, ஏற்கனவே அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில், தொகுதி சம்பந்தப்பட்ட கேள்வியானால், இரண்டு துணைக் கேள்விகளைக் கேட்க தொகுதி சம்பந்தப்பட்ட உறுப்பினருக்கு வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று தான் முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. துரை கலியமூர்த்தி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது போல எந்த மருத்துவ மனையாக இருந்தாலும் டாக்டர்கள் ரிசர்வ் டியூடி என்று போடப்படுகிறது. தற்பொழுது நான் கூறுவது அங்கே நிரந்தரமாக டாக்டர்கள் இல்லை என்ற நிலைமை. ஏதோ 1 மணி, 2 மணி நேரம் என்று வந்து, இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு ஒரு முறை சிகிச்சை செய்துவிட்டு போகிறார்கள். தொடர்ந்து அங்கே இருப்பதற்கு வாய்ப்பாக இல்லை என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்களா என்றும் அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பணியாற்றக்கூடிய மருத்துவர்களில் சில பேர் சில நேரங்களில் விடுப்புகளில் செல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. பெண் மருத்துவர்களாக இருந்தால் பிரசவத்திற்காக விடுப்புகளில் போக வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட நேரங்களில் பணியாற்றுவதற்காகத்தான் ரிசர்வ் டியூடியில் இருக்கும் மருத்துவர்கள் பயன்படுத்தப்படுகிறார்கள். அந்த மாதிரி சூழ்நிலையில் தான் மருத்துவர்கள் இல்லை என்ற நிலை ஏற்படுகிறது. அதைக் கூட சமாளிப்பதற்காகத்தான் மாவட்ட மருத்துவ நிலையங்களில் கூட இன்றைக்கு ரிசர்வ் மருத்துவர்கள் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 21]

ஆயக்குடி அரசு மருத்துவமனை.

*வினா எண். 498—திரு. நா. பழனிவேல் : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா?

(அ) பழனி வட்டம் ஆயக்குடி அரசு மருத்துவமனையில் பிரசவ வார்டு ஒன்று கட்டித்தரக் கோரி அப்பகுதி மக்கள் நீண்ட நாட்களாக கேட்டு வருவது அரசுக்குத் தெரியுமா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன் : (அ) ஆம்.

(ஆ) இம்மருத்துவமனையில் தற்போது பிரசவ சிகிச்சை கோரி வருபவர்கள் அனுமதிக்கப்பட்டு சிகிச்சையளிப்படுவதாலும் உள்நோயாளிகள் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கவில்லையாதலாலும் தற்போதுள்ள படுக்கை வசதிகளே போதுமானதாகக் கருதப்படுகிறது.

திரு. என். பழனிவேல் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பழனி வட்டத்திலுள்ள ஆயக்குடி மருத்துவ மனை 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே கட்டப்பட்டது. இது ஒரு 20,000 மக்களைக் கொண்ட பெரிய பகுதியாகும். ஒவ்வொரு நாளும், 500, 600 வெளி நோயாளிகளும், 20, 25 உள் நோயாளிகளும் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், அங்கே இருக்கக்கூடிய இந்த மருத்துவ மனையில் வேண்டிய வசதி இல்லை. அத்தோடு பிரசவத்திற்காக வரும் தாய்மார்களுக்கு தனியாக பிரசவ விடுதி ஒன்றும் கிடையாது. ஆகவே அதை கட்டித்தர வேண்டும் என்று அப்பகுதி மக்கள் நீண்ட நாட்களாக கோரிக்கை விடுக்கின்றனர். அதை நிறைவேற்றித் தர இனியாவது அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆயக்குடி மருத்துவமனையில் 10 படுக்கைகள் இருக்கின்றன. இந்த 10 படுக்கைகளில் 5 படுக்கைகள் ஆண்டுகளுக்கும் 5 படுக்கைகள் பெண்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்டு, அங்கே அனுமதிக்கப்படுபவர்களுக்கு சிகிச்சை அளிக்கப்படுகிறது. ஆயக்குடியிலிருந்து 5 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் பழனியில் ஒரு பெரிய மருத்துவ மனை செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. மேலும் கடந்த ஆண்டுகளில் 1975, 1976, 1977-ம் ஆண்டுகளில் சிகிச்சை அளிக்கப்பட்ட வெளி நோயாளிகளின் மொத்த

[1979 மார்ச் 21]

எண்ணிக்கை 1,248, 1,541, 1,076 ஆகும் அதேபோல் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் மருத்துவ சிகிச்சைக்காக அனுமதிக்கப்பட்ட உள்நோயாளிகள் 1975-ல் 260, 1976-ல் 242, 1977-ல் 399. ஆகவே, தேவையான அளவுக்கு படுக்கை வசதிகளும். மருந்து வசதிகளும் அங்கே இருக்கின்றன என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். பழனிவேல் : தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே இப்படி இடம் இல்லாத காரணத்தால்தான் அனுமதி மறுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அபிவிருத்தி செய்தால் வசதியாக இருக்கும். அதை இப்பொழுது அனுமதிக்கவில்லை என்ற காரணத்தை காட்டி புறக்கணிக்கக்கூடாது. அவர்களின் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித்தரவேண்டும் என்றும் அதற்கு உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன் : தலைவர் அவர்களே, பிரசவத்திற்காக வந்த பெண் நோயாளிகள் யாரும் அப்படி இடம் இல்லை என்று திருப்பி அனுப்பப்படவில்லை. அவர்களுக்கு வேண்டிய எல்லா மருத்துவ வசதிகளும் அளிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே எந்தவிதமான புகாரும் மக்களிடத்திலிருந்தும் வரவில்லை என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கோவை மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ மனை.

*** வினா எண். 499— திரு. கு. ரமணி :** மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கோவை மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ மனையில் ஒரு மாதத்துக்கு நோயாளிகளுக்கு மொத்தம் மருந்து செலவு எவ்வளவு ஏற்படுகிறது?

(ஆ) முக்கியமான பல மருந்துகள் நோயாளிகளுக்கு கிடைப்பது இல்லை என்ற புகார்கள் அரசுக்கு வந்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன் : (அ) கோயம்புத்தூர் மருத்துவக் கல்வி மருத்துவமனையில் உள்நோயாளிகளுக்கும் வெளிநோயாளிகளுக்கும் சேர்த்து ஒரு மாதம் மட்டும் ரூ. 2,87,356 மதிப்புள்ள மருந்துகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன.

(ஆ) ஆம்.

1979 மார்ச் 21

(இ) கோவை மாவட்டம் காட்டுர் பகுதியில் உள்ள தமிழக ஜனநாயக மாதர் சங்கம், தரமுள்ள மருந்துகள் கோயம்புத்தூர் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ மனையில் தேவையான அளவு இருப்பு இல்லை என்று புகார் செய்தார்கள். அதன் பேரில் மருத்துவக் கல்வி இயக்குநர் அவர்களை விசாரித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க அரசு கேட்டுக் கொண்டது. இது சம்பந்தமாக மருத்துவக் கல்வி இயக்குநர் அவர்கள் அனுப்பிய குறிப்புரையின் வாயிலாக அம்மருத்துவ மனையில் தேவையான அளவு தரமுள்ள மருந்துகள் இருப்பு இருக்கின்றன என்றும் அறிந்து அரசு மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை.

திரு. கு. ரமணி : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் தரமான விலை உயர்ந்த நல்ல மருந்துகளை அங்கே தேவையான அளவுக்கு கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்வதை வரவேற்கிறேன். ஆனால், மக்களிடமிருந்து இன்னமும் அவர்களுக்கு அவ்வப்போது ஏற்படுகின்ற முக்கியமான நோய்களுக்கு இன்ஜெக்ஷன் மருந்துகள் போன்ற விலை உயர்ந்த மருந்துகள் கொடுக்கவில்லை என்றும் டாக்டர்கள் அதை எழுதி கொடுத்துவிட்டு நீங்களே வாங்கி வாருங்கள் என்று சொல்கிறார்கள் என்றும் புகார்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதற்கு அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவிருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தற்பொழுது எந்த மருந்துகளும்—விலை உயர்ந்த இன்ஜெக்ஷன் மருந்து என்று உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட எந்த இன்ஜெக்ஷன் மருந்துகளும்—கோவை மருத்துவ மனையில் இருக்கின்றன. அங்கே தேவையான நோய்களுக்கு தேவையான மருந்துகள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. சில நேரங்களில் ஒரே பெயருடைய பல்வேறு கம்பெனிகளால் தயாரிக்கப்படுகிற மருந்துகள் இருக்கின்றன. மக்களே தங்களுக்கு இந்த மருந்துகள் வேண்டும் என்று சில மருந்துகளை குறிப்பிட்டு கேட்கிறார்கள். அவர்கள் கேட்கும் மருந்துகளுக்கு நிகரான வேறு மருந்துகள் மருத்துவ மனையில் இருக்கும். ஆனால் அவர்கள் கேட்கிற மருந்துகள் தான் அங்கே இருக்காது என்ற புகார்கள் வந்திருந்தால் வந்திருக்கும். தவிர நோய் தீர்ப்பதற்கான மருந்துகள் அங்கே இல்லை என்று கூறப்படுவது சரியல்ல.

[முற்பகல் 9-40.]

திரு. க. மருதாசலம் : தலைவர் அவர்களே, கோவையில் உள்ள மாவட்ட மருத்துவ மனைக்கு அரசின் சார்பில் வழங்கப்படுகிற மருந்துகளில் பாதி மருந்துகளை அங்கே வேலை செய்கிறவர்

[1979 மார்ச் 21]

களே கடத்திக் கொண்டு சென்று விடுகிறார்கள் என்பது உண்மையா? அப்படிப்பட்ட புகார்கள் ஏதேனும் தந்தால் அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்தரராஜன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அந்த மருத்துவ மனையில் மருந்துகள் திருட்டுப் போகிறது என்று இங்கே எடுத்துச்சொன்னார்கள். நான் கோவை சென்ற பல நேரங்களில் திடீரென்று அந்த மருத்துவ மனைக்குச் சென்று இருப்பு மருந்துகளை கணக்கிட்டு இருக்கிறேன். மருந்துகள் களவு போவது இப்போது நிறுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. விவரம் தந்தால் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்று கேட்டார்கள். நிச்சயமாக அப்படி ஒரு தகவல் தெரிவித்தால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. கு. ரமணி : தலைவர் அவர்களே, கோவை மருத்துவ மனையில் உள்ள பாதி மருந்துகள் களவு போகிறதா இல்லையா என்பது தெரியவில்லை. ஆனால் நிறைய மருந்துகள் திருட்டுப் போகிறது என்ற புகாரை நானே அரசுக்கு அனுப்பி இருக்கிறேன். அதன் பேரில் அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது. அங்கே ஸ்டாக்கில் வைக்கும் மருந்துகள் திருட்டுப்போகாமல் இருப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன? மருந்துகள் மீது ஏதேனும் அடையாளம் போடுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளதா? வெளியில் எடுத்துச்சென்றால் அவற்றைக் கண்டு பிடிக்க முறை ஏதேனும் வைக்கப்பட்டுள்ளதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்தரராஜன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசு மருத்துவ மனையில் மருந்துகள், மாத்திரைகள் திருடப்படுகிறது என்று வந்த குற்றச்சாட்டுகளின் மீது முறையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு, தவறு செய்தவர்கள் மீது நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அந்த மாதிரி திருட்டுக்களை நிறுத்தவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற உடனே மாண்புமிகு தமிழகத்தின் முதலமைச்சர் அவர்கள் அரசு மருத்துவ மனைகளில் தரப்படுகிற மருந்துகளில் அரசின் சின்னம் பொறிக்கப்படவேண்டும், அரசின் பெயர் பொறிக்கப்படவேண்டும் என்று திட்டத்தை உருவாக்கி, அது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, அதை அமல் படுத்துவதற்கான வழிவகைகள் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன.

திரு. ஆ. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, சென்ற ஆண்டு மருந்துகள் திருட்டுப்போனதற்காக யார் மீதாவது வழக்குகள் போடப்பட்டு இருக்கிறதா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

1979 மார்ச் 21]

மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இது கோவை மருத்துவ மனையைப் பற்றிய கேள்வி. மாண்புமிகு உறுப்பினர் எந்த மருத்துவ மனையில் திருட்டுப்போனது பற்றிக் கேட்கிறார் என்று தெரியவில்லை. கோவை மருத்துவ மனையில் அப்படி திருட்டுப்போனதாக வந்துள்ள விவரத்தில் இல்லை.

திரு. ஆர். மணிமாறன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்தத் துறைத் தலைவர்கள் தங்களுடைய அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி எவ்வளவு ரூபாய்க்கு மருந்துகள் வாங்க அரசு அனுமதி அளித்து இருக்கிறது. அப்படி வாங்குகிற மருந்துகள், எத்தனை நாளைக்கு எத்தனை நோயாளிகளுக்கு தரப்பட்டு வருகிறது, ஆஸ்துமா போன்ற நோயாளிகளுக்கு வாரத்திற்கு ஒரு முறை அல்லது இரண்டு முறை தொடர்ந்து மருந்து கொடுக்க அரசு வழிவகை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, துறைத் தலைவர்கள் ரூ. 20,000 மதிப்புள்ள மருந்துகள் வாங்குவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர். அரசு மருத்துவ மனைகளில் தரமான மருந்துகள் வாங்கும் நோக்கத்துடன் மத்திய, மாநில அரசு நிறுவனங்களில் இருந்து நேரடியாக ஒப்பந்தப்புள்ளி இல்லாமல் மருந்துகள் வாங்க அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. மருத்துவ மனைகளில் நோயாளிகளைச் சோதித்த மருத்துவர்களின் அறிவுரையின் அடிப்படையில் மருந்துகள் வழங்கப்படுகின்றன. வெளிநோயாளிகளுக்கு இரண்டு நாளைக்கு சேர்த்தார்போல் மருந்துகள் வழங்கப்படுகின்றன. அதற்குப் பிறகு அவர்களுடைய உடல் நிலைக்கு ஒத்த தேவைக்கு ஏற்ப மருந்துகள் வழங்கப்படுகின்றன. ஆஸ்துமா நோயாளிகளுக்கு ஒரு வாரத்திற்கு மருந்து கொடுக்கப்படுமா என்று கேட்டார்கள். ஆஸ்துமா நோய்க்கு வழங்கப்படுகின்ற மருந்துகளை சில நேரங்களில் அதிகமாக அந்த நோயாளிகள் சாப்பிட்டு விடுவார்களானால் அவர்களுடைய உயிருக்கே அது ஆபத்தை விளைவிக்கும் தன்மை பெற்ற மருந்தாகும். ஆகவே, ஒரு வாரத்திற்கு வழங்குவது கொஞ்சம் கடினம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சேலம் மாவட்ட காவல்துறையினர் குடியிருப்புகள்.

*வினா எண். 500—திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) சேலம் மாவட்டத்தில் காவல் துறையினருக்கு புதிய குடியிருப்புகள் ஏற்படுத்தும் உத்தேசம் இந்த அரசுக்கு உண்டா?

[1979 மார்ச் 2]

(ஆ) ஆம் எனில் அதன் விவரம் என்ன?

(இ) சேலம் நகரில் ஆயுதப்படை பிரிவினர் வசிக்கும் வீடுகள் மிகவும் பழுதடைந்த நிலையில் இருப்பதும், பல வீடுகள் குடியிருக்க முடியாத நிலையில் வருடக் கணக்கில் காலியாக இருப்பதும் இந்த அரசின் கவனத்திற்கு வந்ததா?

(ஈ) ஆம் எனில் அது சம்பந்தமாக மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகள் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: (அ) ஆம்.

(ஆ) சேலம் மாவட்டம், கன்னங்குறிச்சி, பள்ளிப்பாளையம், முதலிய இடங்களில் குடியிருப்புகள் கட்டுவதற்கான நிலம் ஆர்ஜிதப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

(இ) இல்லை.

(ஈ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : தலைவரவர்களே, சேலம் நகர குமாரப்பட்டி, சேலம் பென்சன் லைன் ஆகிய இடங்களில் ஆயுதப்படையினருக்குக் கட்டிக்கொடுத்த வீடுகள் வசிக்க முடியாத அளவுக்கு பழுதடைந்திருப்பதால் காலியாக இருக்கின்றன. ஆகவே, அரசு நிலங்களைப் பயன்படுத்தி, வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமாக பல மாடிக் கட்டிடங்களைக் கட்ட உத்தேசம் உண்டா? அவர்கள் தனியார் வீடுகளில் குடியிருப்பதன் மூலம் அவர்களுக்கு சலுகை அளிப்பது, அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்வது போன்ற தவறுகள் நடைபெற இடமளிப்பதால் காவல் துறையினருக்கு அரசு வீட்டுவசதி செய்து கொடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே ஆயுதப் படையினருக்கு ஒரு ரிசர்வ் இன்ஸ்பெக்டர், 7 ரிசர்வ் சப் இன்ஸ்பெக்டர், 7 உதவி ரிசர்வ் சப் இன்ஸ்பெக்டர், 23 தலைமை காவலர், 350 காவலர் ஆகியோருக்கு குடியிருப்பு இருக்கிறது. அவை வசிக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றன. எல்லாக் குடியிருப்புகளிலும் ஆயுதப்படைப் பிரிவினர் குடியிருக்கிறார்கள். காலியாக குடியிருப்பு எதுவும் இல்லை. அரசாங்க நிலம் குடியிருப்பு கட்ட வசதியாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள்; அது பற்றி அரசு கவனிக்கும். காவல் துறையைச் சேர்ந்த எல்லோருக்கும் வீடு கட்டித் தரும் அக்கரை இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது. அவர்கள் தனியார் குடியிருப்புகளில் கூடியவரையில் தங்காமல் இருக்க எல்லா முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படும்.

1979 மார்ச் 21]

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்: தலைவரவர்களே, சேலம் சங்குமி, சேலம் பென்சன் லைன், டவுன் டி.எஸ்.பி.பங்காளாவுக்கு அருகாமையில் உள்ள வீடுகள் பாழடைந்து இருப்பதால் ஒருவர் கூட அங்கே குடியிருக்கவில்லை. அப்படிப்பட்ட தகவலை ஏன் அரசுக்கு கொடுக்கவில்லை என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்த தற்காக நன்றி.

அரசு அதிகாரிகள் இடமாற்றம்.

* வினா எண். 501—திரு ரா. கிருஷ்ணன்: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா: அரசு அதிகாரிகள் மாற்றுதல் செய்யப்பட்டுப் போகும் போது ஊழியர்கள் விருந்துவைக்கும் முறையை தடை செய்ய அரசு உத்தரவு போடப் படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தற்போது, அத்தகைய உத்தேசம் இல்லை.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன்: தலைவரவர்களே, அரசு அதிகாரிகள் மாற்றுதல் ஆகி போகும்போதும், இன்னொரு அதிகாரி அந்த அலுவலகத்திற்கு வருகிறபோதும் அவர்களுக்கு விருந்துகள் வைக்க சில இடங்களில் கட்டாய வசூல் செய்யப்படுகிறது. அந்த அதிகாரிகளின் நல்லெண்ணத்தைப்பெற்று, அவர்களிடம் சலுகைகள் பெறவேண்டுமென்பதற்காக இப்படிச் செய்யப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இது மனம் உவந்து செய்யப்படுவதாகச் சொல்லலாம். பொதுவாக வரதட்சணை வாங்குவதும் மனம் உவந்து அளிக்கப்படுவதுதான் என்று ஏற்கனவே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தடுக்க தற்போது சட்டம் கூட வந்திருக்கிறது. இதை மனதிற்கொண்டு, விருந்து வைக்கப்படுவதைத் தடுக்க உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, இதுபற்றி அரசு விரிவாக ஆராய்ந்தது. ஒரு அதிகாரி மாற்றலாகி வெளியூருக்குப் போகும்போது, அங்கே பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்கள் தாங்களே மனம் உவந்து, முன்

[1979 மார்ச் 21]

வந்து ஒரு பாராட்டு விழா நடத்துகிறார்கள் என்றால் அதிலே அரசாங்கம் தலையிட வேண்டியதில்லை. அதிகாரிகள் மாற்றலாகி வெளியூர்களுக்குப் போகும்போது, அதுவும் அரசாங்கத்தின் சார்பில் செல்கிறபோது பாராட்டு விழா நடத்துவதில் தவறு இல்லை. ஆனால் அவர்களுக்கு விலை உயர்ந்த பரிசுகள் தரக்கூடாது. கட்டாய வசூல் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதுபற்றி அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. என். கிட்டப்பா: தலைவரவர்களே, அரசு அதிகாரிகள் மாற்றம் செய்யப்படும்போது, அவர்கள் வெளியூர்களுக்குப் போகும்போது சில ஊர்களில் அந்தத் துறையில் பணியாற்றக் கூடிய ஊழியர்கள் பொதுமக்களிடம் பெருவாரியாக வசூல் செய்து லஞ்சம் என்ற முறையில் இல்லாவிட்டாலும் நன்கொடை என்ற பெயரால் மாற்றம் பெற்று செல்லும் அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அண்மையில் மாயூரத்தில் அம்மாதிரியான சம்பவம் ஒன்று நடைபெற்றது. அது பற்றி அங்கே உள்ள கிராவிட கழகத்தினர் அரசுக்கு புகார் கூட கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதன்மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட வசூல் முறைகளைத் தடைசெய்ய, அதிகாரிகளுக்கு பாராட்டுவிழா என்ற பெயரில் இப்படிச் செய்வதை தடை செய்ய அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, இதுபற்றி தமிழ்நாடு அரசு பணியாளர் நன்னடத்தை விதி 4-ல் சில வரன்முறை இருக்கிறது. அதன்படிதான் இது அனுமதிக்கப்படுகிறது. என்கேனும் கட்டாய வசூல் செய்கிறார்கள் என்றாலும், அதிக ஆடம்பரமாகச் செய்கிறார்கள் என்றாலும் அதுபற்றி அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

டாக்டர் கே. சமரசம்: தலைவரவர்களே, அரசு அதிகாரிகள் மாற்றப்படும்போது நடத்தப்படும் வீருந்தில் அளிக்கக்கூடிய பரிசுப்பொருட்களை அந்த அலுவலகத்திலேயே வைத்துச் செல்ல அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, நான் ஏற்கனவே சொன்ன அந்த விதியின்படி அரசு ஊழியர்கள் பாராட்டுவிழா நடத்துகிறார்கள். சிறு அன்பளிப்பு வழங்குதல் பாராட்டுப் பத்திரம், வாழ்த்துப் பத்திரம், நற்சான்றிதழ்

1979 மார்ச் 21]

போன்றவைகள் அந்த அதிகாரிகளைப் பாராட்டும் வகையில் அல்லது மற்ற வகையில் வழங்குகின்ற வீழாவில் அந்த அதிகாரிகள் கலந்துகொள்வதற்கு விதிமுறைகள் உண்டு. அதிக விலை மதிப்புள்ள பரிசுப்பொருட்கள் தரப்படுகின்றன; அது முறைகேடான வசூல் மூலம் வழங்கப்படுகிறது என்ற புகார் வருமானால் அது பற்றி அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: தலைவரவர்களே, இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை. குறிப்பாக ஜனவரி முதல் தேதி அன்று ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒவ்வொரு பெரிய அதிகாரிகளும் தங்களுக்கு கீழே பணியாற்றும் அத்தனை ஊழியர்களும் தங்களைச் சந்திக்க வேண்டும், சந்திக்கும்போது சாதாரணமாகச் சந்திக்கக்கூடாது. ஆள் உயர மாலை வேண்டும்; ஆப்பிள் மற்றும் பழவகைகள் வேண்டும், பரிசுப்பொருட்கள் வேண்டும் என்ற அளவுக்கு செயல்படுகிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல. அவைகளோடு தங்கள் காலிலே விழுந்து வணங்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். இது வெள்ளைக்காரன் கொண்டு வந்த பழக்கம். ஜனவரி மாதம் முதல் நாள் கீழே உள்ள அலுவலர்கள் மேலதிகாரிகளைப் பார்க்க வேண்டுமென்பது. அந்த முறையைத் தடுக்க வேண்டும். அரசு அதற்கு ஏற்பாடு செய்யுமா?

[முற்பகல் 9.50.]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, கேள்வி மாற்றுதல் செய்யப்பட்டு அதிகாரிகள் போகும்போது நடைபெறுகிற பாராட்டைப் பற்றி. ஆண்டு துவக்கத்திலேயோ அல்லது பொங்கல் நாளிலேயோ ஒரு அதிகாரியை இன்னொரு அதிகாரியோ அல்லது அதிகாரிகளோ அல்லது ஊழியர்களோ சந்திப்பது பண்பாட்டின் அடிப்படையில் நடைபெறுகிற காரியம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : தலைவரவர்களே, அதிகாரிகள் மாறிச் செல்லும்போது பாராட்டு கொடுப்பதைவிட புதிதாக ஒரு இடத்திற்கு பெரிய அதிகாரி வந்து சேருகின்ற போது அவருக்கு ஒரு விருந்து வைத்து அவரைச் சரிக்கட்டுகின்ற நிகழ்ச்சி நடைபெற்று வருகிறது. இதை அரசு அறியுமா? இதையாவது கட்டாயம் ரத்து செய்வதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, போகிறவர்களை வாழ்த்தி அனுப்புவதும் வருகிறவர்களை வரவேற்று உபசரிப்பதும் அப்படி ஒன்றும் பாவமான காரியம் அல்ல.

[1979 மார்ச் 21]

ஆனால் அதிலே ஏதாவது தவறான வசூல் போன்றவைகளை நடத்தி பரிசுப் பொருட்கள் அதிக விலையில் கொடுக்கப்படுகின்றதா என்பதைத்தான் சிந்திக்க வேண்டுமே தவிர, மற்றவைகள் எல்லாம் பண்பாட்டின் அடிப்படையிலே நடைபெறுவதாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சுற்றுலாப் பொருட்காட்சி மூலம் கிடைத்த வருவாய்.

*வினா எண். 502 — திரு. என். கிட்டப்பா, திரு. இரா. தாமரைக்கனி : மாண்புமிகு செய்தி-அறநிலையத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

1978 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற சென்னை சுற்றுலா வர்த்தகப் பொருட்காட்சியின் மூலம் கிடைத்த வருவாய் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : 1978 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற சுற்றுலா வர்த்தகப் பொருட்காட்சியின் மூலம் கிடைத்த வருவாய் ரூ. 18,34,000. இதில் செலவு போக, நிகர இலாபம் ரூ. 6,25,000.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே சுற்றுலா வர்த்தகப் பொருட்காட்சியை மாவட்ட தலைநகரங்களிலே நடத்துவதற்கு அரசு முன்வருமா? அப்படி அரசுத் துறையில் சுற்றுலா வர்த்தகப் பொருட்காட்சியை நடத்த இயலவில்லை என்றால் மாவட்ட தலைநகரங்களில் அவ்வாறு நடத்துவதற்கு நகராட்சிகளுக்காவது அனுமதி வழங்குமா? அப்படி அனுமதி வழங்கும்போது அதற்குத் தேவையான உதவித் தொகையினை வழங்க அரசு ஆவன செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, அரசு இது குறித்த தெளிவான முடிவுகளை அறிவித்திருக்கிறது. நகராட்சிகள் நடத்த விரும்பினால் நடத்தலாம். நகராட்சிகள் நடத்த விரும்பாத இடங்களில் மாவட்டத் தலைநகரங்களில் சுற்றுலாத் துறையோ அல்லது செய்தித் துறையோ நடத்துவது என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையிலேயே கடந்த ஆண்டு முதலரையிலே சுற்றுலாத்துறை பொறுப்பேற்று பொருட்காட்சியை நடத்தியது. சேலத்திலே செய்தித்துறை பொறுப்பேற்று நடத்தியது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவிப்பது போன்று நகராட்சிகள் நடத்த முன்வருமேயானால் அதற்கு அரசு இயன்ற உதவிகளைச் செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 21]

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : பேரவைத் தலைவரவர்களே மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகுதான் இந்த சுற்றுலாத்துறை பொருட்காட்சியின் மூலமாக நல்ல வருமானம் கிடைத்திருக்கிறது என்று மக்கள் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் இப்படிப்பட்ட பொருட்காட்சிகளினால் பொது மக்களுக்கு நல்ல விளக்கங்கள் கிடைக்கின்றன. ஆகவே மாவட்டத் தலைநகரங்களில் இந்த பொருட்காட்சிகளை நடத்துவதற்கென்று அரசு சுற்றுலாத்துறையில் பொருட்காட்சித்துறை என்று ஒரு தனித்துறை அமைத்து ஆவன செய்ய அரசு முன் வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவரவர்களே, மாவட்டத் தலைநகரங்களில் இது போன்ற பொருட்காட்சிகளை அரசின் சார்பிலேயோ அல்லது செய்துத்துறையின் சார்பிலேயோ நடத்துவதற்கு தகுந்த ஒரு நிர்வாகப் பிரிவு வேண்டும் என்ற கருத்து அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, தனியார்கள் இப்படிப்பட்ட பொருட்காட்சியை நடத்துவதற்கு அரசு தற்போது அனுமதி வழங்கி வருகிறதா? அப்படித் தனியார் பொருட்காட்சிகளை நடத்த அரசு அனுமதி வழங்குமேயானால் அத்தகைய பொருட்காட்சிகளை நடத்துவதற்கு அரசு நிதியில் இருந்து ஏதேனும் உதவித்தொகை வழங்கப்பட்டு வருகிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, தனியார்கள் பொருட்காட்சியை நடத்துவதற்கு அரசு அனுமதி வழங்கவில்லை. அவ்வாறு நடத்துவதற்கு நகராட்சி மன்றமோ, ஊராட்சி ஒன்றியங்களோ அனுமதி வழங்கக் கூடாது என்ற ஆலோசனையும் அரசு பிறப்பித்திருக்கிறது. ஆனால் சில தனிப்பட்ட நிறுவனங்கள் மற்றும் கல்விநிறுவனங்கள் போன்றவை பொது நோக்கத்திற்காகவோ அல்லது அந்த நிறுவனங்களின் வளச் சிக்கல்களவோ நடத்தப்படுகின்ற பொருட்காட்சிகளுக்கு மாத்திரமே அனுமதி வழங்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சுற்றுலாத்துறையின் மூலம் தற்போது நடத்தப்பட்டு வருகின்ற பொருட்காட்சியை தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு தனியாக ஒரு துறை அமைத்து அந்தந்த இடங்களில் வசூலாகின்ற நிதியை அந்தந்த மாவட்டங்களுக்குக் கொடுக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

[1979 மார்ச் 21]

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொருட்காட்சியை நடத்துவதற்கு என்று தனியாக துறை அமைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. சுற்றுலாத்துறை மூலமோ அல்லது செய்தித்துறை மூலமாகவோ நடத்துவதற்கு தகுந்த அளவில் தனியாக ஒரு பரிவு அமைக்கலாமா என்பதுதான் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. ஒ. சுப்பிரமணியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சமீப காலத்தில் ஆண்டுதோறும் வர்த்தக பொருட்காட்சி நடைபெறுவதை நிரந்தரமாக நடத்தப்படுவதற்கு வேண்டிய கட்டிடங்கள் கட்டப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவர் அவர்களே, சென்னையில் சுற்றுலாத்துறை நடத்துகின்ற பொருட்காட்சி நடைபெறுகின்ற அந்த இடத்தின் ஒரு பகுதி இந்திய பாதுகாப்புத்துறைக்கு சொந்தமாக இருக்கிறது. அந்த இடத்தை மாநில அரசுக்கு மாற்றித் தரவேண்டும் என்று இந்திய பாதுகாப்பு அமைச்சகத்திற்கு எழுதியிருக்கிறோம். அதற்கான உரிமம் வந்துவிடுமானால், இப்படிப்பட்ட ஒரு நிரந்தர பொருட்காட்சி அமைக்க வேண்டும் என்ற ஒரு திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. சு. பாலன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சுற்றுலாத்துறையின் மூலமாக நடத்தப்படுகின்ற பொருட்காட்சியின் போது, பல துறைகளின் சார்பாக பல கட்டிட அமைப்புகள் ஆண்டுதோறும் கட்டப்பட்டு பொருட்காட்சி முடிந்த உடன் இடித்துவிடுகிறார்கள். இப்படி கட்டப்படுகிற இடத்தை இடித்துவிடாமல் அப்படியே விட்டு வைத்தால் அதை அடுத்த ஆண்டுக்கும் பயன்படுத்திக்கொள்ள ஏதுவாக இருக்கும். செலவும் மிச்சப்படும். அதே நேரத்தில் கட்டிடங்கள் அப்படியே இருந்தால், அதில் வெளியிடங்களில் இருந்து வருகின்ற வர்கள் வந்து தங்குவதற்கும் பயன்படுத்தினால் வருவாயும் கிடைக்கும். ஆகவே இவற்றை செய்ய அரசு முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு ஆர். எம். வீரப்பன் : இந்தக் கேள்விக்குத்தான் மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு விடை அளித்திருக்கிறேன். பொருட்காட்சி நடத்தப்படுகின்ற இடம் நமக்கு சொந்தமாக உரிமை கிடைத்து விடுமானால், அந்த இடத்தில் நிரந்தரமாக கட்டிடங்கள் கட்டும் முயற்சிகளை அரசு மேற்கொள்ளும். இப்போது கட்டப்படும் கட்டிடங்கள் நிரந்தரமான கட்டிடங்கள் அல்ல.

1979 மார்ச் 21]

திரு. என். லட்சுமிநாராயணன் : தலைவர் அவர்களே, சென்ற ஆண்டு மதுரையில் சுற்றுலாத்துறை பொருட்காட்சியை நடத்தியது. வருகின்ற ஆண்டிலும் சுற்றுலாத்துறையின் மூலம் பொருட்காட்சி நடத்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறதா? அத்துடன் மதுரை மாநகராட்சியிலிருந்து இந்த பொருட்காட்சியை நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டு அனுமதி கேட்டிருக்கிறார்களா? அப்படி கேட்டிருந்தால் அனுமதி வழங்கப்படுமா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவர் அவர்களே, மாநகராட்சி, நகராட்சி ஆகிய இவைகள், இப்படிப்பட்ட பொருட்காட்சிகளை நடத்துகிற பொழுது, மாநகராட்சி, நகராட்சிகளில் பணியாற்றும் அலுவலர்கள் நீண்ட நேரமும், அவர்களுடைய முழு நேரமும் இந்த வேலையில் ஈடுபட வேண்டியிருக்கும், அதன் காரணமாக அன்றாடம் நடைபெறவேண்டிய வேலைகள் தடைபடுகின்றன என்ற ஒரு குறைபாடு அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. ஆகவே சென்ற ஆண்டு சுற்றுலாத்துறையின் மூலமாக பொறுப்பேற்று மதுரையில் பொருட்காட்சி நடத்தப்பட்டது. இந்த ஆண்டும் மதுரை மாநகராட்சி, அரசே இந்த பொருட்காட்சியை நடத்தவேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதை ஒப்புக்கொண்டு சுற்றுலாத்துறையின் மூலமாக பொருட்காட்சி நடத்தலாம் என்று அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : சென்ற ஆண்டு நடத்தப்பட்ட பொருட்காட்சியில் கிடைத்த வருமானத்தை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டு சுற்றுலாத்துறையின் மூலமாக நடத்தப்பட்ட பொருட்காட்சியில் வருமானம் என்ன என்பதை அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : அந்த விவரம் இப்போது என்னிடம் இல்லை. தனியாகக் கேள்வி போட்டால் அதற்கான தகவலை திரட்டிக் கொடுக்க முடியும். என்றாலும் இந்த ஆண்டு சென்ற ஆண்டை விடவும் அதிக லாபம் என்று தான் அறிகிறேன்.

கொல்லிமலை நீர் வீழ்ச்சி.

* வினா எண் 503—**திரு. வ. சின்னசாமி :** மாண்புமிகு செய்தி-அறநிலையத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) கொல்லிமலையில் உள்ள புகழ்பெற்ற கோவில் அரப்பளிக் கவரர் ஆலயம் பகுதியில் உள்ள 300 அடி உயரத்தில் விழும் நீர் வீழ்ச்சி உள்ள இடத்தைச் சுற்றுலாஸ்தலமாக அரசு மாற்ற உத்தேசித்துள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், எப்பொழுது மாற்றப்படும்?

[1979 மார்ச் 21]

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : (அ) இல்லை.

(ஆ) எழவில்லை.

திரு. வ. சின்னசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஆண்டுதோறும் ஆடி 18-க்கு பல்லாயிரக்கணக்கான பக்தர்களும், சுற்றுலாப் பயணிகளும் புகழ்பெற்ற இந்த இடத்திற்கு வந்து 300 அடி உயரத்திலிருந்து விழுகின்ற நீர்வீழ்ச்சியையும் கண்டு களித்து செல்கின்றனர். இந்த நீர்வீழ்ச்சி சீரமைக்கப்படுமா? மேலும் அறநிலையத்துறையின் சார்பில் அங்கு வருகின்றவர்களுக்கு தங்கும் வசதிக்காக தங்கும் விடுதிகள் போன்றவை, மின்சார வசதிகள் இவைகளை எல்லாம் செய்து கொடுக்க அரசு ஆலோசனை செய்யுமா? இந்த இடத்தை அபிவிருத்தி செய்து ஒரு சுற்றுலா ஸ்தலமாக ஆக்குவதற்கு அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : கொல்லிமலையிலுள்ள இந்த புகழ்பெற்ற அரப்பளீசுவரர் ஆலயமும், அதை சுற்றியுள்ள இயற்கைக் காட்சிகளும், அங்கு விழுகின்ற நீர்வீழ்ச்சியும் கவரக்கூடியதாக இருப்பதை மனதிற்கொண்டு, ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் அங்கு செல்கிறார்கள் என்பதையும் அரசு அறிந்திருக்கிறது. அவர்களுக்கு அடிப்படை வசதிகளை இந்த இடத்தில் செய்து கொடுப்பதற்கு 15 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இதை உடனடியாக மேற்கொள்ள இயலாது என்றாலும், வருகின்ற காலத்தில் இவற்றை கவனத்தில் வைத்து, இந்த வசதிகளை எல்லாம் இனிமேல் செய்வதற்கு அரசு ஆலோசித்து இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன. மற்ற கேள்விகள் நாளை தொடரும்.

[முற்பகல் 10-00]

(குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் * உடுக்குறியிடப் பெற்றிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரி பார்க்கப்பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்.)

2. அறிவிப்பு

மேலவைத் தலைவரிடமிருந்து வந்துள்ள செய்தி குறித்து

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவையில் தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 34/1978) திருத்தம் ஏதுமின்றி நிறைவேற்றப் பெற்றுள்ளதாக மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரிடமிருந்து செய்தி வரப்பெற்றுள்ளது.

1979 மார்ச் 21]

3. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

மதுரை, சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் மீது போலீஸ் தாக்குதல் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மதுரையில் காவல் துறையினர் சட்டக் கல்லூரி மாணவர்களைத் தாக்கி, அதனால் மாணவர்கள் கவலைக்கிடமான நிலையில் மருத்துவ மனையில் அனுமதிக்கப்பட்டதனால் ஏற்பட்டுள்ள அவசர பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சனையைப் பற்றி விவாதிப்பதற்கு இம் மன்றத்தின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்குமாறு வேண்டுகிறேன் என்று கேட்டு—

- (1) மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்.
- (2) திரு. கே. கந்தசாமி.
- (3) திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்.
- (4) திரு. மு. அம்பிகாபதி.
- (5) திரு. சோ. அழகர்சாமி.
- (6) திரு. பொ. உத்திராபதி.
- (7) திரு. செ. சிவசாமி.
- (8) திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்.
- (9) திரு. ஓ. சுப்பிரமணியன்.
- (10) திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி.
- (11) திரு. கோ. இளங்கோவன்.
- (12) திரு. எம். ஏ. லத்தீப்.
- (13) திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்.
- (14) திரு. என். சங்கரய்யா.
- (15) திரு. என். வரதராசன்.
- (16) திரு. பி. ஈசுவரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்.
- (17) திரு. கு. ரமணி.
- (18) திரு. ரா. கிருஷ்ணன்.
- (19) திரு. ரா. உமாநாத்.
- (20) திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்.
- (21) திரு. சி. கோவிந்தராசன்.
- (22) திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து.
- (23) திரு. நா. சுந்தரராஜ்.
- (24) திரு. அ. ரகுமங்கான்.
- (25) திரு. துரை முத்துசாமி.
- (26) திரு. ஏ. செல்லப்பா.

[பேரவைத் தலைவர்] [1979 மார்ச் 21]

ஆகியோர் தீர்மானங்கள் கொடுத்துள்ளனர். இது எப்படி அவசர முக்கியமானது என்பது பற்றி சுருக்கமாக விளக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர்.

* திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்லூரிகளில் போலீசார் அத்துமீறி நுழைவதும், அனுமதியின்றி நுழைவதும், மாணவர்களைத் தாக்குவதும் கடந்த சில மாதங்களாக மிக அதிகமான அளவுக்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அதிலே ஒரு கட்டமாக நேற்றையதினம் 1979 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 20 நாள் செல்வாய் காலை 10-15 மணி அளவில் மதுரை சட்டக் கல்லூரிக்குள்ளே போலீசார் நுழைந்து மாணவர்களை படுகாயப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். எனக்கு வந்துள்ள தகவல்கள், நான் அவசரப்பட்டோ, ஆத்திரப்பட்டோ, நிதானம் கடைப்பிடிக்காமலோ இந்தத் தகவல்களை பெறுகின்ற அளவில் இல்லாமல், ஒரு அய்ந்தாறு பேரிகளிடத்தில் தீர விசாரித்து, நிலைமைகளை அறிந்து, அரசுக்கு உதவியாக இருக்கக்கூடிய வகையிலும், நான் இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை இந்த அவை முன் வைக்க முற்படுகிறேன்.

சட்டக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு மதுரை மாநகரத்தில் தனிப் பேருந்து வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் பேருந்து நிலையத்திலிருந்து, சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் இந்தத் தனிப் பேருந்தில் நேற்றையதினம் சட்டக் கல்லூரிக்குச் சென்றிருக்கின்றார்கள், மதுரையில். சட்டக் கல்லூரிக்குச் சென்றதும், அந்தப் பேருந்தினுடைய ஓட்டுநர், நடந்துநர் அதாவது டிரைவர், கண்டக்டர் அவர்களிடத்தில் நாங்கள் இன்று வழக்கறிஞர்கள் கோரிக்கைக்காக போராடிய சென்னை சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள், அதற்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கின்ற வகையிலும், வழக்கறிஞர்களுக்கு எங்கள் பரிவினைக் காட்டும் வகையிலும் மாவட்ட ஆட்சியாளர் அலுவலகத்திற்குச் சென்று முறையீடு செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம், அல்லது மறியல் செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம், இந்தப் பேருந்திலேயே எங்களைக் கொண்டுவர மாவட்ட ஆட்சியாளர் அலுவலகத்திற்கு முன்னால் விட்டு விட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள்.

இதிலே எந்தவிதமான தகராறும், டிரைவர், கண்டக்டர், மாணவர்கள் இடையே எழவில்லை. அவர்கள் சொன்னதெல்லாம், இந்தப் போக்குவரத்துக் கழகத்தின் மாணேஜிங் டைரக்டருடைய அனுமதியைப் பெற வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்கு இடையில், மாணவர்கள் இந்த அனுமதி கிடைத்து நாங்கள் செல்வதற்கு நேரமாகி விடும், உடனே செல்ல வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இதற்கு மத்தியில் யாரோ சிலர் போக்குவரத்துக் கழக மாணேஜிங் டைரக்டருக்கு தொலை

1979 மார்ச் 21]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

பேசி மூலம் அறிவித்து, அவர் இந்தச் செய்தியை போலீசாரிடம் அறிவித்து, ஏதோ பதட்ட சூழ்நிலை, ஒரு பரபரப்பான சூழ்நிலை அங்கே உருவாகி விட்டதாக கற்பனை செய்து, டி.எஸ்.பி. கேரள வர்மா தலைமையில் இந்தக் கல்லூரிக்குள் நுழைந்திருக்கிறார்கள். உள்ளே நுழைந்ததும், அங்குள்ள மாணவர்கள் தலைவர் ராஜாராம் என்பவர் நிலைமையை விளக்க வந்திருக்கிறார். அவரை வாய்க்கு வந்தபடி, அவைகளை எல்லாம் இங்கே சொன்னால், அன்-பார்லிமெட் டரி என்று சொல்லிவிட்டு, அவைகளை யெல்லாம் அவைக்குறிப்பிலே இருந்து நீக்கி விடுவீர்கள் என்பதால், அவை முன்னவரிடத்திலே அந்த விளக்கங்களைத் தனியாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அப்படிப்பட்ட கேவலமான வார்த்தைகள் அந்த மாணவர்கள் மீது பிரயோகிக்கப்பட்டன. நான் உங்களைச் சுடு என்று கூட உத்தரவுடனே, 'ஐ வில் ஷூட் யூ' என்ற வகையில் எல்லாம் எடுத்துக் கூறி போலீசாரை நடவடிக்கையில் இறங்குமாறு பணித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் நடவடிக்கையில் இறங்கியதன் காரணமாக 16-க்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் மகக் குழமையாகத் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அரிசன சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த இரண்டு மாணவர்கள் மகாராஜன், சந்திரன் என்ற இரண்டு மாணவர்கள் எந்த அளவுக்குக் காயம்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்ட உங்கள் அனுமதியின்பேரில் அவர்கள் அணிந்திருந்த பனியன் எந்த அளவுக்கு ரத்தகறை படிந்திருக்கிறது என்பதை இந்த அவையில் காட்டுகிறேன்.

(ரத்தக்கறை படிந்த பனியன் அவையில் காட்டப்பட்டது.)

அவர்கள் அணிந்திருந்த சட்டைகளை மதுரை பார் கவுன்சிலில் இருந்து வழக்குப் போடுவதற்காக வாங்கிச் சென்றிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் இன்றைக்கு அன்றாட நிகழ்ச்சிகளாக இந்த அரசில் ஆகிவிட்டது. எனவே, அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இதைப்பற்றி விவாதிக்க அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் விளக்கமாக எடுத்துக் கூறியதுபோல் மதுரை சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் கலெக்டர் அலுவலகத்திற்குச் செல்ல பேருந்தை விட வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டார்கள். அதற்கு மாறாக போலீசார் தலையிட்டதன் காரணமாக மகாராஜன், சந்திரன் ஆகிய இரண்டு மாணவர்களுக்கு காயங்கள் ஏற்பட்டு மருத்துவ மனையில் சிகிச்சை பெற்று வருகிறார்கள். அதன் விளைவாக 16-க்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் காயம்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி பொறுப்புள்ள சட்டக்கல்லூரி மாணவர்களுக்கு காயம் விளை

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1979 மார்ச் 21]

விக்கக்கூடிய துர்பாக்கியமான நிலை அன்றாட வாழ்க்கையில் அமைந்துவிடுமோ என்று அச்சப்படுகிறேன். இதற்காக வேதனைப்படுகிறேன். அதனால்தான் நேற்று நான் முதல்வர் அவர்களைச் சந்தித்தபோது கூட எடுத்துக் கூறினேன். இதற்கெல்லாம் அடிப்படைக் காரணமாக இருக்கக்கூடியது வக்கீல் அய்யாத்துரை மதுரையில் போலீஸ் நிலையத்திற்குப் போயிருந்தபோது..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி மட்டும் பேசுங்கள்.

திரு. கே. கந்தசாமி : அது இது தொடர்புடையது, அலைட் இஸ்யுவாக இருப்பதால் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அந்தப் பிரச்சினை சம்பந்தமாக ஆதரவு தெரிவிக்கும் வகையில், தாங்களும் சட்டம் பயிலும் மாணவர்கள் என்ற முறையில் அவர்கள் ஆதரவு தெரிவிக்க முயற்சித்தபோது இந்த நிகழ்ச்சி நடைபெற்றிருக்கிறது. இந்த மாணவர்கள் தாக்கப்பட்டதால் அந்த மாணவர்களுக்கு நாமும் ஆதரவு தரவேண்டுமென்று இன்னொரு கல்லூரியைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் ஆதரவு தெரிவிக்க என்று இப்படி முசிரம்பட்டு சண்டை என்று கிராமப் புறத்தில் சொல்வது போல் அந்த அளவுக்குத் தொடர்கதையாக ஆகிவிடக் கூடாது. இதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கவேண்டும். சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அரசு சட்டம், ஒழுங்கைப் பாதுகாக்க வேண்டும், இதுபற்றி விவாதிக்க அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து சர்வகட்சித் தலைவர்களின் ஆலோசனையைக் கேட்டு முடிவு செய்ய வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த நாலைந்து நாட்களாக இன்றைக்கு நாட்டில் சட்டம் ஒழுங்கை நிலைநாட்டக் கூடியவர்கள், சட்டத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டியவர்கள் ஆகிய இருவருக்கும் இடையே ஏற்பட்டுள்ள கடுமையான மோதல்கள் விளைவாக சென்னை சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு நூற்றுக்கு மேற்பட்டவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு வழக்கு தொடரப்பட்டிருப்பதைக் கண்டித்தோம். அந்த சட்டக் கல்லூரி மாணவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று அவர்களுக்கு ஆதரவு தெரிவிக்கும் முறையில் மதுரை சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் கல்லூரிக்குச் செல்லாமல் கல்லூரி காம்பவுண்டுக்கு வெளியே நின்று கொண்டு கோவாட்டை நேரத்தில் போலீசார் அத்துமீறி அவர்களைக் கடுமையாகத் தாக்கியதன் விளைவாக, அவர்கள் அலறி அடித்துக்கொண்டு கல்லூரிக்குள் ஓடியிருக்கிறார்கள். கல்லூரி முதலவர அனுமதியில்லாமல் கல்லூரிக்குள் அவர்களைத் துரத்திச்

1979 மார்ச் 21] [திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

சென்று தாக்கியதன் காரணமாக 20-க்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் காயமுற்றிருக்கிறார்கள். இரண்டு பேர் நிலைமை கவலைக்கிடமாக இருப்பதாக அங்கிருந்து தந்தி வந்திருக்கிறது. இந்த பயங்கரமான சூழ்நிலை குறித்து விவாதிக்க இந்தச் சபையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10.10)

திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, மதுரை சட்டக் கல்லூரி மாணவர்களைப் போலீஸார் தாக்கிய நிகழ்ச்சியிலே வேறு சில விவரங்களைச் சொல்ல— ஏனென்றால் எங்களுக்கு வந்திருக்கிற தந்தியில் சில பேர்களுடைய மோதிரங்களும் கழுத்திலே அணிகின்ற சங்கிலிகளும் காணப்படவில்லை என்றும் சைக்கிள்கள் அப்புறப்படுத்தப்பட்டன என்றும், புத்தகங்கள் குறையாடப்பட்டன என்றும் எங்களுக்குக் கிடைத்த தகவலில் கூறப்பட்டு இருக்கிறது. அது சட்டக் கல்லூரி மாணவர்களின் விவகாரம் மட்டுமல்ல, போலீசாருக்கும் வக்கீல்களுக்கும் ஏற்பட்டுள்ள முரண்பாடு. அதிலே ஏற்படக் கூடிய தகராறுகள், அதிலேயும் மதுரை மாவட்டத்திலே இது ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால், மேலும் அது விரிவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. நான் அழுத்தமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன், அங்கே உள்ள பெரிய போலீஸ் அதிகாரி ஏற்கனவே நம்முடைய மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், மாற்றுத் தல் உத்திரவை போடவில்லை, அமல்படுத்தவில்லை என்று முதலமைச்சர் அவர்களே வருத்தப்பட்டுக் கொண்டார் என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்கனவே இருக்கிறது. அப்படியானால் போலீசார்களுக்கு அவர் உடந்தையாக இருக்கிறாரோ என்று சந்தேகம் இருக்கிறது. அதிலேயும் கூட திருப்பரங்குன்றத்திலேயிருந்து திருமங்கலத்திற்குத் தான் அவரை மாற்றியிருக்கிறார். ஆகவே, போலீசாரைப் பாதுகாப்பதிலே அவர் அதிகப்படியாக ஈடுபட்டிருக்கிறார் என்பது தெரிகிறது. இன்றைக்கு அது மாணவர்கள் பிரச்சினையாக வந்திருக்கிறது. திருப்பரங்குன்றத்திலே ஆரம்பித்து மதுரைக்கு வந்திருக்கிறது. மதுரைக்கு வந்து இப்போது கோட்டைக்கு வந்திருக்கிறது. என்கே போய் முடியுமோ தெரியாது. இப்படி போலீசாருக்கு துணை போகக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அதைப்பற்றி விரிவாக விவாதிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, வழக்கறிஞர்கள் ஒரு போராட்டத்தை இன்றைய தினம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஆதரவு தெரிவிக்கின்ற முறையிலே அவர்கள் ஜனநாயக ரீதியிலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களிடத்திலே மகஜர் கொடுப்பதற்காக சென்றபோது போலீசார் அடித்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக 20 மாணவர்களின் உயிர் ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கிற பதட்டம்

[திரு. துரை. முத்துசாமி]

[1979 மார்ச் 21]

மான நிலைமை இருக்கிறது. அங்கே மாணவர்கள் ஜனநாயக ரீதியிலே மகஜர் கொடுப்பதற்காகச் சென்றபோது தடை செய்யப்பட்டார்கள். அதன் விளைவாக மாணவர்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, அந்த மாணவர்களின் மீது வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளை வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பொதுவாக மாணவர்கள் இதுமாதிரிப் போராட்டங்களிலே ஈடுபடுகிற போது அவர்களிடம் கத்தி, கம்பு, கொடுவாள் போன்றவை இருக்கிறதா என்றுதான் பார்த்து, அவைகளைத்தான் கைப்பற்று வார்கள். ஆனால், இப்போது அந்த மாணவர்களுடைய கைக் கடிக்காரங்கள், தங்கச் சங்கிலிகள், சைக்கிள்களை எல்லாம் கைப்பற்றியிருக்கிறார்கள். இப்படி அவர்கள் செய்வதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. அங்கே ஒரு பதட்டமான நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிற காரணத்தினால் பொது மக்கள் அன்றாட வேலைகளைக் கூட செய்ய முடியாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆகவே, அங்கே உள்ள மக்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுப்பதற்கும், அங்கே போலீஸார் காட்டு தர்பார் செய்வதைத் தடுக்கவும் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அதனால் தெருக்களிலேகூட நடமாடமுடியாத நிலைமை இருக்கிறது என்று தகவல் தந்திருக்கிறார்கள், ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமை தமிழகத்திலே பரவாமல் இருக்கிற முறையிலே இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இதுபற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்,

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இதை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இங்கே நான் கூறுவதற்கு ஆன சில முக்கியமான காரணங்கள் :

ஒன்று, வழக்கறிஞர்கள் சமுதாயத்திலே நிலவுகின்ற உணர்வுகள். அந்த உணர்வுகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிலையில் வருங்கால வழக்கறிஞர்களாக விளங்கக்கூடியவர்கள், அந்தச் சட்டக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கும் அந்தக் கொந்தளிப்புப் பரவி இருக்கிறது.

இரண்டு, இந்தப் பதட்ட நிலைமையினுடைய எல்லை இன்றைக்கு விரிவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இது விரிவாக விவாதிக்கப்பட வேண்டிய பிரச்சினையாகும். மதுரையிலே நடந்திருக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பொறுத்தவரையிலே போலீஸார் யுக்தானுசார முறைகளைக் கையாள்வது என்பது, டிஸ்கிரிஷனை அவர்கள் சரியான முறையிலே பயன்படுத்துகின்ற நிலை இல்லை என்பது இந்த நிகழ்ச்சியிலிருந்து நமக்குத் தெரிய வருகிறது. ஒரு பேருந்திலே மாணவர்கள் விரும்புகின்ற இடத்திற்குப் போக வேண்டுமென்றால் அதைத் தடை செய்ய வேண்டிய அவசியம் இருக்குமானால் அதற்காக ஒரு கம்பிளெய்ன்டை

1979 மார்ச் 21]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

அந்தப் பேருந்து நிர்வாகத்தினர் போலீஸாருக்கு அமைதி கெடாத வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே இந்த டிஸ்கிரிஷனை, அவர்களுக்கு இருக்கின்ற பொறுப்பை அவர்கள் பயன்படுத்தவில்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த போது, 1968-ம் ஆண்டில் இதே மாதிரி நிகழ்ச்சி, போக்கு வரத்துத் துறையில் வேலை செய்கின்ற பணியாளர்களுக்கும் சட்டக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட ஒரு தகராறில், போக்குவரத்துத் துறை யச் சேர்ந்த ஒரு பஸ் இப்படி 'இம்பவுண்ட்' செய்யப்பட்டது. அப்படி 'இம்பவுண்ட்' செய்யப்பட்டது மட்டுமல்ல, சட்டக் கல்லூரியின் விடுதிக்குள் இழுத்துச் செல்லப்பட்டு, அங்கே நிறுத்தப்பட்டது. அப்பொழுது அண்ணா அவர்கள் எந்த முறையை மேற்கொண்டார்கள் என்பதை இந்த அரசு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்பொழுது அந்த பஸ் உள்ளேயே இருக்கட்டும், உள்ளே நுழைந்தால் மேலும் அமைதி கெட்ட என்ற வகையில் போலீஸ்காரர்கள் அந்த விடுதிக்குள் செல்லவே இல்லை என்பது நமக்குத் தெரிந்த ஒன்றாகும்.

ஆனால், இங்கே வழியிலே நிற்கிறது என்பது ஒன்று. டி. எஸ். பி. மாணவர்களைத் தேவையில்லாமல் தரக் குறைவாகப் பேசி, அவர்களுடைய உணர்வுகள் தூண்டப்படும் வகையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறார். மிகக் கேவலமாக அவர்களைப் பேசியிருக்கிறார். இங்கே வந்த ஒரு தந்தியில் பல வாசகங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைப் படிக்க நான் விரும்பவில்லை. போலீஸ் துறையைச் சேர்ந்த டி. எஸ். பி. அத்தஸ்தில் இருப்பவர் இப்படியெல்லாம் மாணவர்களைப் பேசுவதா - என்று மிகவும் வேதனைக்குரியவர்களாக நாம் மாறுகிறோம். ஆகவே, இந்த விஷயம் சாதாரண விஷயம் அல்ல.

அது மட்டுமல்ல, ஏறக்குறைய 20,000 ரூபாய்க்கான, மாணவர்களுக்குச் சொந்தமான சொத்துக்கள் அங்கே களவாடப் பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. அல்லது காணாமற் போயிருக்கிறது என்று மாணவர்கள் சார்பாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கல்லூரிக்குள்ளே, பிரின்சிபாலின் அனுமதியில்லாமல், இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் இல்லாமல், புரவொகேஷன் இல்லாமல், வேண்டுகோள் இல்லாமலேயே போலீஸ்காரர்கள் நுழைந்திருப்பது அத்து மீறிய செயல், அரசாங்கக் குறிப்பாய்வையையே, ஜி. ஓ. வையே மீறுகின்ற செயலாகும் என்ற வகையில் இந்தப் பிரச்சினையை ஆராய வேண்டியிருக்கும். அங்கே பதட்ட நிலை நிலவுகிறது. அவைகளைப்பற்றி இங்கே ஆர அமர ஆராயவும், மற்ற உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கும்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1979 மார்ச் 21]

வகையிலேயும் இந்தச் சபையின் நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இது மற்ற இடங்களுக்கும் பரவாமல் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு இருக்கிறது. அந்தப் பொறுப்பை நிறைவேற்ற வேண்டிய கடமை நம் அனைவருக்கும் இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். போலீஸ்காரர்களின் இந்த நிலை மிகவும் கண்டிக்கத் தக்கது. அதும், டி. எஸ். பி. கேரள வர்மா விரோதத்தைக் காட்டிக் கொண்டு வருகிறார். தனிப்பட்ட காழ்ப்புணர்ச்சியின் காரணமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறார் என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனவே, தயவுசெய்து சபையின் இதர நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை வலியுறுத்திக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, மதுரை சட்டக் கல்லூரியில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியைப்பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் விரிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆக, எந்த அளவிற்கு இது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்ச்சி என்பதனை நீங்கள் நன்றாக உணர்ந்திருக்கின்றீர்கள். நான் ஒன்றிரண்டைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கும்பொழுது, ஆரம்பத்தில் வழக்கறிஞரைப் போலீஸ் காரர்கள் தாக்கினார்கள். அவர்களுக்கு ஆதரவாகச் சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் ஊர்வலம் நடத்திய பொழுது மாணவர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆக, இங்கேயிருக்கின்ற நிலைமைகளைப் பார்க்கின்றபொழுது, மாணவர்கள் வழக்கறிஞர்களுக்கு ஆதரவு காட்டிவிட்டார்கள் என்பதற்காகப் போலீஸ்காரர்களுக்கு எதிராக அந்த நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது என்ற காரணத்திற்காகப் போலீஸ்காரர்கள் மாணவர்களை அத்துமீறித் தாக்கியிருக்கின்ற நிகழ்ச்சி உண்மையிலேயே கண்டிக்கத் தக்கது.

இங்கே குறிப்பாக இந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கின்ற பொழுது இது தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டே வந்தால், இப்பொழுது சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் தாக்கப்பட்டார்கள், அவர்களுக்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கும் வகையில் மற்ற மாணவர்களும் இறங்கிவிட்டால்—இப்பொழுது கல்லூரிகளில் பரீட்சை நடைபெற வேண்டிய சந்தர்ப்பம். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் தொடர்ந்து நடைபெற அனுமதிக்காமல் உடனடியாக இதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைப்பதற்காக இந்த நிகழ்ச்சி சம்பந்தமான காரியங்களைச் சட்டமன்றத்தில் விவாதிக்க நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

1979 மார்ச் 21]

[திரு.ஜே.ஜேம்ஸ்]

அதுமட்டுமல்ல, வழக்கறிஞரைத் தாக்கிய நிகழ்ச்சியில் ஒரு நீதிபதி விசாரணை வேண்டுமென்பதுதான் அவர்களுடைய கோரிக்கை. ஆனால், இதுபோன்று சட்டக் கல்லூரி மாணவர்களைத் தாக்கிய நிகழ்ச்சியையும் நிச்சயமாக ஒரு நீதிபதியை வைத்து விசாரிப்பதற்கு இந்த அரசு கடமைப்பட்டிருக்கிறது. போலீஸ்காரர்களை வைத்து இந்த ஆட்சியை நடத்தலாம் என்றால் நிச்சயமாக அது சரியாகாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 10-20]

அதிலும், குறிப்பாக சில மாணவர்கள் போலிசாராக தாக்கப்பட்ட காரணத்தால் இன்று மருத்துவ மனையில் கவலைக்கிடம் தரக்கூடிய அளவு அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று எண்ணும்போது காலம் தாழ்த்தாமல் அதை உடனடியாகக் கட்டுப்படுத்த அரசு கடமைப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதர அலுவல்களையெல்லாம் ஒத்திவைத்துவிட்டு, இந்த மதுரை சட்டக் கல்லூரி மாணவர்களைப் போலீசார் தாக்கியது சம்பந்தமாக, நாம் இங்கே விவாதித்து, தேவையான நடவடிக்கையை எடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1979-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 20-ம் நாள் அன்று மதுரை சட்டக்கல்லூரி மாணவர்கள் மீது நடத்தப்பட்ட தாக்குதல் மிகவும் அத்துமீறிய, வரம்பு கடந்த செயல் என்பதை உங்கள் மூலமாக நான் அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அவர்கள், கல்லூரி அதிகாரிகளுடைய அனுமதியின்றி மட்டுமின்றி, அதிகாரிகள் வேண்டாமென்று கூறியும் கல்லூரிக்குள்ளே நுழைந்து, வகுப்புக்குள்ளே சென்று தங்களை உள்ளே வைத்து, தான் போட்டுக்கொண்ட சட்டக் கல்லூரி மாணவர்களையும்—அந்தக் கதவை உடைத்து, அவர்களைத் தாக்கி இருக்கிறார்கள் என்றால், இது வெறுமனே, ஒரு 'டிஃபன்சிவ் ஆப்பரேஷன்' அவர்களைத் கலைப்பதற்காக மட்டும் செய்யப்பட்ட நடவடிக்கை என்று சொல்லமுடியாது. அவர்களைச் சட்டக் கல்லூரிக்குள்ளே அனுப்பியதற்குப் பிறகு, அம்மாணவர்கள் தங்களை வகுப்புக்குள்ளே வைத்து தான் போட்டுக் கொண்ட பிறகு, அந்தக் கதவுகளை உடைத்துக்கொண்டு தாக்கி இருக்கிறார்களென்றால், இது நிச்சயமாக, காவல் துறையானது அதிகாரத்தை தன்னுடைய கையிலே எடுத்துக் கொண்டு அங்கே ஒரு கோர தாண்டவத்தை ஆடியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஒன்று சொல்லப்பட்டது, இந்தப் பிரச்சனையினுடைய அடிப்படை

[திரு.என். சங்கரய்யா]

[1979 மார்ச் 21]

வக்கீல் தாக்கப்பட்டது ஆகும். அந்த வக்கீலும் ஆளுங் கட்சியைச் சேர்ந்த வக்கீல் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது, உண்மை. ஆகவே, கட்சிப் பிரச்சனை அல்ல. அல்லது எதிர்க்கட்சிகள் தூண்டி விடுவது என்று அல்ல. அந்தச் சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் பல பேர்கள் ஆளுங் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் சமீபத்திலே சென்னைக்கு அரசாங்க அதிகாரிகளைச் சந்திக்க வந்தவர்கள். ஆகவே, பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் பிரச்சனையிலே கவுரவம் பார்க்க வேண்டாமென்று அரசாங்கத் தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அன்றைக்கு தன்னுடைய கட்சிக் காரருக்காகச் சென்ற வக்கீல் அடிக்கப்பட்டார். இப்பொழுது வக்கீல் பிரச்சனையை எடுத்துக் கொண்டதற்காக, சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் தாக்கப்பட்டார்கள் என்று போனால் போலீஸ் ராஜ்யமாகத் தமிழ் மாநிலம் ஆகி விடக்கூடாது என்பதை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அதோடு மட்டுமல்ல, அடித்ததோடு மட்டுமல்லாமல், அவர்கள்மீதே வழக்கு போட்டிருக்கிறார்கள். மாணவர்களின் பல பேர் கிதிச்சை பெறக்கூடிய அளவு அடித்துவிட்டு அவர்கள்மீது வழக்கு போட்டிருக்கிறார்கள்.

பஸ் தொழிலாளர்களிடத்திலே, மாணவர்கள் மீது நீங்கள் புகார் கொடுங்கள் என்று எழுதி வாங்கியிருக்கிறார்கள். நாம், ஒரு பக்கத்திலே பஸ் தொழிலாளர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் மோதல் ஏற்படக் கூடாது என்று முயல்கிறோம். ஆனால், போலீஸ் தாங்களாக வழக்கு போடவில்லை. பஸ் தொழிலாளர்களை, மாணவர்கள்மீது புகார் கொடுக்கச் சொல்லி, பதிவு செய்து, பிறகு வழக்கு போடுவதென்றால், பஸ் தொழிலாளர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் ஏற்பட்டு விடும் சுமுகமற்ற உறவை சரி செய்வது சாத்தியமற்றதாகும் என்பதை உங்கள் கவனத்திற்கு கொண்டுவந்தி, என்னுடைய வேண்டுகோளாக ஒன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். “நான் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கும் வரை கோபப் படமாட்டேன்” என்று முதலமைச்சர் கூறியிருக்கிறார். ஆனால், அவரே கோபப்படுகிறாரோ என்று சந்தேகப்பட இடமிருக்கிறது. ஏனென்றால், வக்கீல் சங்கத்திற்கு அளித்த பதிலில், 18-ந் தேதிக்குள் பதில் கொடுக்கவேண்டும்; இல்லாவிட்டால் சட்டம் தன்னுடைய கடமையைச் செய்யும் என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு வக்கீல் சங்கத்தைப் பயமுறுத்து வதோ, மிரட்டுவதோ மாநில அரசாங்கத்திற்கு அவ்வளவு பொருந்தாது என்று குறிப்பிடுகிறேன். ஆகவே, இப்படி மாணவர்கள்மேல் தாக்குதல் நடத்துகின்ற பிரச்சனையைத் தீர்க்கவும், மூலப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கவும் அரசாங்கம் கவுரவம் பார்க்காமல், வக்கீல் பிரச்சனையில் நீதி விசாரணை க்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். ஏற்கனவே, சொன்னபடி நீதிபதி

1979 மார்ச் 21]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

தீர்ப்பளிக்கப் போகிறார் என்றால், அவர் யாரை வேண்டுமானாலும் விசாரிக்கட்டும், போலீஸ் அதிகாரியையோ, வக்கீலையோ. ஆகவே, இதிலே கவுரவப் பிரச்சனை பார்த்து, தமிழ்நாட்டிலே இந்தப் பிரச்சனையை ஏன் வளர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டு, இதனை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, இதற்கு நீதிவிசாரணை செய்யவேண்டும். இப்படி செய்யாவிட்டால், நாட்டிலே உள்ள போலீசார், தங்கள் இஷ்டப்படி நடந்துகொள்வார்கள், வன்முறையைப் பயன்படுத்துவார்கள் என்று கூறி, நிலைமை மோசமாக இருப்பதால், இந்த அவையை ஒத்தி வைத்து, இது குறித்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரையில் ஏற்பட்ட மாணவர்கள்—காவல் துறையினர் தாக்குதல் பற்றி, அதைத் தொடர்ந்து இந்த காவலர்களுக்கு உரிய நடவடிக்கைகள் குறித்து, பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்க வேண்டும் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மற்ற கட்சித் தலைவர்களும் கேட்டிருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது “நான் திருதிப்பென்று செய்தியை சொல்லவில்லை. ஐந்து ஆறு பேர்களோடு கலந்து பேசி ஆலோசித்து தீர்விசாரணை நடத்தி தெளவு ஏற்பட்டதற்கு பிறகுதான் இந்தச் செய்தியை இந்த அவைமுன் வைக்கிறேன்” என்று அவர் தெரிவித்தார். அதைப்போலவே பேசியவர்கள் அத்தனை பேரும் தங்களுக்கு தந்திகள் வந்திருப்பதாகவும், அந்த மாணவர்களின் நிலை மிகவும் கவலைக்கிடமாக இருக்கிறது என்றும், இந்தப் போக்கு தடுத்து நிறுத்த வேண்டிய ஒன்று என்றும் இங்கே பேசினார்கள்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அடிபட்ட அந்த மாணவர்களின் கரை படிந்த சொக்காய்களை இங்கே காட்டி இந்த அளவுக்குக் கொடுமை நடந்திருப்பதாக சுட்டிக்காட்டினார்கள், அந்தச் சொக்காய் அந்த மாணவர்களின் சொக்காய் என்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்வதற்குத் தயாராக இருப்பதற்குக் காரணம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களின் நல்லெண்ணத்தையும், தூய்மையான இதயத்தையும் நான் நம்புகிறேன். ஆனால் அது இருக்க வேண்டிய இடம் இதுவல்ல. அதை அவையின் உடமைப் பொருளாக ஆக்கிவிடக் கூடாது என்றும் அது நீதி மன்றத்தின் உடமைப் பொருளாக ஆக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று என்பதையும், இது வழக்கின் வலிமையைக் குறைத்து விடுவதற்கு நேரிடையாகவோ, மறைமுகமாகவோ உதவி செய்வதாக ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என்றும் தெளித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு.கி.மனோகரன்]

[1979 மார்ச் 21]

இரண்டு மாணவர்கள் கவலைக்கிடமாக இருக்கிறார்கள் என்று திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள். நானும் இது பற்றி சலெக்டரிடத்தில் பேசினேன். பேசிய பிறகு அவர்கள் தந்த தகவல்களின் அடிப்படையில், இந்த அவையின் போக்கை திசை மாற்றுவதற்காகவேண்டி இல்லை, உண்மையிலேயே அதை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த மாணவர்களின் நிலைமை கவலைக்கிடமாக இல்லை. அது எனக்கு வந்திருக்கும் தகவல். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. லத்தீப் அவர்கள் பேசும்போதும், திரு. சுந்தராமு அவர்கள் பேசும்போதும் அதனுடைய விளைவுகள் பற்றியெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி அது தடுத்து நிறுத்த வேண்டிய ஒன்று என்று சுட்டிக் காட்டியதை நான் இங்கே வரவேற்கிறேன். பெரியவர்கள் சங்கரய்யா அவர்கள் பேசும்போது, “எனக்கெல்லாம் கோவம் வராது” என்று கூறிய முதலமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது — ஒருவேளை அவர் கோபப்பட்ட ஆரம்பித்து விட்டாரோ என்று சந்தேகிக்கிற அளவு அவர் பேசும் நடத்தையும் இருக்கிறது என்று சுட்டிக் காட்டி, இன்ன தேதிக்குள் பதில் சொல்லாவிட்டால் சட்டம் ஒழுங்கை காப்பாற்றும் வகையில் சட்டம் தனது வேலையைச் செய்யும் என்று சொல்கிறார், இது ஒரு மிரட்டல் பணியாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். விளக்கங்களை அளிப்பது அவரவர்களுடைய விருப்பத்தைப் பொருத்தது. விளக்கங்களை ஏற்றுக் கொள்வதற்கும், ஏற்றுக் கொள்ளாததற்கும், கேட்பவர்களின் விருப்பத்தைப் பொருத்தது. விளக்கங்களை அளிக்கும்போதும், பேசுகிற போதும் நான் கேட்டுக் கொள்வது, குறிப்பாக ஒன்றிண்டு வாசித்ததை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு விளக்கங்கள் கோருவது விளக்கங்களை அளிப்பது எல்லாம் ஒரு தனி மனிதனுடைய பண்புகளை மாற்றுகிற முயற்சியாக இருக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தது என்னவென்றால் “நான் எழுதிய கடிதத்திற்கு பதிலை எதிர் பார்க்கிறேன்” என்று சொன்னார்கள். எழுதிய பிறகு குறிப்பிட்ட தேதிக்குள் நீங்கள் அந்த பதிலை எங்களுக்கு தராவிட்டால் சட்டப் புரோசீஜர் படி என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அது எடுக்கப்படும் என்று சொல்வது எப்படி மிரட்டல் பணியாகும் என்று புரியவில்லை பெரியவர் சங்கரய்யா அவர்கள் சாதாரணமாக சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காக சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர நிச்சயமாக சங்கரய்யா அவர்கள் மனப்பூர்வமாகச் சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்.....

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறியது போல இதை நானே சொல்லவில்லை அட்வகேட் அசோசியேஷன் அவர்களை சந்தித்தப்போது அவர்கள் இது மிரட்டும் வகையில் இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லி வருத்தத்தோடு குறிப்பிட்டார்கள்.

1979 மார்ச் 21]

(முற்பகல் 10-30)

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்: அவர்கள் சொன்னதை திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் சொல்கிறார்கள், திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் பொறுப்புள்ள எதிர்க்கட்சியின் தலைவர். முதல் அமைச்சரை நன்கு தெரிந்தவர்கள். அந்தக் காரணத்தாலே தான் நான் திரு. சங்கரய்யா அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கிறேன். அந்த உணர்வோடு நீங்கள் முதலமைச்சர் அவர்களைப் பார்க்கத் தேவையில்லை.

மதுரை சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் சுமார் 300 பேர், 20—3—1979 அன்று காலை 10 மணிக்கு ஊர்வலமாக கலெக்டர் அலுவலகம் முன் மறியல் செய்ய செல்ல முற்பட்டனர். கல்லூரியை விட்டு வெளியேறியதும், அவ்வழி வந்த பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழக பேருந்துகள் டி.எம்.என். 5187, டி.என்.யு. 2010, டி.எம்.டபிள்யூ. 5177, டி.எம்.என். 5488, நான்கையும் நிறுத்தி, பயணிகளை இறங்கச் செய்தனர். பேருந்து ஊழியர்களை பஸ்ஸை ஓட்டும்படி சொன்னார்கள். பஸ் குழு மறுக்கவே, தாங்களே வண்டியை எடுத்துச் செல்ல முற்பட்டனர். பஸ் குழுவினரையும் கீழே இறக்கிவிட்டு விட்டனர். துணைக்காவல் மேற்பார்வையாளர் தல்லாகுளம், தலைமையில் சென்ற காவல் துறையினர். இதைத் தடுத்தனர். மாணவர்கள், கற்கள், செருப்புகள், நாற்காலிகளை வீசினர், காவல்துறை மீது. 6 காவலர்கள் காயமடைந்தனர். பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழக பேருந்துகள் இரண்டு டி.என்.யு. 2010, டி.எம்.டபிள்யூ 5177, வண்டிகளின் கண்ணாடி ஜன்னல்கள் உடைக்கப்பட்டன. எச்சரிக்கை செய்த பிறகும் கூட, கல்வீச்சு தொடர்ந்து மாணவர்கள் நடத்தினர். அதன் பின்னர், அவர்களை கல்லூரிக்குள் செல்லும் வகையில் பிரம்பு கொண்டு துரத்தப்பட்டனர். இதில் 16 மாணவர்கள் இலேசான காயமடைந்தனர். கனரா வங்கியில் பணிபுரியும், பழைய சட்டக்கல்லூரி மாணவர் ராஜனும் காயமுற்றார். காவல் துறை வேண்டுகோளுக்கு ஏற்ப, தாசில்தார் வந்த ஜீப் எம்.டி.யு. 9065-யும் கல்லடிக்கு ஆளாகியது. கண்ணாடிகள் உடைந்தன. காயமுற்றோர் எர்ஸ்கின் மருத்துவ மனைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டனர். இரண்டு மாணவர்கள், ராஜன் என்ற எழுத்தர் தவிர, மற்றவர்கள் வெளிநோயாளியாக சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டு வருகின்றனர்.

நடத்துனர்கள் பிச்சை பாண்டியன், டி.எம்.என். 5187, எஸ். கணபதி, டி.என்.யு. 2010, ரவீந்திரன் டி.எம்.என். 5488, மீனாட்சிசுந்தரம், டி.எம்.என். 5177, கொடுத்த புகாரின் பேரில் தல்லாக்குளம் காவல் நிலையத்தில் வழக்கு ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. 16 மாணவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு ஜாமீனில் விடப்பட்டுள்ளனர். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கல்லூரியையும், உணவு விடுதியையும், மூட உத்தரவிட்டு இருக்கிறார். இப்போது நிலைமை அமைதியாக இருக்கிறது.

[திரு. கி. மனோகரன்]

[1979 மார்ச் 21]

இந்த விளக்கத்திற்குப் பிறகு, அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நான் சொல்லும் கருத்தை எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் மற்ற தலைவர்களும் மன முவந்து ஏற்றுக்கொவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முன்னவர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு, அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து இது குறித்து விவாதிக்கத் தேவையில்லை என்பதால் இதற்கு அனுமதி மறுக்கிறேன்.

4. ஒழுங்குப் பிரச்சினை.

அமைச்சரின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு பேச அனுமதிப்பது குறித்து.

திரு. துரை முருகன் : சார், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், நான் அருள் கூர்ந்து தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேற்று நடந்த அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் ஒழுங்குப் பிரச்சனைகளை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் வரிசையில் இருந்து எழுப்புவது என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. மற்றவர்கள் அறையில் வந்து தான் அது குறித்து கேட்க வேண்டும். இது தான் அங்கு எடுக்கப்பட்ட முடிவு.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவர் அவர்களே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அலுவல் ஆய்வுக்குழுவில் எடுக்கப்பட்ட முடிவைக் காப்பாற்றவேண்டும், இங்கே அந்த மாதிரி பிரச்சனைகளை அனுமதிப்பதற்கு இல்லை.

திரு. துரை முருகன் : சபாநாயகர் அவர்களே, நான் சொல்லி விடுகிறேன். அதற்குப் பிறகு தாங்கள் தீர்ப்பு கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தான் எனக்கு உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : தலைவர் அவர்களே, அப்படி முடிவு எடுக்கப்படவில்லை என்று கேள்விப்படுகிறேன். கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. அழகர்சாமி, நேற்று எடுத்த முடிவு பற்றி நீங்கள் அவர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும்.

1979 மார்ச் 21]

[பேரவைத் தலைவர்]

இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகள் குறித்து இங்கே ஒழுங்குப் பிரச்சனை என்று எழுப்பக்கூடாது. திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் தவறான தகவலைத் தரக்கூடாது.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவரவர்களே, அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் எடுக்கப்பட்ட முடிவைப்பற்றி எந்தத்தலைவரும் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது என்னுடைய தவறு அல்ல. அந்தந்தக் கட்சித் தலைவர்களை உறுப்பினர்கள் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : சார், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் கிடையாது ; தயவு செய்து உட்காருங்கள்.

5. கவன ஈர்ப்புகள்.

(அ) குருவிஞளம் ஊராட்சி ஒன்றிய ஆசிரியர்களது உண்ணாவிரதம் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 41-வது விதியின்கீழ் திருவாளர்கள் பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், ரா. கிருஷ்ணன், டி. ஞானசிகாமணி ஆகியோர் ஒரு அவசர பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவார்கள்.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : தலைவரவர்களே, திருநெல்வேலி மாவட்டம், குருவிஞளம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தின்கீழ் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களின் சம்பளத்திலிருந்து பிடித்தம் செய்த பணத்திற்கு கணக்கில் வரவு வைத்து புத்தகம் வழங்காததற்கும், மற்றும் பல கோரிக்கைகளுக்காகவும் ஆசிரியர்கள் அனைவரும் உண்ணாவிரதம் இருக்கப்போவதாக அறிவித்துள்ளதால் மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலை குறித்து மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : பேரவைத் தலைவரவர்களே, 20—2—1979 அன்று குருவிஞளம் ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையரும், பள்ளித் துணை ஆய்வாளரும் ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகளும் கலந்து, பேச்சுவார்த்தை நடத்தியதன் காரணமாக ஆசிரியர்கள் உண்ணாவிரதத்தை கைவிட்டுவிட்டனர்.

[திரு. கா. காளிமுத்து]

[1979 மார்ச் 21]

குருவிஞளும் ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையர் ஆசிரியர்களின் நான்கு கோரிக்கைகளையும் துரிதமாக நிறைவேற்ற வாக்குறுதி அளித்துள்ளார். ஆசிரியர்களின் கோரிக்கைகளை வாக்குறுதி அளித்தபடி தீர்த்து வைக்க வேண்டுமென்று ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையரை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அறிவுறுத்தியுள்ளார். இது சம்பந்தமாக எடுக்கப்படும் நடவடிக்கையினை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கவனித்துக்கொண்டுள்ளார்.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : தலைவரவர்களே, ஆசிரியர்களின் கோரிக்கைகள் பற்றி பேசியது சரி. ஏற்கெனவே அவர்களிடமிருந்து பிடித்தம் செய்யப்பட்ட பணத்தை உடனடியாக பாங்கிலே கட்டி, கணக்கை ஒழுங்குபடுத்தி, பாஸ்புக் வழங்குவதில் கஷ்டம் இல்லை. அதைச் செய்ய அரசாங்கம் உடனடியாக உத்தரவிடுமா?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே, அவர்கள் முன்வைத்த கோரிக்கைகள் நான்கு. அந்தக் கோரிக்கைகள் அனைத்தும் 30—6—79க்குள் நிறைவேற்றி வைக்கப்படும் என்று உறுதியளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : தலைவரவர்களே, பிராவிடன்ட் பண்டுக்கு வசூல் செய்த பணத்தை முறையாக கணக்கு வைக்காமல் எந்தவகையில் செலவழிக்கப்பட்டது என்பது தெரியவில்லை. ஆனால் இப்படி காலாகாலத்தில் செய்யப்படாதது டெம்பரரி மிஸ் அப்ராபிரியேஷன் என்ற முறையில் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருக்கிறது. கயத்தாறு ஒன்றியத்தில் இப்படி நடந்திருக்கிறது. வேறு பல தனியார் பள்ளிகளிலும் இந்தமாதிரி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட டெம்பரரி மிஸ் அப்ராபிரியேஷன் செய்கின்ற சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே, இதிலே தவறு எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. கோரிக்கைகளை குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் நிறைவேற்ற ஆணையர் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். அந்த வாக்குறுதியை ஆசிரியர்களும் நம்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இடையிலே நாம் புகுந்து திருத்த வேண்டியதில்லை.

(ஆ) மாலைப்பட்டி கிராமத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கோவிலுக்குச் செல்ல முடியாது வழி அடைக்கப்பட்டிருப்பது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. தாமரைக்கனி அவர்கள் ஒரு அவசர பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு அரிசன நலத்துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவார்.

1979 மார்ச் 21]

திரு. இரா. தாமரைக்கன : தலைவரவர்களே, திருவில்லிபுத்தூர் தொகுதி, திருவண்ணாமலை பஞ்சாயத்தைச் சேர்ந்த மாலைப்பட்டி கிராமத்தில் உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குச் சொந்தமான கோவிலுக்குள் செல்லக்கூடாது என்று உயர்சாதியினர் கம்பவுண்டு சுவர் கட்டி அவர்களைத் தடுப்பதால் அங்கு நலவும் பட்ட நிலை குறித்து மாண்புமிகு அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே இராமநாதபுரம் மாவட்டம் திருவில்லிபுத்தூர் வட்டத்தைச் சேர்ந்த வெங்கடேசபுரம் கிராமத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பகுதி மாலைப்பட்டி என்பதாகும். அக்கிராமத்தில் அரிசன நத்தத்தை யொட்டி சர்வே எண் 699-1-ல் ஒரு மாரியம்மன் கோவில் உள்ளது. இக்கோவிலுக்கு மாலைப்பட்டியைச் சார்ந்த அரிசனங்களும் மற்றவர்களும் சென்று வணங்குகிறார்கள். இக்கோவில் ஏறத்தாழ 50 ஆண்டுகளாக உள்ளது. மேலே குறிப்பிட்டுள்ள நிலம், புஞ்சை தோட்ட பட்டா நிலமாகும். அது 0.71 ஏக்கர் பரப்பளவுள்ளது. அந்த நிலத்தை 1977ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 13-ந் தேதி அன்று வடக்கு திருவில்லிபுத்தூரைச் சேர்ந்த பெருமாள்பட்டி நாடார் உறவின் முறையினர் விலைக்கு வாங்கிப் பதிவு செய்துள்ளனர். அதிலிருந்து அந்த நிலம் அவர்களுடைய பாத்தியதையில் உள்ளது. இப்பொழுது அந்த நிலச் சொந்தக்காரர்கள் நிலத்தைச் சுற்றி கற்களை நாட்டி ஒரு வேலி அமைத்துள்ளனர். சுமார் 2 அடி அளவுள்ள ஒரு பாதை விட்டு மூங்கிற் சழிகளாலான ஒரு கதவு (gate) அமைத்துள்ளனர். ஆனால் அக்கதவிற்கு பூட்டுவதற்கான அமைப்புகள் ஏதுமில்லை. மாலைப்பட்டி அரிசனங்கள் வளர்க்கும் கால்நடைகள் சாகுபடி செய்துள்ள பயிர்களுக்குச் சேதம் செய்து விடாமல் முன்னேற்பாடாக அந்த வேலி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மேலே குறிப்பிட்ட கோவிலுக்குச் செல்பவர்கள் அந்த மூங்கில் கதவை சற்று ஒதுக்கிவிட்டு எந்தவிதத் தடையும் இடையூறு மில்லாமல் செல்லலாம். அவ்வாறு செல்வதற்கு நாடார் உறவின் முறையினரோ மற்ற எவருமோ தடை செய்வதில்லை.

2. இதுபற்றி திருவில்லிபுத்தூர் வட்டாட்சியினர் விசாரணை செய்தபோது அவரிடம் மாலைப்பட்டி அரிசன மக்கள் அக்கோவிலுக்குச் செல்லும் கதவு இலந்தை மர முள்ளினால் அமைக்கப்பட்டிருப்பதாக கூறினர். வட்டாட்சியர் 1979 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 23-ந் தேதி அன்று அவ்விடத்தை

[திரு. பெ. செளந்தரபாண்டியன்] [1979 மார்ச் 21]

பார்வையிட்டார். பயிர் செய்யப்பட்ட நிலத்திற்குள் கால் நடைகள் புகுவதைத் தடுப்பதற்காகவே முள் வைக்கப்பட்டிருந்தது என்று வட்டாட்சியர் கூறியுள்ளார்.

3. இராமநாதபுரம் மாவட்டாட்சியர் 1979 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு திங்கள் 1-ந் தேதியன்று திருவில்லிபுத்தூர் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. தாமரைக்கனியுடன் இதுபற்றி விரிவான பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தினார். கோயில் அமைந்துள்ள நிலத்தின் தற்போதைய சொந்தக்காரர்கள் அரிசனங்களுக்கு அவ்வப்போது தொல்லைகள் கொடுத்து வருவதாக தனது கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளதால் கோவில் உள்ள நிலத்தையும் அதற்குச் செல்லும் பாதையையும் அரிசனங்கள் உபயோகத்துக்காக கையகப்படுத்தலாம் என்று இராமநாதபுரம் மாவட்டாட்சியர் பரிந்துரைத்துள்ளார். திருவில்லிபுத்தூர் தனித் தாசில்தாரிடமிருந்து இதற்கான செயற்குறிப்புகளைப் பெற்று அவற்றை நிலமெடுத்தலுக்காக அரசுக்கு அனுப்பி வைப்பதாகவும் இராமநாதபுரம் மாவட்டாட்சியர் தெரிவித்துள்ளார். அரசு இந்த செயற்குறிப்புகளைப் பெற்ற உடன் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்.

(முற்பகல் 10.40]

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, போன வாரம் நான் தீண்டாமை பற்றிப் பேசிய போது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள், பூசாரி வேடம் போட்டு தீண்டாமைப் பேயை வீரட்ட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நான் பூசாரி வேடம் போட்டுத்தான் அந்தக் கோவிலுக்குப் போனேன். ஆனால் அங்குள்ள சாமியைப் பூஜை செய்வதற்கு நான் போகும்போது என்னையும் மற்றும் பல தாழ்த்தப்பட்ட மக்களையும் அங்குள்ள உயர்ந்த ஜாதியினர் உள்ளே செல்ல முடியாமல் செய்துவிட்டார்கள். மேலும் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள், அந்த இடத்தை ஆர்ஜிதம் செய்ய வேண்டும் என்று மாவட்ட கலெக்டரிடமிருந்து ரெகமென்டேஷன் வந்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆகவே அமைச்சரவர்கள் கடவுளாக இருந்து இந்தப் பூசாரியைக் காப்பாற்றுகின்ற அளவில் அந்த நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாதாரணமாக தாத்தா காலத்தில் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னால் அது பேரன் காலத்திலே தான் ஆர்ஜிதம் செய்யப்படுகிறது. ஆகவே அப்படியில்லாமல் உடனடியாக அந்த இடத்தை ஆர்ஜிதம் செய்ய அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். காலதாமதத்திற்கான காரணம் என்ன என்பதையும் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

1979 மார்ச் 21]

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்திரபாண்டியன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களைப் பூசாரி வேடம் போட்டு போகச் சொல்லி மாண்புமிகு உறுப்பினர் பூசாரி வேடம் போட்டு போனதற்கு நன்றி. அவர்கள், என்னைத் தெய்வமாக வந்து பிரச்சினையைத் தீர்க்க சொல்கிறார். நானும் சொல்கிறேன், பக்தா பயப்படவேண்டாம், இந்த அரசு என்ற தெய்வம் உங்களையும் காப்பாற்றும், உங்கள் பிரச்சினையையும் தீர்க்கும் என்பதைத் தெழுவித்துக்கொள்கிறேன்.

4. ஒழுங்குப் பிரச்சினை—தொடர்ச்சி.

அமைச்சரின் ஊக்கத்திற்குப் பிறகு பேச அனுமதிப்பது குறித்து.
— தொடர்ச்சி.

திரு. கே. கந்தசாமி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமரைக்கனி அவர்கள் பூசாரி வேடம் போட்டு மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களிடம் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டும் என்று வரம் கேட்டு அதற்கு மாண்புமிகு அரிசன நலத்துறை அமைச்சரவர்களும் வரம் கொடுத்து பாதுகாப்பு அளிப்பதாகக் கூறினார்கள். எங்களுடைய பகுதியிலேயும் இந்தமாதிரிப் பிரச்சினைகள் நிறைய இருக்கின்றன. அந்தப் பிரச்சினைகளும் தீர்க்கப்பட வேண்டும். என்னுடைய தந்தையார் பூசாரியாக இருந்தாலும் எனக்குப் பூசாரி வேடம் போடத் தெரியாது. ஆகவே பூசாரி வேடம் போட்டால்தான் பிரச்சினை தீர்க்கப்படுமா அல்லது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களை நேரடியாக அணுகினாலே பிரச்சினை தீர்க்கப்பட்டுவிடுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்திரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் பெயரே கந்தசாமி. ஆகவே அவர்களுடைய பெயரிலேயே சாமி இருக்கின்ற காரணத்தால் இந்த அரசு நிச்சயம் வரம் கொடுக்கும், அவர் வரம் கேட்டு வந்தால் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமரைக்கனி அவர்கள் கோவிலிலே.....(மணியடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இதிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கந்தசாமி அவர்கள் எழுப்பிய ஒழுங்குப் பிரச்சினைக்கு மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லி விட்டார்கள். ஆகவே நீங்கள் உட்காருங்கள், தயவுசெய்து மேலும் பேச வேண்டாம்,

1979 மார்ச் 21]

திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே நேற்றைய தினம் நடைபெற்ற அலுவல் - ஆய்வுக் குழுவில் வகுக்கப்பட்டுள்ளபடி. நிகழ்ச்சிகள் நடத்துவது சம்பந்தமாக ஆராயப்பட்டு சில முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் அந்தந்த கட்சியிலுள்ள உறுப்பினர்களுக்கு தெரிவிக்க இயலாமல் போயிருக்கலாம். நேற்று முடிவு எடுத்து, அவைகள் தெரிவிக்க இயலாமல் போனதற்கு காரணம் இன்று காலையில் மறுபடியும் தொடர்ந்து சட்டமன்றம் இருப்பதாலும், போதிய நேரமின்மையாலும் அந்தந்த கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு தெரிவிக்கப்படாமல் போயிருக்கக்கூடும். 41-போன்ற விதிகளில் பிரச்சினை வருகின்ற நேரத்தில் அதைக் கொடுத்தவர்கள் கேள்விகள் கேட்கலாம். அதிலும் ஒரே பிரச்சனையைப்பற்றி 10 பேர்கள் கொடுத்திருந்தாலும், அந்த பத்து பேர்களையும் கேள்விகள் கேட்க அனுமதிக்க வேண்டியதில்லை. பத்து பேர்களும் நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டியதில்லை. அந்தந்த கட்சியிலுள்ள ஒருவர் மட்டும் கேள்வி கேட்டால் போதும் என்றும் முடிவு எடுக்கப்பட்டது. இன்று அந்த முடிவு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு இருக்குமானால் நன்றாக இருந்திருக்கும். ஆனால் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்ற முறையிலே நண்பர் கந்தசாமி அவர்களை பேச தாங்கள்..... கந்தசாமி அவர்கள் இதற்காக கோப்பப் படக்கூடாது—அவர்களை தாங்கள் பேச அனுமதித்துவிட்டீர்கள். அதைத் தொடர்ந்துதான் மற்றவர்களும் பேச எழுந்தார்கள். அது தான் நிலை. எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தளவில் அவர்கள் இனிமேல் இந்தப் பிரச்சினைக்காக எழமாட்டார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் எப்படி உங்கள் கட்சி உறுப்பினர்களுக்குச் சொல்ல முடியவில்லையோ, நானும் அலுவல் ஆய்வுக்குழு கூட்டத்திற்கு வர முடியவில்லை. இங்கு நான் சபையை நடத்திக்கொண்டிருந்தேன். ஆகவே தான் இந்த முடிவுகள் எனக்கும் தெரியாமல் போயிற்று. எனக்குத் தெரிந்திருந்தால் திரு. கந்தசாமி அவர்களையும் கூட இதில் பேச அனுமதித்து இருக்க மாட்டேன். அடுத்து, அரசினர் சட்ட முன்வடிவு.

6. அரசினர் சட்ட முன்வடிவு.

முன் நிதி ஒதுக்க (செலவினக் கணக்கின் மீது வாக்கெடுப்பு) சட்ட முன் வடிவு, 1979.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு முன் நிதி ஒதுக்க (செலவினக் கணக்கின் மீது வாக்கெடுப்பு) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு 16/1979) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

(திரு. கி. மனோகரன்)

[1979 மார்ச் 21]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 2, 3, அட்டவணை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றன.

பிரிவு 1, நெடுந்தலைப்பு பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு முன் நிதி ஒதுக்க (செலவினக் கணக்கின் மீது வாக்கெடுப்பு) சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 16/1979) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன் வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப் பெற்றது.

[முற்பகல் 10-50].

7. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1979-80. பொது விவாதம்
—தொடர்ச்சி.

திரு. என். சங்கரய்யா : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டினுடைய வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றி மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக எங்கள் கருத்துக்களை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தன் உரையிலே 70-வது பாராவிடே அவர் ஒரு கருத்தை கூறியிருக்கிறார். கீழ் தட்டிலே உள்ள மக்கள் நீண்ட காலத்திற்கு தங்களுடைய நிலைமை மோசமாகி வருவதைப் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். ஆகவே, தீவிர மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி, அவர்களுடைய வாழ்க்கையிலே முன்னேற்றத்தைக் கொண்டுவராமல் போனால், இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமைகள் நீடிக்காது என்று அவர் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார். இதை நான் கோடிட்டுக் காட்டி விரும்புகிறேன். அப்படியென்றால், இந்த அரசாங்கத்தைப் பார்த்து ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது நகரப்புறத்திலே உள்ள மக்களைக் காட்டிலும் கிராமப்புறங்களிலே உள்ள கோடிக்கணக்கான மக்கள் பற்றி நீங்கள் அதிக அக்கறை காட்டுகிறீர்கள். ஆகவே, இந்தப் பெரும்பாலான மக்களுக்காக, ஏராளமாக நன்மைகளைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம் என்று கூறுகிறீர்கள். முதலிலே மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே குறிப்பிட

1979 மார்ச் 21] (திரு. என். சங்கரய்யா)

விரும்புகிறேன். நகரப்புறத்திலே உள்ள மக்கள் எல்லோரும் பணக்காரர்கள் என்றோ, முதலாளிகள் என்றோ கருதிக் கொண்டு, அவர்களுக்கு எதிராக கிராமப் புறங்களிலே உள்ள மக்களுக்கு நிறைவேற்ற முயற்சிப்பது ஒரு தவறான பொருளாதாரத் தத்துவமாகும் என்பதை நான் கூற விரும்புகிறேன். நகரப் புறங்களிலே வாழக்கூடிய 100-க்கு 98 சதவிதத்தினர் குடிசைகளிலே வாழக்கூடியவர்கள், தொழிலாளர்கள், உழைப்பாளர்கள், ஏழை நடுத்தர மக்கள் ஆவார்கள். அவர்களுடைய நலன்களை பூரணமாக பாதுகாக்க வேண்டிய பெரும் பொறுப்பு இந்த அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது என்பதை நான் கூறிவிட்டு, ஆனால் அரசாங்கம் சொல்லக்கூடிய கிராமப்புற மக்கள் வாழ்க்கையிலே அபிவிருத்தியைக் கொண்டுவருவதற்காக அவர்கள் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி நான் மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே சில ஆலோசனைகளை கூற விரும்புகிறேன்.

எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், இந்த அரசாங்கத் தைப் பற்றி ஏதோ, முன்னேயே ஒரு முடிவெடுத்த மாதிரியும், எதிர்க் கட்சியிலே முன் வரிசையிலே இருக்கின்ற காரணத்தால், இந்த அரசாங்கம் கொண்டுவரக்கூடிய காரியங்களை எதிர்க்க வேண்டிய கருத்தை மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கொண்டிருக்க வில்லை. எந்த ஒரு பிரச்சனையானாலும், மக்களுக்குச் சாதகமான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றதா அல்லது பாதகமான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றதா என்ற ஒரே ஒரு உரைக்கல்லில் அரசாங்கத்தினுடைய திட்டங்களைத் தீட்டிப் பார்த்து, நாங்கள் அதன் அடிப்படையிலேதான் நிலைமைகளை மேற்கொள்கிறோம். அப்படி பார்க்கக்கூடிய காலத்தில், இங்கே மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சில நாட்களுக்கு முன்னால் ஒரு அறிவிப்பை வெளியிட்டார்கள். கிராமப்புறங்களிலே உள்ள மக்கள் என்று கூறும்போது, நான் ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த இணைக்கப்பட்ட கிராமப்புற வளர்ச்சித் திட்டம், சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டம் ஆகிய இப்பேர்ப்பட்ட திட்டங்களினால் ஏராளமான மக்கள் பயன் பெற்றிருக்கின்றார்கள் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய பிரசங்கம் இன்றைக்கு கூறுகிறது. ஆனால் நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

இந்த சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டம், புறக்கணிக்கப் பட்ட கிராமப்புற வளர்ச்சி ஆகிய திட்டங்களினால், எந்த இடத்தில் என்னென்ன சாதனைகள், எத்தனை ஆயிரம் குடும்பங்களுக்கு என்ற புள்ளிவிவரங்கள் இந்த அறிக்கையிலே இல்லை. ஏதோ பொதுவாகச் சொல்லப்படுகிறதே தவிர, பரிட்சார்த்தமாக, சோதித்து பார்க்க முடியாத ஒரு கிளைமாக இந்த அரசாங்கத்தின் சார்பிலே அவர்கள், ஏராளமான விவசாயிகள் பயன் பெற்று இருக்கிறார்கள். நூற்றுக்கணக்கான பஞ்சாயத்து

(திரு. என். சங்கரய்யா) [1979 மார்ச் 21]

யூனியன்களிலே அமுலாக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று சொன்னால் என்ன பிரயோசனம்? இதனால் எத்தனை ஆட்களுக்கு நிலம் கிடைத்தது, அல்லது வாழ்க்கை கிடைத்தது என்றும், அதன் மூலமாக விவசாய உற்பத்தி பெருகுகிறது. அவர்கள் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்தது என்பதை இன்றைக்கு நான் கேட்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உரையிலே, இந்தத் திட்டங்களின் மூலம் தமிழ்நாட்டிலே முன்னேற்றம் கொண்டு வந்தோம், கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று அவர்கள் கூற முடியுமா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

நான் கூறுகிறேன். கிராமப்புறங்களிலே கோடிக்கணக்கான ஏழை மக்களை நாம் பாதுகாக்க வேண்டுமென்றால், அடிப்படை காரியங்களைச் செய்தாலொழிய, அவர்களுக்கு எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் அளிக்க முடியாது. அந்த வகையிலே நான் கூற விரும்புகிறேன். கீழ் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு ஒரு நபர் கமிஷனை ஏற்படுத்தி, ஒரு கூலி சட்டத்தை அன்றைக்கு அறிவித்தார்கள். மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள். அவ்வாறு கூலிச் சட்டம் கொண்டு வந்ததை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆதரிக்கிறது. அவ்வாறு கொண்டுவரப்பட்ட கூலிச் சட்டம் பயனுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். அவர் அதிலே கூறுகிறார் ஜூன் மாதம் முதல் செப்டம்பர் மாதம் வரை ஒரு கூலி. செப்டம்பருக்குப் பிறகு இதர மாதங்களுக்கு குறைந்த கூலி என்ற வகையில் இருக்கிறது. இது என்ன கணக்கு. கீழ்த் தஞ்சை மாவட்டத்திலே உள்ள தாலுகாக்களில் வாழ்க்குடிய விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு ஜூன் முதல் செப்டம்பர் வரை வாழ்க்கைத்தரம் ஒரு மாதிரியாகவும், அதற்குப் பிறகு அவர்களுடைய தேவைகள் குறைந்து விடுகிறதா? என்ன அடிப்படையிலே இந்த முதல் நான்கு மாதங்களை விட்டு, பின்னால் வரக் கூடிய 8 மாதங்களுக்கு அவர்கள் கூலியை குறைத்திருக்கிறார்கள்?

இது மிகவும் தவறான ஒரு வித்தியாசம். அது நீக்கப்பட வேண்டும். வருஷம் பூராவும் ஒரே மாதிரியான கூலி கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

சிறுவர்களுக்கு வித்தியாசமான குறைந்த கூலியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். சிறுவர்களுக்கு சிவகாசியில் ஏற்பட்ட நிலை தெரியும். உலகக் குழந்தைகள் ஆண்டில் இங்கு சிறுவர்களைச் சுரண்டுகிற நிலைதான் இருக்கிறது. பெற்றோர்களின் பொருளாதார நிலைமை சிறுவர்களை மாடு மேய்க்கும் நிலைக்குக் கொண்டுபோய்க் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் சிறுவர்களைப்பற்றிப் பேசுகிறோம். நில முதலாளிகள் சிறுவர்களிடம் பெரிய ஆட்களிடம் வாங்குவதைவிட அதிக வேலை வாங்குகிறார்கள். வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த சட்டத்தில் சிறுவர்களுக்கு குறைந்த கூலி நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1979 மார்ச் 21]

(திரு. என். சங்கரய்யா)

கிறது. சமூக நீதி அளிக்கும் வகையில் அப்படிப்பட்ட பிரிவு தவிர்க்கப்பட வேண்டும். கிழக்குத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் அறு வடையில் 54 லிட்டருக்கு 6 லிட்டர் கொடுக்கிறார்கள். ஒன்ப தில் ஒரு பங்கு கொடுக்கிறார்கள். ஏழில் ஒரு பங்கு வேண்டு மென்று அவர்கள் போராடி வருகிறார்கள். இதையும் சேர்த்து அந்தச் சட்டத்தில் தீர்வு காணவேண்டும். கிழக்குத் தஞ்சை என்பது தமிழ்நாட்டில் ஒரு தீவா? மேற்குத் தஞ்சை, தமிழகத் தில் மற்றப் பகுதிகளுக்கு இது பொருந்த வேண்டாமா? அதற்காக தனியாக ஒரு கமிட்டியைப் போட்டிருப்பதாகச் சொல்லு கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் அப்படிப்பட்ட ஒரு பிரிவை ஏற்படுத்த வேண்டாம். கிழக்குத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் என்ன கூலி நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதே கூலி தமிழகம் முழுவதும் ஒரே சீராகக் கொடுக்க இந்த அரசாங்கம் ரெவின்யூ இலாகா மூலம் அமுலுக்குக் கொண்டு வர முயற்சிக்க வேண்டும். இல்லாவிட் டால் இது வெறும் காகிதத் திட்டமாகப் போய்விடும். நமது திட்டக் கமிஷனே கூறியிருக்கிறது. கிராமம் பகுதியிலுள்ள வீக்கர் செக்ஷன்கள் பயனடையும் வகையில் அதை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறது. அதற்கான காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்றைக்கு வயல் புறங்களில் வேலை செய்கிறவர் கள் பாம்பு கடித்தோ இதர காரணங்களினாலோ வேலை செய்யும் போது இறந்து விடுகிறார்கள். அதற்கு ஏதோ பாதுகாப்பு கொடுப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைத் தெளிவாக்கவேண்டும். விவசாயிகள் விவசாய வேலை செய்யும் போது மரணம் அடைய நேர்ந்தால் விவசாயத் தொழிலாளிகள் அனைவருக்கும் நிவாரணம் அளிக்க ஒரு ஏற்பாட்டை செய்ய வேண்டும்.

கிழக்குத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் விவசாயத் தொழிலாளி களுக்கு மனைக்கட்டுப் பிரச்சினை ஓரளவு தீர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. மேற்குத் தஞ்சை மற்றும் பல இடங்களில் பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு மனைக்கட்டு வழங்கப்பட வில்லை. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒரு லட்சம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதாகச் அறிவித்திருக்கிறார்கள். முதலில் தமிழ கத்தில் இருக்கும் விவசாயத் தொழிலாளிகள் அனைவருக்கும் இலவசமாக மனைக்கட்டு வழங்கி 1000 ரூபாயோ 1,500 ரூபாயோ கொடுத்து ஸ்தலத்தில் கிடைக்கும் பொருள்களைக் கொண்டு வீடுகளை அவர்கள் கட்டிக்கொள்ள வழிவகை செய்ய வேண்டும். அந்தக் காரியம் பூர்த்தியடைந்து விட்டதா என்று பரிசீலிக்க வேண்டும்.

(திரு. என். சங்கரய்யா)

[1979 மார்ச் 21]

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். குத்தகை விவசாயிகளுக்கு 75 சதவிகிதம் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு 25 சதவிகிதம் என்று சட்டம் கொண்டு வரப் போவதாக சொன்னார்கள். சட்ட வடிவம் கொடுக்கப்படவில்லை. அது இந்தச் கூட்டத் தொடரிலேயே கொண்டு வரப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட வேண்டும். உண்மையில் இது பலன் அளிக்க வேண்டுமென்றால் குத்தகை விவசாயிகளைப் பொறுத்து உள்ள நிலையைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு நாலைந்து லட்சம் குத்தகை விவசாயிகள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். பலரைப் பதிவு செய்ய விடாமல் நிலப்பிரபுக்கள் தடுத்துவிட்டார்கள். அன்றைக்கு சட்டம் கொண்டு வந்தபோது வாய்மொழி சாட்சியங்களையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னோம். பக்கத்தில் உழக்கடிய விவசாயிகளின் சாட்சியங்களை எடுத்துக் கொண்டால் உண்மையிலேயே யார் உழுகிறார்கள் என்ற உண்மையை கிராமப் புறங்களில் அறிய முடியும். ஆனால் பதிவு செய்ய குத்தகை விவசாயிகள் தடுக்கப்பட்டார்கள். இம்சிக்கப் பட்டார்கள். பல லட்சக்கணக்கான குத்தகை விவசாயிகள் பதிவு செய்யப்படவில்லை. ஆகவே, சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் மட்டும் போதாது. மறுபடியும் குத்தகை விவசாயிகளைப் பதிவு செய்வதற்கு வெகுஜன ஸ்தாபனங்களின் துணையுடன் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். 75-25-ஐ எல்லா நிலங்களுக்கும் கொண்டு வரவேண்டும். தமிழ்நாட்டில் ஒரே ஒரு ஃபேர் ரெண்ட்தான். தனியார் நிலம் கோயில் நிலம் என்ற பாகுபாடு இல்லை. 1952-லேயே திட்டக் கமிஷன் லாண்ட் ரிபார்ம்ஸ் பண்ணி 75-25 என்ற விகிதத்தைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று சிபாரிசு பண்ணியது.

(முற்பகல் 11-30)

ஆனால் இன்றைக்குத்தான் அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு முயற்சிக்கிறோம் என்றால் நாம் எவ்வளவு தூரம் பின்னோக்கி இருக்கிறோம். கிராம மக்களை வாழவைக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே எடுத்திருக்கிற நடவடிக்கைகள் எந்தக் கட்டத்திலே இருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

முந்தைய அரசு, தி.மு.க. அரசு குத்தகை பாக்கி அதிகமாகப் பெருகிவிட்டது என்ற காரணத்தினால் ஒரு கட்டத்திலே அதைத் தள்ளுபடி செய்தது. இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டிலே என்ன நிலைமை இருக்கிறது. வறட்சி, புயல், வெள்ளம் தான். இந்த நிலைமையிலே 60-க்கு 40 என்றால் எப்படி குத்தகை காரர்கள் கொடுப்பார்கள் - 10 மூட்டை விளைந்தது என்றால் 4 மூட்டை கொடுத்தாக வேண்டுமென்றால் எப்படிக் கொடுப்பார்கள் - இன்றைக்கு குத்தகை பாக்கிகள் பெருகிவிட்டன. ஜூலை 15 ஆம் தேதி வரையிலே அவர்களுக்கு கெடு கொடுத்து நிவாரணம் கொடுக்கிறோம். அதற்காக சட்டம் கொண்டு வந்து இருக்கிறோம். ஆனால் குத்தகை பாக்கிகளைத் தீர்ப்பதற் யதற்கான சட்டத்தை இந்த அரசு கொண்டு வரவில்லை.

1979 மார்ச் 21] [திரு. என். சங்கரய்யா]

தமிழ்நாட்டிலே உள்ள நிலப் பிரபுக்கள் ஜூலை 15 ஆம் தேதி எப்போது வரும், அவர்களை வெளியேற்றலாம் என்று காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்திலே நான் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பொறுத்தவரையிலே ஒரு யோசனையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு வருட பாக்கியை குத்தகைதாரர்கள் செலுத்திவிட்டால் அவர்கள் கடந்த கால பாக்கிகளையெல்லாம் செலுத்தியதாகக் கருதப்படுவார்கள் என்ற முறையிலே இந்த அரசாங்கம் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். அப்படிக் கொண்டு வந்தால் தான் கடந்த நான்காண்டுக் காலமாக ஏற்பட்ட வறட்சி, புயல், வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு உண்மையிலேயே நிவாரணம் கிடைக்கும். 75-25 என்ற முறையிலே செலுத்த வேண்டுமென்றால் கூட அவர்கள் நிலத்தில் இருக்க வேண்டும், அவர்கள் நிலத்திலே இல்லாவிட்டால் அவர்களுக்கு 75-25 எப்படி பயன்படும்? அவர்கள் வெளியேற்றப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படாதவாறு பார்த்துக் கொள்ள, இந்தச் சட்டமன்றக் கூட்டத் தேரடரிலேயே பாக்கிகளை எல்லாம் ரத்து செய்யக்கூடிய முறையிலே ஒரு வருட பாக்கியை செலுத்திவிட்டால், கடந்த கால பாக்கிகளையெல்லாம் செலுத்திவிட்டதாகக் கருதப்படுவார்கள் என்ற முறையிலே கொண்டு வந்தால் தான் அவர்கள் பாதுகாக்கப்படுவார்கள்.

அடுத்து, நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி கூறுகிறார்கள். ஏன் இந்த விஷயத்தை நான் விரிவாகப் பேசுகிறேன் என்றால் நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறீர்கள், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கிராம மக்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட பிற்படுத்தப்பட்ட ஏழை மக்களுக்கு விவசாயிகளுக்கு, நன்மைகளைச் செய்வது எங்கள் கொள்கை என்பதை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பிணாமி நிலங்களை எடுப்போம் என்றும் அதற்காக அவசரச் சட்டம் வரும், அவசரச் சட்டத்தின் மூலமாகத்தான் அதைச் செய்வோம் என்று சொல்லுகிறார்கள் வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள். பிணாமி என்றால் என்ன, நாங்கள் கூறுகிறோம், தமிழ்நாட்டிலே ஐந்து பேர்கள் கொண்ட ஒரு குடும்பத்திற்கு உச்ச பட்சமாக 15 ஏக்கர் கருதப்படவில்லை, குடும்பம் முழுவதற்கும் இல்லாமல் இன்றைக்கு பிரித்து பிரித்து பட்டாக்களை எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களிலே உள்ள தொழிலதிபர்கள், வைர நகைக்கடைக்காரர்களுக்கு உள்ள நிலங்கள் நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர்கள் இருக்கின்றன. பட்டாக்களை பிரித்து எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள், கர்ணத்தைக் கேட்டால் பிரித்து பட்டா வைத்திருந்தாலும் கூட ஒருவர் தான் நிலவரியையும் மற்ற வரிகளையும் கட்டுகிறார் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். இப்படி நிலங்கள் ஒருவரையிலே குவியலாக காண்கூடேரேஷன் என்ற முறையிலே இருந்து கொண்டு இருக்கிற நிலைமை போக்கப்படவில்லை. 5 பேர்கள்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1979 மார்ச் 21]

கொண்ட குடும்பத்திற்கு 15 ஏக்கர் என்ற முறையிலே வைத்து அதற்கு மேலேயுள்ள நிலங்களையெல்லாம் எடுத்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

அப்படி நிலங்களை எடுத்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கிற போது ஒரு ஏக்கருக்கு 3,500 ரூபாய் தான் நட்ட ஈடு என்பதை நாம் போதும் என்று ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். மது விலக்கைக் கொண்டுவந்ததால், இன்றைக்கு 50, 60 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இழக்கக்கூடிய நிலைமை இருப்பதால் நிலங்களை எடுக்கிறபோது நாம் ஏன் அந்த நிலக்கிழார்களுக்கு நட்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும் - அப்படி கொடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் கருதினால் அரசாங்க நிதியிலிருந்தே அதைக் கொடுத்துவிட்டு, நிலங்களை விவசாயிகளுக்கு இனாமாகக் கொடுக்க வேண்டும், அப்படியில்லாமல் அந்த 3,500 ரூபாயை அவர்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் தாழ்த்தப்பட்ட விவசாயிகள், ஏழை விவசாயிகள் சிறு விவசாயிகள் எப்படிச் செலுத்த முடியும், அப்படி அவர்கள் செலுத்த வேண்டுமென்றால் எத்தனை ஆண்டுகள் ஆகும்—ஆகவே அரசாங்கமே அவர்களுக்காக அந்த நட்ட ஈட்டைக் கொடுக்க வேண்டும். சமுதாயப் பொறுப்பு என்ற முறையிலே மாநில சர்க்காரே அந்தத் தொகையைக் கொடுக்க வேண்டும், எங்களைப் பொறுத்தவரையில் நிலப்பிரபுக்களுக்கு நட்டஈடு கொடுக்க வேண்டாமென்பது தான் ஆணித்தரமான கொள்கை. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்படி அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்றபோது மாநில சர்க்காரே கொடுக்கவேண்டும், விவசாயிகள் கொடுக்க முடியாது.

அடுத்து, கொடைக்கானல் மலைப்பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் 1,000 அடிக்கு மேலே போனால் அந்த நிலங்கள் எல்லாம் இந்தச் சட்டத்திலே வராது என்ற நிலைமை இருக்கிறது, ஏராளமானவர்கள் அந்தப் பகுதிகளிலே தோட்டங்கள் ஏராளமாக வைத்திருக்கிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் எல்லாம் இந்தச் சட்டத்தின் கீழே வருவதில்லை, திருவாரூரிலே வடபாதி மங்கலத்திலே நிலங்களை எடுத்து கார்ப்பரேஷன் அமைத்தார்கள், என்ன பிரயோசனம்? அந்த நிலங்களை எல்லாம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து இருக்கவேண்டும். கடவுளரை நம்புவதற்கும் எந்த மதத்தையும் பின்பற்றுவதற்கும் இந்தியாவிலே இருக்கிற ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமை உண்டு.

நாங்கள் கோருவதெல்லாம், பெரியார் ஈ.வெ.ரா. பிறந்த நாட்டிலே, ஆத்திகப் பிரச்சாரம் செய்ய உரிமை இருப்பதைப் போல நாத்திகப் பிரச்சாரம் செய்வதற்குப் பரிபூர்ண உரிமை இருக்க வேண்டும். எந்த ஆத்திகரின் மனத்தையும் புண்படுத்தி நாத்திகம் வெற்றி பெற முடியாது, விஞ்ஞானக் கண்ணோட்டத்தைக் கொண்டு உர முடியாது. பிரச்னை என்னவென்றால்,

1979 மார்ச் 21]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

ஒரு மடத்தின் சார்பில் தொழிற்சாலை நடத்தப்படுகிறது. அதனுடைய நிர்வாகி கூறுகிறார். இது மடத்தினால், கோயிலினால் நடத்தப்படுகின்ற தொழிற்சாலை, எனவே, மற்றத் தொழிற்சாலைகளில் கொடுக்கப்படும் சம்பளத்தில் பாதிதான் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்கிறார். கடவுளின் தொழிற்சாலை என்றால் அறத்திலே. மிஞ்ச வேண்டுமென்று சொல்வார்கள், ஆனால், கடவுளின் மடத்தின் தொழிற்சாலையில் அறத்தையே கொல்லும் முயற்சி நடக்கிறது. அன்றைக்குக் கூட ஒரு பிரச்னை வந்து, மற்ற வீடுகளுக்குப் பொருந்தும் வாடகைக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம், ஆனால் கோயில்களின் வீடுகளுக்கு இந்தச் சட்டம் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இதைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். கோயில்களின் வீடுகளுக்கு வாடகைக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம் கூடாது என்றால், அதன் அர்த்தம் என்ன வென்றால், கோயில் வீடுகளுக்கு, சட்டத்தை மீறி எவ்வளவு வாடகை வேண்டுமானாலும் வாங்கலாம் என்பது தான். இது நியாயம்தானா?

இதனால் எத்தனை பல்லாயிரக் கணக்கான சிறு வியாபாரிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயிலில் சிறு தையல் இயந்திரத்தை வைத்துத் தொழில் நடத்திக் கொண்டு வருபவர்கள் எவ்வளவு தூரம் அதிகமாக வாடகை கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். இப்படித் தவறான கொள்கையைப் பின்பற்று கிறார்கள். மத உரிமை என்பது வேறு.

இன்றைக்கு இதர மாநிலங்களிலே செய்திருக்கிறார்கள், கோயில்களைப் பாதுகாப்பதற்கு என்று நிலத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள், அதற்கு அரசாங்கம் பணம் செலுத்துவிட்டது. ஆனால் விவசாயிகளுக்கு நிலம் சொந்தமாக்கப் பட்டிருக்கிறது. கேரளத்திலே, ஈ.எம். எஸ். நம்பூதிரிபாட் காலத்திலேயே சட்டம் நிறைவேற்றிவிட்டது. தஸ்திக் அலவன்ஸ் கொடுக்கப்பட்டாகி விட்டது. நிலம் விவசாயிகளுக்குச் சொந்தமாகிவிட்டது. ஆகவே, நாங்கள் கோருவது என்னவென்றால், இன்றைக்கு, உண்மையிலேயே அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் விவசாயிகளை வாழ வைக்க வேண்டுமென்றால் நிலச் சீர்திருத்தத்தைச் செய்ய வேண்டும். பினாமி நிலங்களை இன்றைக்குத் தொடர்ந்து எடுத்து, அதிக நிலங்களைக் கைப்பற்றவேண்டுமென்ற ஆசை அதிகமாக இருக்கிறது என்றால் அதற்கு எங்களுடைய பரிபூரண ஒத்துழைப்பு உண்டு. ஆனால் இப்படிப்பட்ட பினாமி நிலங்களைக் கணக்கில் எடுக்கும்பொழுது கோயில் மடங்களின் நிலங்களுக்கு இருக்கின்ற விதிவிலக்கை ரத்து செய்து, சட்டத்தை விரிவாக்கி, ஒளித்து வைத்திருக்கும் நிலங்களையும் எடுக்க வேண்டும்.

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1979 மார்ச் 21]

மேற்கு வங்கத்தில், சட்டத்திற்கு விரோதமாக வைத்திருந்த நிலங்களை எப்படி எடுத்தார்கள் தெரியுமா? கிராமங்களுக்குச் சென்று எவ்வளவு விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். யார் யார் நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள், யார் யாருக்குச் சொந்தம் என்று அவர்களை வைத்துக் கூட்டி, அவர்களுக்கு எவ்வளவு ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது என்று தெரிந்து, அங்கே சட்டத்திற்கு அதிகமாக வைத்திருக்கும் நிலங்களை, 'ஆன் தி ஸ்பாட்,' எடுத்து ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப் பட்டது. சுமார் ஆறு இலட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் விநியோகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார், கிராமப்புற மக்களுக்கு சேவை செய்ய வேண்டுமென்றால், இந்த நிலச் சீர்திருத்தத்தை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள். நேன்.

அதைப்போல கடன் நிவாரணத்தைப் பொறுத்த வரையில் மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் ஒன்றை நான் தெளிவு படுத்த விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு எங்கு பார்த்தாலும் எப்படி முதலாளி—தொழிலாளி வர்க்கப் பிரிவினை இருக்கிறதோ அதைப் போல, கிராமப்புறங்களிலேயும் நிலப் பிரபுக்கள் விவசாயிகள் என்ற பிரிவினை இருக்கிறது. கிராமப்புறங்களில் இருக்கின்ற அனைவரும் விவசாயிகள் என்று நாங்கள் கருதவில்லை. கிராமப்புறங்களில் மிட்டா முதலாளிகள், பத்து டிராக்டர்கள் வாங்கக்கூடிய வசதி படைத்தவர்கள், தொழிற்சாலைகளில் பங்கு போட்டிருப்பவர்கள் கிராமப் புறங்களிலே, இருந்தால் அவர்கள் விவசாயிகள் ஆகமாட்டார்கள். அவர்கள் நிலத்தில் பாடுபடுகிறார்களா என்று பார்க்கவேண்டும். நிலத்தில் பாடுபட்டால்தான் அதற்கான அடையாளம் ஆகும், அதற்கான இலக்கணமாக அமையும். அவர்களது குடும்ப உறுப்பினர்கள் தங்கள் சொந்த உடலுழைப்பை விவசாயத்திற்காகச் செலுத்துகிறார்களா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால்தான் உண்மையான விவசாயி என்றால் யார் என்பது தெரியும். அப்படியென்றால் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு லேண்ட் மார்ட் கேஜ் பேங்குகளில் டிராக்டர்கள் வாங்குவதற்காகப் பெரிய கடன்களை வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. அவ்வாறு கேட்பதும் முறையற்றதாகும். அவர்கள் தங்கள் சொத்துக்களைச் சேர்க்க வேண்டுமென்று கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நாங்கள் சொல்வது என்னவென்றால், 'கிராப் லோன்' அதாவது பயிர்க் கடன்களுக்காக வாங்கியிருக்கக் கூடிய கடனைப் பொறுத்த வரையில் மட்டும்தான் நாங்கள் சொல்கிறோம். அதிலேயும் கூட பாகுபாடு செய்து, ஐந்து ஏக்கர் நிலம் அல்லது-நிகர வருமானம் 3,600 ரூபாய் ஆண்டுக்குப் பெறுபவர்களுக்கு நிகர வருமானம் என்றால் விவசாயச் செலவுகள் போக 3,600 ரூபாய் இருக்க வேண்டும்.

1979 மார்ச் 21]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

அவர்களுக்கு அரசாங்கத்தின் கடன்களையும், கூட்டுறவுக் கடன்களையும், தனியார் கடன்களையும் அனைத்தையும் ரத்து செய்ய வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே நான் இங்கே வைக்க விரும்புகிறேன். அதற்கு அடுத்த தட்டில் இருக்கின்ற, ஐந்து ஏக்கர் முதல் பத்து ஏக்கர் வரை நிலம் வைத்திருக்கின்றவர்களைப் பொறுத்தவரையில் வட்டியை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கோருகிறோம். அசலை நீண்ட காலத் தவணையில் அவர்கள் செலுத்துவதற்கு ஏற்பாட்டைச் செய்யுங்கள் என்று கோருகிறோம். நிலப்பிரபுக்கள், முதலாளிகள் ஆகியவர்கள் அரசாங்கத்திலேயிருந்தும், லேண்ட் மார்ட்கேஜ் பேங்குகளிலேயிருந்தும் வாங்கியிருக்கக் கூடிய கடன்களை ரத்து செய்யக் கூடாது, அவர்களிடம் கண்டிப்பாக வசூல் செய்ய வேண்டும், ஏழை விவசாயிகளின் கடன்களை ரத்து செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கடனை ரத்து செய்வதன் மூலம் பத்து கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இழப்பு ஏற்பட்டாலும் கூட அதைத் தாங்கிக் கொள்ளலாம், சமுதாயப் பொறுப்பு என்ற வகையில் அதை ஏற்றுக் கொள்ளலாம். இதுதான் இன்றைக்கு மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கிராமப்புறக் கடன்களைப் பொறுத்த வரையில் வைத்திருக்கின்ற கொள்கை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு விவசாய விளை பொருட்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்க வேண்டுமென்பதற்காக மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். உண்ணாவிரதம் இருப்பேன் என்றுகூடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து ஒன்று, உண்ணாவிரதம் இருக்க வேண்டுமென்பது ஜனநாயக முறை என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளார்கள், அதற்காக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் மந்திரிகள் அடிக்கடி உண்ணாவிரதம் இருக்க ஆரம்பித்தால் அரசாங்கத்தை நடத்துவதற்கு ஆள் இல்லாமல் போய் விடும். ஆகவே, நான் என்ன சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால் நெல்லுக்கு அதிக விலை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-10)

மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில், ஃப்ளோர் பிரைஸ், சப்போர்ட் பிரைஸ்-ஆக ரூ. 100 நிச்சயம் பண்ணுங்கள். இது எப்படி இருக்கிறது? இன்றைக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிற ரூ. 85-லேகூட விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்க ஏற்பாடே இல்லை. மத்திய சர்க்கார் குறைத்துக் கொடுத்திருக்கிறது, நீங்கள் அதை மீற முடியாது என்று சொன்னால் நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு விளையக் கூடிய விளைச்சலில் 10 இலட்சம் டன்னை, ரூ. 85 என்ற வீதத்திலாவது, தஞ்சாவூர், தென்னாற்காடு, மதுரை போன்ற இடங்களில் வாங்கினால்,

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1979 மார்ச் 21]

‘மார்க்கெட் ஸ்டெபிலைஸ்’ ஆகுமா, ஆகாதா? மார்க்கெட் ஸ்டெபிலைஸாக இல்லாததால், வியாபாரிகள் தங்களுடைய இஷ்டப்படி விலைக்கு வாங்கி வைக்கிறார்கள் விவசாயிகளிடமிருந்து. ஆகவே, அரசாங்கம் ரூ. 120 கொடுக்கப் போகிறோம், கேட்டு இருக்கிறோம் என்று சொல்வதால் எந்தப் பலனும் ஏற்படாது. அதற்குப் பதிலாக, ரூ. 85 வீதத்தில், 10 இலட்சம் டன்னை கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். மாநில சர்க்கார்பண வசதிக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

முதலமைச்சர், பொதுமான கோடவுன் இல்லையென்று சொன்னார். 60 இலட்சம் டன்னையா கொள்முதல் செய்து சேமித்து வைக்கச் சொல்கிறேன்? 10 இலட்சம் டன்தானே. வேர்ஹவுசிங் கார்ப்பரேஷன் கோடவுனைப் பயன்படுத்துங்கள். வேண்டுமானால், தனியார் கோடவுன்களை ரிக்விசிஷன் செய்யுங்கள். 10 லட்சம் டன்னைக் கொள்முதல் செய்தால், விவசாயி, நம்மிடம் கொடுக்க ஆரம்பிப்பான். வியாபாரி, விவசாயி தலையிலே அடித்து, குறைந்த விலையிலே வாங்க முடியாத நிலை ஏற்படும்போது, விலைகள் ஏறும். ஆகவே, இந்த விஷயத்தைப் பொறுத்தவரையில், விலையைப் பொறுத்த வரையில், மத்திய சர்க்கார் முடிவெடுத்தாயிற்று, அதை அவர்கள் இந்த வருஷத்தில் மாற்றப் போவதில்லை. நாங்கள் கேட்டிருக்கிறோம், மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டிருக்கிறோம் என்று விவசாயிகளிடம் சொல்கிறீர்கள். அது பிரயோஜனம் இல்லை. ஆகவே, பலன் அளிக்கும் வகையில், நடைமுறையில், உடனடியாகக் கொள்முதல் செய்யுங்கள், கிராமத்திலேயே கொள்முதல் செய்யுங்கள், அங்கேயே பணம் கொடுங்கள். அப்படி செய்தீர்களானால், மார்க்கெட்டை ஸ்திரப் படுத்த முடியும்.

அதே போல், பருத்தியைப் பொறுத்த வரையில், மகாராஷ்டிரத்தைப்போல், ஏகமாகக் கொள்முதல் செய்யாவிட்டாலும் பரவாயில்லை. இன்றைக்கு அரசாங்கம் பருத்தியைப் பொறுத்த வரையில் ஓரளவு கொள்முதல் செய்ய ஏற்பாடு செய்யலாம். அரசாங்கம் பல கூட்டுறவு மில்களை நடத்துகிறது, இரண்டு ஸ்பின்னிங் மில்களை நடத்துகிறது. அந்தக் கூட்டுறவு மில்களுக்குத் தேவையான பருத்தியை ஏன் கொள்முதல் செய்யக் கூடாது? அப்படிக் கொள்முதல் செய்வதன் மூலம், பருத்தி விவசாயிகளுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு ஏற்படாதா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல்தான் கடலை. அதன் விலையைப் பாதுகாக்க வேண்டும். கோவை, வட ஆற்காடு போன்ற பகுதிகளில் கடலை அதிகமாக உற்பத்தியாகிறது. அங்கு இரண்டு ஆயில் மில்களை அரசாங்கம் ஆரம்பித்தால் என்ன? தனியாரிடம் விட வேண்டுமா? கடலை எண்ணெயை ஆட்ட அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தால், கடலை எண்ணெய்க்கு சப்போர்ட்டிங் பிரைஸ்—ஆதரவு விலை—கிடைக்க வழி ஏற்படும்.

1979 மார்ச் 21]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

உங்களது நடவடிக்கைகளின் காரணமாக, இன்றைக்கு கிராமப் புறத்திலே இருக்கிற பெருநிலச்சுவாந்தார்கள் பின்னால், சாதாரண விவசாயிகள் திரும்பியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், சாதாரண விவசாயிகளது கோரிக்கைகளைக் கேட்கவில்லை, பூர்த்தி செய்யவில்லையென்ற காரணத்தால் அவர்கள் அந்தப் பக்கம் போகிறார்கள். அப்படியென்றால், சிறு விவசாயிகள் குறைகளை நாம் சீர் செய்ய வேண்டும். எந்த பெரு நிலச் சுவாந்தாரும், நிலப்பிரபுவும் தன்னுடைய நெல்லைக் குறைந்த விலைக்கு விற்கமாட்டான். அவனுக்கு வங்கிகள் கடன் கொடுக்கும், விளைபொருளைத் தேக்கி வைக்க அவனுக்கு வசதி இருக்கும். முதலிலே விற்க வேண்டிய அவசியத்தில் உள்ளவன் ஏழை விவசாயிதான். கடன்காரன் தொல்லை தாங்காமல், கிடைத்த விலைக்கு விற்க வேண்டிய நிலையிலுள்ளவன் சிறு விவசாயி.

அடுத்து, 'ஜாப் காரண்டி ஸ்கீம்' ஏதோ பேருக்கு இருக்கிறது. மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பொறுத்தவரையிலும் இதில் எந்தவிதமான முன் முடிவோடு இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். மேற்கு வங்காளத்திலே 'ஃபுட் ஃபார் ஒர்க்' என்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்துள்ளார்கள். அது நல்ல பலனை அளிக்கிறது. இங்கு, இப்போதுதான், முதல் தடவையாக வேலைக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கும் திட்டத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் எடுத்த எடுப்பிலே அதைப் புறக்கணிக்கத் தயாராக இல்லை. அது நல்ல முறையில் அமுல் நடத்தப்பட்டால், அதை வரவேற்பதிலே எங்களுக்குக்கொன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால், என்ன சந்தேகம் வருகிற தென்றால், மாண்புமிகு நிதி அமைச்சரவர்கள் சிறு விவசாயிகள் அபிவிருத்தித் திட்டம், ஒருங்கிணைந்த கிராமப் புற திட்டம் என்றெல்லாம் சொன்னதற்குப் பிறகு சிலபேருக்கு வேலை வாய்ப்பு இல்லை. சிலபேருக்கு வேலை வாய்ப்பு என்றார்கள். எங்கே? கிராமப் புறத்திலே, There are some un-employed என்று சொல்கிறார்கள். கிராமப்புறத்திலே உள்ள பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு வேலை கிடைத்து விட்டது, கொஞ்சம் கொஞ்சம் பேர்களுக்குத்தான் வேலையில்லை, அதனால் அவர்களுக்காகத் தான் இந்த வேலை வாய்ப்பு என்று சொல்வது போல் இருக்கிறது. இன்று கொந்தளிக்கும் நிலையில் உள்ள பிரச்சினை—மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டு கட்சி தீவிரமாக ஆதரிக்கும் பிரச்சினை இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தான். கிராமப்புறங்களிலே வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் என்றால் என்ன? அவர்களுக்கு அங்குள்ள பஞ்சாயத்து ஆபீஸ்களிலே பதவி செய்து விடுவீர்களா? இல்லை வெளியே கொண்டு போய் வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கப் போகிறீர்களா? அவர்களுக்கு அந்த பஞ்சாயத்து எல்லைக்குள்ளேயே வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களை மாவட்டங்களுக்கும், அதற்கு வெளியேயும் கொண்டு போக வேண்டும்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1979 மார்ச் 21]

என்றால், அவர்களை கொண்டு போவதற்காக ஆகும் செலவை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளுமா, கொண்டு போன இடங்களில் அவர்களுக்கு சாப்பாடு போடுவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா? அந்தந்த ஊராட்சிகளிலே, பஞ்சாயத்து களிலேயே அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அப்படிச் செய்ய ஆரம்பித்தால் ஏராளமான பேர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அது மட்டும் அல்ல, எங்களுக்கு ஒரு சந்தேகம். நீங்கள் விவசாய மக்களை இந்த வேலை வாய்ப்புப்பிரிவில் சேர்த்துக் கொள்ள வில்லை என்று நினைக்கிறோம். அவர்கள் வேலையில் உள்ளவர்கள் என்ற எண்ணத்தில் அவர்களுக்கு இந்த வாய்ப்பு கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னால் அது மிகவும் கண்டிக்கத்தக்கது, நியாயமற்றது என்று சொல்வேன். அவர்கள் வருடத்தில் சில மாதங்களே வேலை செய்பவர்கள், மற்ற மாதங்களில் வேலையில்லாமல் இருக்கக்கூடியவர்கள். அவர்களுக்கும் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் அவர்களுக்கு வேலையில்லாத மாதங்களில் வேலைவாய்ப்பு பெற உரிமை வேண்டும்.

மூன்று ரூபாய் கூலியும் அரிசியும் கோதுமையும் வழங்கப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். அரிசியும் கோதுமையும் என்றால் எவ்வளவு என்று குறிப்பிட்டு சொல்ல வேண்டாமா? 1 கிலோ 2 கிலோ என்று குறிப்பிட்டு சொன்னால், இந்த திட்டத்தை நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன், தமிழ்நாட்டிலுள்ள அத்தனை தொழிலாளர்களும் வரவேற்பார்கள். இந்த உறுதி வேலை வாய்ப்புத் திட்டமும் மூன்று ரூபாய் கூலி, கோதுமை, அரிசி வழங்கும் திட்டமும் சரியாக நிர்ணயிக்கப்பட்டு, சரிவர அமுலாக்கப்பட்டால் நிச்சயமாக உழைக்கும் தொழிலாளர்களும் அவர்களின் நலனையே கருதும் மார்ச்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் இந்த ஆட்சியையும், அரசாங்கத்தையும் முதலமைச்சர் அவர்களையும் பெரிதும் பாராட்டுவார்கள் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, இன்றைக்கு மிக முக்கியமாக இருப்பது மின்சாரம். தொழில் அதிபர்களுடைய கூட்டத்தில் முதலமைச்சர் அவர்கள் கலந்து கொண்டு பேசியிருக்கிறார். அதேபோல, தொழிலாளர்களுடைய கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டு பேசினால் நன்றாக இருந்திருக்கும். அந்தக் கூட்டத்தில் பெரிய தொழிலதிபர்கள் எல்லாம் கலந்து கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். சிம்சன் தொழிலதிபர் மற்றும் பெரும் தொழிலதிபர்கள் எல்லோரும் வந்திருக்கிறார்கள். இந்த தொழிலதிபர் கூட்டத்திலே

1979 மார்ச் 21]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார். அவர்களோடு கை குலுக்குவது போல படங்களும் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த தொழிலதிபர்கள் கூட்டத்தில் ஞாயிற்றுக்கிழமை, தினமணி பேப்பர் பக்கம் 5-ல் வந்திருக்கிறது. அதில் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்—“மின்சாரத் திருட்டில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களின் பெயர் வெளியிடப்பட்டால் அவர்கள் பெயருக்கும் புகழுக்கும் பங்கம் ஏற்படும் என்று அவர் சொன்னார். திருடு போகின்ற மின்சாரத்தின் அளவைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால் தமிழகத்திற்கு தேவையான மின்சாரம் உற்பத்தியாகிறது என்பது புலனாகும் என்றும் அவர் சொன்னார்”. இப்படி போட்டிருக்கிறது பேப்பரில். நான் கேட்கிறேன். ஒருத்தன் கள் குடிக்கிறான் என்றால் இன்னாருடைய மகன் என்று பெயர் அடிபடும். ஒரு ஜூனியர் என்ஜினியர் லஞ்சம் வாங்கினார் என்றால் இன்னாருடைய மகன் லஞ்சம் வாங்கி ஜெயிலில் இருக்கிறார் என்று சொல்லலாம். பெயரும் புகழும் பாதிக்கப்படும் என்று சொல்லலாம். இவர்கள் இதை எந்த இடத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள். தொழில் அதிபர்கள் கூட்டத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காகத்தான் பேசியிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

உண்மையில் பார்க்கப் போனால் தெரியும், நிஜமாகவே முதல்வர் அவர்களுக்கு அந்தத் திருட்டுப் பட்டியல் கிடைத்திருந்தால் அதை இந்த அவையில் சமர்ப்பித்து அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன் அதிகாரிகள் மின்சாரத் துறைக்குப் போக போட்டியிருக்கிறார்கள். ஏன்—அங்கே கோடிக் கணக்கில், லட்சக்கணக்கில் சம்பாதிக்கிறார்கள். ஆனால் உண்மை எங்கே தெரிகிறது. திருடுபவர்களின் பெயர் தெரிந்தால் என்று சொல்வது சரிதானா, அப்படி திருடியவர்கள் யார்? எந்தத் தொழிற்சாலை என்றெல்லாம் எடுத்துக் கூற வேண்டாமா?

ஒரு தொழிலாளி போராட்டம் நடத்தினால் வன்முறை என்று சொல்லிவிடுவீர்கள். நியாயமான 12 (3) செட்டில் மெண்டை ஒப்புக் கொள்ளவில்லை என்று கூக்குரலிடுவீர்கள். திருடு போகிற மின்சாரத்தின் அளவைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால் தமிழகத்திற்கு தேவையான மின்சாரம் உற்பத்தியாகிறது என்பது புலனாகும் என்றும் அவர் சொன்னார். கடந்த ஆண்டில் செலவாகியிருக்கக்கூடிய மின்சாரத்தைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் என்ன முறைகேடு நடந்திருக்கிறது என்று தெரியும். ஆகவே அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், அவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்ய வேண்டும். திருட்டு செய்தால் எப்படி வசூல் செய்வது என்று நான் யோசனை சொல்கிறேன்.

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1979 மார்ச் 21]

[முற்பகல் 11-20]

அவர்கள் இன்று கணக்குக் காட்டலாம் குறைந்த உற்பத்தி செய்வதாக, அவர்கள் செய்து வந்த உற்பத்தியைக் கணக்கு எடுங்கள். உற்பத்தி குறைவாகக் கணக்குக் காட்டியிருந்தால், அது தவறு என்ற முடிவிற்கு வந்து, அவர்கள் ப்ரொடக்ஷனை வைத்து மின்சாரக் கணக்கு எடுத்து அவர்களிடத்தில் தண்ட வரி வசூலிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, கைத்தறி தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு பற்றி கருத்து தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் பல்லாயிரக் கணக்கான கைத்தறி தொழிலாளர்கள் சிறைச்சாலைக்குச் சென்றார்கள். திரு. ராஜா சுப்பிரமணியம் தலைமையில் விமைக்கப்பட்ட குழுவின் பரிந்துரை என்ன? அவர்கள் அறிக்கை என்ன? அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க சட்டம் வரும் என்று சொன்னார்கள். ஏன் இன்னும் கொண்டு வரப்படவில்லை? அவர்களுக்கு இ. எஸ். அய். பெனிபிட் கொடுத்தால் என்ன, அவர்களுக்கு பிராவிடன்ட் பன்ட் பெனிபிட் கொடுக்கக்கூடாதா, அவர்களுக்கு போனஸ் கொடுக்கக்கூடாதா? அவர்களுக்கு அரசு ஊழியர்களுக்கு கொடுப்பது போல் இறந்து விட்டால் அந்தக் கைத்தறித் தொழிலாளியின் குடும்பத்திற்கு ரூ. 10,000 கொடுக்கக்கூடாதா? இவைகள் எல்லாம் என்ன அசாத்தியமான காரியங்கள்? இதைவிட ஒரு சோஷியல் செக்யூரிட்டி மெஷர் இன்றைக்கு என்ன இருக்க முடியும்? இன்றைக்குப் பொதுக் கூட்டங்களிலே சொல்லலாம், கை நெசவுத் தொழிலாளி என்ற ரத்தத்தின் ரத்தம் என்று. அப்படிப்பட்ட ரத்தத்தின் ரத்தத்திற்கு அவர்கள் சிரமப்படாமல் இருப்பதற்கு இதைக் கொண்டுவருங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் மதுரை ஜெயிலுக்குப் போயிருந்த போது அவர்களைப் பார்த்தேன். அங்கே அதிவ இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், முதல் ஜனதா கட்சி வரையில் உள்ள தொழிலாளர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களுடைய குறை என்ன? அவர்கள் கட்சியில் வேறுபட்டு இருக்கலாம். ஆனால் கை நெசவுத் தொழிலாளி என்ற வகையில் வேறுபட்டு இருக்கவில்லை. அவர்களுக்காக நான் சட்ட மன்றத்தில் வாதாடுகிறேன் என்று சொன்னேன். ஆகவே, அவர்களுக்காக இங்கே வாதாடுகிறேன்.

அடுத்து, பெரியார் மியூசியம். பெரியார் நூற்றாண்டு விழா ஈரோட்டில் நடைபெற்றபோதே குறிப்பிட்டேன். கல்கத்தாவில் இருப்பது போல், 'பிளானடோரியம்'—அதாவது விஞ்ஞானக் கூடம் ஒன்று அங்கே அமைக்கப்பட வேண்டும். நூல் நிலையங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. விஞ்ஞான ஆய்வுக்கூடம்தான்—சயன்ஸ் மியூசியம்தான் இன்றைக்கு அங்கே அமைப்பது நல்லது. கடந்தகால கருத்துக்கள் விஞ்ஞானத்திற்குப் புறம்பான கருத்துக்கள் என்று நிரூபிக்கப்பட வேண்டுமானால் அந்த விஞ்ஞான ஆய்வுக்கூடம் ஒன்று இன்றைக்கு இங்கே அமைக்கப்பட வேண்டும், என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 21]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

தொழிலாளர் நலக் கொள்கைபற்றி ஓரிரு வார்த்தைகள் தான் கூற விரும்புகிறேன். ஒன்று அணுகுமுறை சரியல்ல. அந்த தொழில் அதிபர்கள் கூட்டத்தில் முதலமைச்சரிடம் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உற்பத்தி குறைவிற்கு காரணம் என்ன வென்றால், இன்டர் யூனியன் ரைவல்ரி. தொழிற்சங்கங்களிடையே இருக்கும் போட்டிதான். இன்று சிம்கோ விஷயத்தில் பார்த்தோம். ஐ. என். டி. யு. சிக்கு என்ன கொள்கை, டி. வி. எஸ். குடும்பத்தை ஆதரிப்பது. டி. வி. எஸ். குடும்பத்துக்கு என்ன கொள்கை. ஐ. என். டி. யு. சி.யை ஆதரிப்பது. அவர்களுடைய 'டிர்டிஷனல் பாலிசி ஆப் தி பாமிலி' ஐ. என். டி. யு. சி. தவிர வேறு சங்கத்தை வைக்க விடமாட்டோம். அதைத் தடுக்க குண்டர்களைக்கூட வைத்துக் கொண்டு இருந்தார்கள். முதலமைச்சர் அவர்களிடம் ஒரு ஒப்பந்தம் ஒப்புக் கொண்ட பிறகும் வன்முறையில் ஈடுபட்டார்கள். அதற்கு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் 'அக்கார்ட்' என்று பெயர் கொடுத்தார்கள். அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது என்று சொன்னார்கள். 4½ கோடி மக்களின் அரசாங்கம் ஒரு முதலாளி தொழிலாளர்களை பழி வாங்குகிறார்கள் என்றால், ஒப்பந்தத்தை மீறுகிறார் என்று சொன்னால் அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமா? இப்படி ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று சொல்வதால், ஒன்றும் எங்களால் செய்ய முடியாது என்பதையும் அந்த முதலாளிக்கு மறைமுகமாகச் சொல்கிறீர்கள். முதலாளி தைரியமாக இருக்கிறான். தொழிலாளர் தலைவராக இருந்தவர் தொழிலாளர் நல அமைச்சராக வந்த பிறகு அந்த அனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டு தொழிலாளர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமே தவிர, அதிலே உள்ளே நுழைந்து முதலாளிகளைக் காப்பாற்றும் வகையில் செயல்படக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால் இந்த நாட்டு தொழிலாளர்கள் எங்கே போவார்கள்?

12(3) அக்ரிமென்ட்டைப் பற்றி ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு யூனியன் அந்த அக்ரிமென்ட் போட்டு இருக்கலாம். அந்த அக்ரிமென்ட் பிரகாரம் 4½ ரூ. கூலி கொடுக்கவேண்டும் என்று ஐ.என்.டி.யு.சி. ஒப்புக்கொண்டு இருக்கிறது. ஆனால் பெரும்பாலான தொழிலாளர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அவர்கள் 6 ரூ. கூலி கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். 12(3) அக்ரிமென்ட்டைத் தான் அங்கீகரிப்போம் என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு மிகவும் குறைந்த சீப்பஸ்ட் லேபர் தான் கொடுப்போம் என்று அந்த முதலாளி சொல்வதை ஒப்புக்கொள்வதாக அர்த்தம். பெரும்பாலான தொழிலாளர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாத ஒன்றை அங்கே அமல்படுத்துவது எப்படி நியாயமாகும்? அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் போட்டி யூனியன் ஆரம்பித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் பிரச்னை அது பற்றி அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. என். சங்கர்யா]

[1979 மார்ச் 21]

சாதாரணமாக ஒரு தொழிற்சங்கத்தை அங்கீகரிக்க பல மாதங்கள் ஆகும். ஆனால் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த தொழிற்சங்கம் என்றால் 24 மணி நேரத்தில் முடிந்துவிடுகிறது. இது எப்படி? எதற்கு இந்த அவசரம்? அரசாங்கமே போட்டிச் சங்கத்தை உருவாக்குவதற்கு இவ்வளவு அவசரம் ஏன்?

ஒருவர்—வி. பி. கண்ணன்—தலைமையிலே பதிவு பெற்ற தொழிற்சங்கம் ஒன்று சதர்ன் கச்சியர் கம்பெனியில் இருக்கிறது. சில நாள் கழித்து, அதே பதிவு எண்ணில் இன்னொருவர் தலைமையில் நாங்கள் தான் அந்தத் தொழிற்சங்கம் என்கிறார்கள். இது நியாயமா? உதாரணத்திற்கு இன்னொன்றைச் சொல்கிறேன். குரோம் லெதர் கம்பெனி இருக்கிறது. அங்கே குசேலர் தலைமையில் பதிவுபெற்ற சங்கம் ஒன்று இருக்கிறது. வேலை செய்கிறது, வேலை செய்கிறது என்கிறார்கள். அதை மூடி பல நாள் ஆகிவிட்டது. திடீரென்று ஒரு நாள் அதே ரெஜிஸ்டர் நம்பரில் ஜி.என்.டி.டி.சி. வந்து, நாங்கள்தான் அந்த தொழிற்சங்கம் என்கிறார்கள். இது எப்படி முடிந்தது? யார் இதற்கு உடந்தையாக இருந்தது? அதைப்போலதான் காடன் உடராப் கம்பெனியிலும்.

இந்த குரோம் லெதர் கம்பெனியைத்தான் உலகிலேயே சிறந்த 'டானரி' என்று சொன்னோம். அங்கிருந்து சுமார் 2 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருட்கள் ஏற்றுமதி செய்யப் படுகின்றன. அது இன்றைக்கு மூடிக்கிடக்கிறது. திறக்கச் சொன்னோம். பாங்கில் சொல்லி, பண உதவி பெற்று, நிறுப்பதாகச் சொன்னார்கள். இப்போது சொல்கிறார்கள், அவர்கள் தயாராக இல்லை என்று. ஆக, தொழிலாளர்கள் உரிமையை அரசாங்கம் காக்கவில்லை. தொழிலாளர்மேல் அரசாங்கத்திற்கு அக்கறை இருக்குமானால் மூடிக்கிடக்கிற இந்த குரோம் லெதர் பாக்கிரியை ஏன் அரசாங்கம் ஏற்று நடத்தக் கூடாது? அதற்கு தயாராக இல்லை. ஆகவேதான் தொழிலாளர் பிரச்சனைகளில் உங்களுடைய அணுகுமுறை சரியில்லை என்று நாங்கள் சொல்கிறோம். இந்த போக்கில் இருந்தால் தொழில் அமைதியை எப்படி உங்களால் ஏற்படுத்த முடியும்?

இன்னொன்று, இன்றைக்கு பழிவாங்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பிரச்சனை ஏராளம் இருக்கிறது. பழிவாங்கப்பட்ட தொழிலாளர் பிரச்சனையை 'இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்டிபியூட்'—ஏன் தொழில் கோர்ட்டுக்கு அனுப்ப மறுக்கிறீர்கள்? தொழிலாளர்கள் பழிவாங்கப்படுகிறார்கள்; வேலை நீக்கம் செய்யப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய பிரச்சனையை தொழில் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பி வைக்க மறுப்பது ஏன்? அல்லது தயக்கம் காட்டுவது ஏன்? தொழில் கோர்ட்டுக்கு அனுப்ப நீங்கள் மறுத்தால் இந்த நாட்டிலே தொழில் அமைதி எப்படி இருக்கும்? அதற்கு யார் காரணம்? நீங்கள் தானே.

1979 மார்ச் 21]

[திரு. என். சங்கரம்யா]

அடுத்தபடியாக நான் குறிப்பிட விரும்புவது போலீஸ் இலாகாபற்றி. இப்போதுதான், இன்றைக்கு காலையிலே கூட இங்கே பேசினோம். முதலிலே ஒரு விஷயம். ஏற்கனவே சபாநாயகரிடம் ஒரு சுற்றறிக்கையை இங்கே வாசிக்க அனுமதி பெற்றிருக்கிறேன். நக்சலைட் சில காரியங்களைச் செய்தார்கள். அதிலே மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் சம்பந்தப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள் நம்முடைய மின்சாரத் துறை அமைச்சரவர்கள். ஆனால் இந்த சுற்றறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது நேர் மாறாக இருக்கிறது. இது கோட்டாட்சித் தலைவர் அலுவலக சுற்றறிக்கை. இதிலே குறிப்பிட்டிருப்பது: கோட்டாட்சித் தலைவர் அலுவலகம், மன்னார்குடி, ரகசியம், அவசரம். நம்பர் ந.க. 4876/79/அ5 நாள் 6-3-1979. சுற்றறிக்கையின் பொருள்: சட்டம், ஒழுங்கு—தஞ்சை மாவட்டம், மன்னார்குடி கோட்டம், நக்சலைட்டுகள் நடவடிக்கை கவனிப்பு குறித்து. இந்த சுற்றறிக்கையிலே ரெபரன்ஸ் ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதாவது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடைய ந.க. 31/319/79/சி2 தேதி 3-3-79 இந்த ரெபரன்சை பார்க்கும்போது இந்த சுற்றறிக்கையை கோட்டாட்சித் தலைவர் தானாகவே போட்டதல்ல; மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடைய இன்ஸ்டிரக்ஷன் பேரில் போட்டிருக்கிறார் என்று தெரிகிறது. சுற்றறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிற விஷயம் என்னவென்றால், இந்த நக்சலைட்டுகள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (மார்க்சிஸ்ட்) இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மற்றும் தீவிரவாதிகளின் பாதுகாப்பில் தங்கியிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தான் நீங்கள் பார்க்க வேண்டும். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இப்படி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

தி.மு.க.வுக்கும் அண்ணா தி.மு.க.வுக்கும் ஏற்பட்ட சர்ச்சையைவிட அதிகமான சர்ச்சை ஏற்பட்டது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (மார்க்சிஸ்ட்)க்கும், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும். நாடு பூராவும் இந்த இரண்டு சாரர்க்கும் ஆரம்பத்திலே பெரும் சர்ச்சை இருந்தது. மார்க்சிஸ்ட்ஸ் பலர் கொலை செய்யப்பட்டார்கள். அப்படி இருந்தபோதிலும் நக்சலைட்டுகளுக்கும் கம்யூனிஸ்டுகளுக்கும் எந்தவிதமான தொடர்பும் கிடையாது. இந்த அடிப்படை வித்தியாசத்தை தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்படி இருக்கும்போது, 'கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (மார்க்சிஸ்ட்), இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, மற்றும் தீவிரவாதிகளின் பாதுகாப்பில் நக்சலைட்டுகள் தங்கியிருக்கிறார்கள்' என்று கம்யூனிஸ்டுகளையும் நக்சலைட்டுகளையும் ஒன்றாக இணைத்திருக்கிறார்கள். அப்படியானால் நீங்கள் எங்களையும் நக்சலைட்டுகளாகத்தானே கருதிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று நான் கூற ஆசைப்படுகிறேன். எங்களை அதாவது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியையும், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியையும் நக்சலைட் இயக்கத்தில் சேர்த்துக்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1979 மார்ச் 21]

கொள்ள நீங்கள் சூழ்ச்சி செய்கிறீர்கள் என்று நான் குற்றஞ் சாட்டுகிறேன். அப்படி நாங்கள் சந்தேகப்படுவதில் என்ன தப்பு இருக்கிறது? கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர் நக்சலைட்டுகளுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கிறார்கள் என்று மக்கள் மத்தியிலே செய்தியை பரப்பி, கம்யூனிஸ்டுகளை கண்டனம் செய்யும் ஒரு சூழ்ச்சிதான் என்று நான் சொல்வதில் தவறு ஏதும் இருக்க முடியாது. அந்த அடிப்படையில் நான் சுற்றறிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள். எந்த அடிப்படையில் இப்படி போட்டார்கள்? போலீஸ் இலாகாவிலே இருக்கிற இரகசிய போலீசார் குறிப்பின்பேரிலே இப்படிப் போட்டார்களா அல்லது வேறு ஏதாவது ஏற்பாடு உண்டா? அல்லது தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் இப்படி இருப்பதாகத்தான் தெரிவித்திருக்கிறார்களா? இல்லை என்றால் ஏன் இந்த தாக்கீது வந்தது? போலீஸ் இலாகாவின் இப்படி நடந்துகொண்டால் பிரச்சனைகளை சமாளிக்க உங்களால் முடியுமா என்பதை நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி) — தலைமை)

மதுவிலக்கைப்பற்றி பேசினோம். நேற்று முன்தினம் ரேடியோவில் கேட்டேன். சேலம் மாவட்டத்தில் ஒரு தாசில்தார் மற்றும் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் போலீசாரால் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். தாசில்தார் என்றால் யார்? அவர் ஒரு வட்டாட்சித் தலைவர். நாளை கோட்டாட்சித் தலைவர் கைதுசெய்யப்படலாம். அதற்கு அடுத்த நாள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரே கைது செய்யப்படலாம். ஏனென்றால் ரெவின்யூ இலாகாவுக்கும் போலீஸ் இலாகாவுக்கும் ஒரு போட்டி மனப்பான்மை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆட்சி செய்கின்றவர்கள் ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மென்டில் இருப்பவர்கள். இதை போலீஸ் இலாகா ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. எப்போது பழி தீர்த்துக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் என்று பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது அது அவர்களுக்கு கிடைத்துவிட்டது. தாசில்தாரை கைது செய்திருக்கிறார்கள் ஒரு வட்டாட்சித் தலைவரை கைது செய்தால் அவர் மீது ஜனங்களுக்கு என்ன மரியாதை இருக்கும்? ஒரு வட்டாட்சித் தலைவரை ஒரு சாதாரண சப் இன்ஸ்பெக்டர் கைது செய்யும் நிலை இருக்கலாமா? இன்றைக்கு தாசில்தாரை குடித்த நாக கைது செய்திருக்கிறார். நாளை கோட்டாட்சித் தலைவர், அடுத்த நாள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் என்று வரலாம். ஏன்? காபினட் அமைச்சர்களையே கைதுசெய்யும் நிலமையும் வரலாம். அவர்களுக்கு பிடிக்கவில்லை என்றால் அவர் வீட்டிலே ஒரு சாராயக் குப்பியைக் கொண்டு போட்டுவிட்டு, அவரை கைது செய்துவிடலாம். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இன்றைக்கு நாட்டிலே இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

1979 மார்ச் 21] [திரு. என். சங்கரய்யா]

எனக்குத் தெரியும். மதுரையிலே ஒரு அம்மாள் வீட்டில் அரை அவுன்ஸ் மதுக் கஷாயம் இருந்தது என்று சொல்லி, அந்த அம்மாளை கைது செய்திருக்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 11-30.]

இந்த மாதிரி நிகழ்ச்சிகளை எல்லாம் யோசனை பண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு வீட்டிலே சாராயத்தைக் கொண்டுபோய் வைத்து விட்டு பிறகு அவர்களே போலீஸில் கம்பளயின்ட் கொடுக்கக் கூடிய நிலையும் இருக்கிறது. ஆகவே அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியின் காரணமாகவும், விரோதத்தின் காரணமாகவும் இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நடக்கக்கூடும். இதையெல்லாம் சிந்தித்து இந்த மதுவிலக்கு துறத்த சட்டத்தை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது இது எல்லா இடங்களிலேயும் நிரம்பி வழிகிறது. இப்படி இந்தச் சட்டத்தின்படி கைது செய்வதென்றால் அவர்கள் எல்லோருக்கும் சிறைச்சாலை அமைத்துக் கொண்டே போக வேண்டியது தான். இதிலே இன்னொன்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அதாவது இதுவரை எத்தனை பெர்மிட்டுகளை இந்த அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கிறது என்பதை அறிவிக்க இயலுமா? மது பெர்மிட் உள்ளவர்கள், அரசாங்கம் அமைக்கின்ற ஆலோசனைக் கமிட்டியிலே இருக்கக் கூடாது என்று சுற்றறிக்கை விடப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதன்படியே அதி காரிகள் மது அருந்தாமல் இருக்கிறார்களா? இன்றைக்கு அதி காரிகளாக இருக்கின்றவர்கள் எத்தனை பெர்களுக்கு மது பெர்மிட் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது? ஆகவே இந்தச் சட்டத்தின் படி தண்டனை பெற்று பாதிக்கப்படுபவர்கள் ஏழை எளியவர்களாகத்தான் இருப்பார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து திருக்கல்லிலே ஒரு டாக்டரைக் கைது செய்தார்கள். அது பெரிய பிரச்சினையாக வளர்ந்து விட்டது. அது போல் இப்போது தாசில்தாரைக் கைது செய்திருக்கிறார்கள். அந்தக் காரத்தால் ரெவின்யூ துறையிலுள்ள அலுவலர்கள் வேலை செய்யாமல் போர்க்கொடி உயர்த்தமாட்டார்களா? ஆகவே மிகவும் பயங்கரமான இந்த சட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தொழில் கொள்கையைப் பொறுத்த மட்டில் நாயுடு அம்மா அறிக்கை பற்றிச் சொல்லப்படுகிறது. 300 தொழில்கள் பற்றியும் கூறப்படுகிறது. செட்டுகள் போடப்போவதாக சொல்கிறார்கள். எங்களது மார்க்கெட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1979 மார்ச் 21]

பொறுத்தவரை ஏகபோக முதலாளிகள் வைத்திருக்கக்கூடிய பெரிய தொழில்களைத்தான் நாட்டுடைமையாக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறோம். சிறு தொழில்களை தேசியமயமாக்குவது பற்றி எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் பெரிய கேந்திரங்களை நாட்டுடைமையாக்கினால்தான் டாட்டா, பிர்லா போன்ற ஏகபோக முதலாளிகள் 500 கோடி ரூபாய், 600 கோடி ரூபாய் என்று சம்பாதித்துக் கொண்டு போகும் நிலையைத் தடுக்க முடியும். இதைத்தான் நாங்கள் மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் இன்றைக்கு ஏராளமான செட்களைப் போடப் போவதாகச் சொல்கிறார்கள். அதிலே ஸ்திரமான விளைவு என்ன ஏற்படப்போகிறது, என்ன உற்பத்தி பண்ணப் போகிறீர்கள் என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டும். நீங்கள் போடப்போகிற டைனி செட்டினால் என்ன நன்மை ஏற்படப் போகிறது? இதுதான் இன்றைய தொழில் வளர்ச்சி தமிழ் நாட்டில்.

அடுத்து, என்.ஜி.ஓ. யூனியன் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த என்.ஜி.ஓ. யூனியனைப் பொறுத்தவரையில் முன்பு இரண்டு யூனியன்களாக இருந்தது. அதாவது திரு. பரதன் தலைமையில் மற்றொரு யூனியன் இருந்தது. அப்போது அந்த பரதன் யூனியனும் இதோடு சேர்ந்து தலைவர் தேர்தலின்போது ஒருவரைப் போட்டியிட வைத்தது. அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படாத நிலையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவரை ஏற்றுக் கொண்டு இரண்டு யூனியன்களும் ஒன்றாக ஆகிவிட்டன. இப்படி இருக்கின்ற சூழ்நிலையில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஒரு போட்டி சங்கத்தை உருவாக்கி இருப்பது நியாயமா? இப்போது சென்னையைப் பொறுத்த வரையில் தொழிலாளர் சங்கம் ஒன்றே ஒன்றுதான் இருக்கிறது, அங்கே வருடா வருடம் தேர்தல் நடத்தப்பட்டு தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். இந்தமாதிரி நிலைகள் எல்லாம் இருக்கின்றபோது அரசு பல இடங்களிலும் போட்டி சங்கங்களை ஏற்படுத்துவது நியாயமான செய்கையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பகவதி விலாஸ் சுருட்டுக் கம்பெனியில் வேலை செய்தவர்கள் 150 பேர் பாதிக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் நோட்டீஸ் கொடுத்து மூன்று மாதம் காத்திருந்து பார்த்தார்கள். பிறகுதான் அதாவது மூன்று மாதம் கழித்துத்தான் மறியலில் ஈடுபட்டார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட இந்தப் பிரச்சினையை 6 மாதம் கழித்துத்தான் தொழில் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பினார்கள். இந்த அரசாங்கம் மிகச் சுறுசுறுப்பாகச் செயல்படுகிறது என்றெல்லாம் நமது மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் 6 மாதம் கழித்து ஒரு பிரச்சினை தொழில் கோர்ட்டுக்குக் கொண்டுபோகப்படுகிறது. மறியலில் ஈடு

1979 மார்ச் 21] [திரு. என். சங்கரய்யா]

பட்டதாக அவர்கள் மீது கூறப்பட்ட வழக்குக்காக அந்த 150 தொழிலாளர்களும் கோர்ட்டுகளுக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் 68 வாய்தாக்களுக்குப் போய்வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினையை அரசாங்கம் சீக்கிரத்தில் தீர்க்காத காரணத்தால்தான் இவ்வாறு அவர்கள் அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது சரிதானா? இதைக் கேட்டால் ஏராளமான வழக்குகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லுவீர்கள். வி.வி. கிரி அவர்கள் தொழிலமைச்சராக இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் இருந்த நேரத்தில் ஒரு தொழில் பிரச்னை தீர்ந்தவுடன் அந்தப் பிரச்சனையின் காரணமாக கைது செய்யப்பட்டவர்கள் எல்லாம் விடுதலை செய்யப்படுவார்கள், அதன் தொடர்பாக போடப்படுகின்ற வழக்குகள் எல்லாம் வாபஸ் செய்யப்படும். இப்போது அப்படி எல்லா வழக்குகளும் வாபஸ் பெறப்படுவதில்லை. கேட்டால் வன் முறையில் ஈடுபட்ட சம்பவங்கள் என்று சொல்வார்கள். நான் ஒன்றை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஏற்பட்ட காலத்தில், திருப்பூரில் ஒரு எஸ்.ஐ. உயிரோடு எரிக்கப்பட்டதாக இருந்த ஒரு வழக்கு. அதை அப்போது முதலமைச்சராக இருந்த மாண்புமிகு அண்ணாத்துரை அவர்கள் அந்த வழக்கை வாபஸ் செய்தார்கள். அதில் சம்பந்தப்பட்டிருந்தவர்களை விடுதலை செய்தார்கள், அப்போது அந்த நேரம் செஷனஸில் வழக்கு நடந்து கொண்டிருந்தது என்று நினைக்கிறேன். தூக்கு தண்டனை விதிக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பமாக இருந்தது, அந்த வழக்கைக் கூட அப்போது வாபஸ் செய்தார்கள். அப்போதும் சரி என்று நாங்கள் ஆதரித்தோம்.

அவைகள் எல்லாம் அரசியல் பின்னணியில் நடந்த சம்பவங்கள் என்ற காரணத்தால் தான் அந்த நிலையில் நடைபெற்ற சில நிகழ்ச்சிகளுக்காக தொழிலாளர்களின் மீதும், மாணவர்களின் மீதும் போடப்பட்டிருக்கின்ற வழக்குகள் அந்தந்த பிரச்சனைகள் தீர்ந்தவுடன் வாபஸ் வாங்கி இதில் சம்பந்தப்பட்டிருப்பவர்களையும் விடுதலை செய்வதுதான் ஒரு ஜனநாயக அரசாங்கத்தின் கடமையாக இருக்க முடியும். அந்த வகையில் இன்றைக்கு பென்டிங்கில் இருக்கக்கூடிய இப்படிப்பட்ட எல்லா வழக்குகளையும் வாபஸ் வாங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதையெல்லாம் ஒரு கவரவப் பிரச்சனையாகக் கருதாமல், இப்படிப்பட்ட வழக்குகளை எல்லாம் வாபஸ் வாங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உத்தமபாளையத்தில் 30 மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் தொழிலாளர்களை கோம்பையில் தாக்கியிருக்கிறார்கள். 27-7-77-ல் கின்னமனூரில் கச்சாத் தேவர் என்பவர் அடித்துக் கொல்லப்பட்டார் என்று நாங்கள் வாதித்தோம், அதற்கு போர்டு மெம்பர் விசுவநாதன் என்பவரை நியமித்து விசாரணை செய்யச் சொன்

(திரு. என். சங்கரய்யா)

[1979 மார்ச் 21]

னார்கள். அந்த விசாரணை என்னவாயிற்று? இன்றைக்கும் அந்த இறந்து போனவரின் மனைவியும் குடும்பமும் வருமை நிலையில் பாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதன் மீது அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறது? எப்போது நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறது என்பதையும் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வரியைப் பொறுத்தளவில், 5 சதமானம் சர்சார்ஜ் போட்டிருந்தார்கள். இப்போது நகர்ப் புறங்களில் இருப்பவர்களுக்கும் விஸ்தரித்து 32 கிலோ மீட்டர் வரையிலும் விஸ்தரித்து போட்டிருக்கிறார்கள். அதேபோன்று, மதுரை, கோவை, திருச்சி போன்ற நகரங்களிலும் 15 கிலோ மீட்டர் அளவுக்கு விஸ்தரித்து போட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக இந்தப் பகுதிகளில் எல்லாம் குடிசைவாழ் மக்கள்தான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் உணர வேண்டும். இப்படிப்பட்ட மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் அந்த அளவுக்கு 5 சதமானம் சர்சார்ஜ் அதிகப்படுத்தக் கூடிய அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறதா? நகர்ப்புற மக்களுக்கு விரோதமாக இந்த சர்க்கார் செயல்படுகிறது என்று அவர்கள் கருதினால் அதில் என்ன தவறு? தேங்காய்க்கும், தீப்பெட்டிக்கும் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் அக்ரிகல்சரல் இன்கம்டாக்ஸ், அதாவது விவசாய வருமானத்தின் மீது வரி போடுவதன் மூலமாக அதில் கிடைக்கின்ற வருமானம் பற்றாக்குறைக்குச் சரியாகிவிடும் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கு நடக்கிறது, அக்ரிகல்சரல் இன்கம்டாக்ஸ் சம்பந்தமாக போடப்பட்டிருந்த செலக்ட் கமிட்டி இம்மாதம் 15-ம் தேதி கூடி முடிவு செய்வதாக இருந்தது. இப்போது அது தள்ளிப்போடப்பட்டிருக்கிறது. 10 ஆயிரம் ரூபாய் நிகர வருமானம் உள்ளவர்களாக இருந்தால் அவர்கள் வரி கொடுக்கவேண்டும் என்று நிர்ணயிப்பதாக இருந்தது, இப்போது என்ன காரணத்தினாலோ அந்தக் கமிட்டி கூடுவது தள்ளிப்போடப்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து இந்த சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரால் அதற்கான சட்டம் வராது என்பது தெளிவாகின்றது. என்ன செல்வாக்கு பயன்படுத்தப்பட்டதோ, பெரிய நிலப்பிரபுக்களின் சக்தி எந்தவிதமாகச் செயல்பட்டதோ, எந்தவிதமான நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டதோ தெரியவில்லை.

இப்போது கமிட்டியின் கூட்டம் ஒத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு என்ன காரணம் என்பதை கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தக் கமிட்டியில் வரதராஜன் அவர்கள் உறுப்பினராக இருக்கிறார். உடனடியாக இதை செயல்படுத்தவேண்டும் என்று விரும்பினார்கள். ஆனால், அது நடைபெறவில்லை. நேரடியாக அரசாங்கத்திற்கு வரியைச் செலுத்த

1979 மார்ச் 21] [திரு. என். சங்கரய்யா]

வேண்டியவர்கள் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் அடங்குவார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு வரி போடுவதற்கு இந்த அரசு தடங்குகிறது. இதன் காரணமாக சட்டம் கொண்டு வருவதைத் தள்ளிவைத்து விட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையில் நகரப்புற மக்களுக்கு சர்சார்ஜ் போட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பற்பசை போன்றவைகளுக்கு வரிகளைப் போட்டார்கள். இவைகள் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு ஆதாயம் கிடைத்ததா என்பதையும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். முக்கியமாக விவசாய வருமான வரியை உடனடியாக அமலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக இந்தக் கருத்துக்களை இந்த பொது விவாதத்தில் கூறி அமருகிறேன்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதியில் திருட்டு போனதாக.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி): இதில் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ஒன்றுமில்லை. உட்காருங்கள், திரு. ஜேம்ஸ்.....

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, நான் ஊருக்குப் போகவேண்டியிருப்பதால், என்னை முன்னால் பேசுவதற்கு அனுமதி தரவேண்டும் என்று கேட்டிருந்தேன்.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி): நான் ஜேம்ஸ் அவர்களை பேசுவதற்கு அழைத்துவிட்டேன். ஜேம்ஸ் அவர்கள் விரும்பினால், நீங்கள் இப்போது பேசலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்களானால் திரு. லத்தீப் அவர்கள் இப்போது பேசலாம்.

[முற்பகல் 11.40]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களால் இந்த அவையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற 1979-80 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது நான் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். இது நிதிநிலை அறிக்கையோ, என்னமோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், இது தமிழகத்தின் கதி நிலை, விதி நிலை அறிக்கை என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லித்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1979 மார்ச் 21]

கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தமிழ்நாட்டு மக்களின் விதியை, கதியை எல்லாங்கூட நாம் இந்த அவையிலே விவாதிக்கின்ற ஒரு துர்ப்பாக்கியமான நிலை நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் மெத்த வேதனையோடு சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

நிதி நிலை அறிக்கை என்று சொன்னால், அதிலே நிதி நெறி முறைகளைப்பற்றி முழுமையாக ஆய்வு செய்து சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும். அப்படி நிதி நிலை அறிக்கை என்று சொல்லும்போது அரசாங்கத்தின் சார்பாக புழக்கத்திலே இருக்கின்ற பணத்தை அரசாங்க கஜானாவிற்கு கொண்டு வருவதும், அதன் மூலமாக புழக்கத்திலே இருக்கின்ற பணத்தின் எண்ணிக்கையை குறைப்பதும், அதனால் ஏற்படுகின்ற பொருளாதார விளைவுகளின் வாயிலாக அரசாங்கச் செலவுகளை சமாளிப்பதும், அதனால் ஏற்படுகின்ற பொருளாதார விளைவுகள் என்ன என்பதை தீர்க்கமாக ஆலோசித்து ஆய்வு செய்து நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். இந்த நாட்டிற்குத் தேவையானது பொருளாதாரம், மக்கள் மேம்பாட்டிற்குத் தேவையானது என்பதை மட்டும் எவ்வோரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு, எந்த அடிப்படையிலே இந்த நிதிநிலை அறிக்கை, திட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை என்னால் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஏனென்றால், நிதிநிலை என்று சொல்லக்கூடியதில், பப்ளிக் பைனான்ஸ் என்ற ஒரு கொள்கை முறையைக் கடைப்பிடித்து கொண்டுவரப்பட்டிருக்க வேண்டும். அதற்குப் பதில், வெளியே பேசக்கூடியதற்கு, இந்த மாமன்றத்திலே பேசப்படுகின்ற, எழுப்பப்படுகின்ற வினாக்களைச் சந்திக்க வேண்டுமென்ற, அரசியல் ரீதியாக மூக்கு இருக்கின்ற பலனைகளை எப்படியெல்லாம் நாம் சமாளித்துக் கொள்ள முடியும் என்ற நோக்கத்தோடு சில விஷயங்களை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே சொல்லி இருக்கிறார்களே தவிர, இந்தத் திட்டங்களைக் குறித்து திட்டங்கள் என்ன, அதனால் என்ன பொருளாதார விளைவுகள் ஏற்பட முடியும், ஏற்பட வேண்டும், ஏற்படும் என்பதைப் பற்றி இதிலே சொல்லப்படவில்லை என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு.

உதாரணமாக, ஒன்றை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஜாப் ஓரியன்டெட் ஸ்கீம் அதாவது எல்லோருக்கும் வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுத்துவது என்ற ஒரு திட்டத்தைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். வேலைவாய்ப்பிற்கு உத்தரவாதம் என்று சொன்னால், அந்த வேலைவாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தக்கூடிய, உதவக்கூடிய சாதனங்கள், உதவக்கூடிய மூலங்களுக்கு நீங்கள் என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறீர்கள், ஏற்படுத்துவதற்கு இருக்கிறீர்கள் என்பதற்கான வழிவகைகளைச் சொல்லவில்லை. வேலை இல்லாமல் இருக்கும் இளைஞர்களுக்கு, குறிப்பாக கிராமப்புற இளைஞர்களின் எண்ணிக்கையை எடுக்கப் போகிறோம், அப்படி

1979 மார்ச் 21] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

எடுத்து அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். அதை உணவாகவும், நிதியாகவும் கொடுக்க இருக்கிறீர்கள். அது மூன்று ரூபாய்க்கு அதிகமாகப் போகக் கூடாது. வேலை இல்லாமல் இருக்குமானால், ஒவ்வொரு நபருக்கும் ஒவ்வொரு ரூபாய் உதவி என்றும் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். யாருடைய பணத்தை, எந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே நீங்கள் இப்படிக் கொடுக்கிறீர்கள்? அப்படி கொடுப்பதாக இருந்தால், அது என்ன தானமா அல்லது பிரதி உபகாரத்திற்காகக் கொடுக்கிறீர்களா அல்லது இந்த அரசாங்கம் தர்ம சத்திரம் நடத்துகிறதா? ஒரு காரியம் செய்வதாக இருந்தால் அதற்குப் பணம் வேண்டும் - பொருள் வேண்டும் - பணத்திற்கு உழைப்பு வேண்டும் - உழைப்பிற்கு பணம் வேண்டும் - ஒரு வேளை பணம் கொடுப்பது என்று சொன்னால், பணம் மாற்று வகையில் எக்சேஞ் இருக்க வேண்டும். There should be Quid-pro-quo. ஒவ்வொரு பணம் மாற்றுக்கும், ஒரு பிரதிபலன் அல்லது கைம்மாறு இருக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான், பொருளாதாரம் செம்மையாக இருக்கும் - செம்மைப்படுத்த முடியும். அப்படிப்பட்ட நிலையிலே ஆக்கத்தையும், ஊக்கத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட பொருளாதாரமாக இருக்க வேண்டுமே தவிர, ஏதோ உங்களுக்கு ஏற்பட்ட சில காரணங்களுக்காக நீங்களே நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு, இப்படியெல்லாம் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்வது, மக்களிடையே ஒரு மாயாஜால வித்தையை ஏற்படுத்துமே தவிர, இன்றைக்கு இருக்கின்ற பிரச்சனைகளைச் சந்திக்கின்ற முறையில் இந்தத் திட்டம் அமையாது. மாறாக, பொருளாதார சீர்கேட்டை, சிக்கல்களை ஏற்படுத்தும் வகையில் நீங்கள் திட்டங்களை வகுப்பீர்களேயானால், அவைகள் நல்ல பலனை ஏற்படுத்தாது. அது அரசாங்கத்திற்கும் அழகல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இதை அரசியல் ரீதியில் அமைச்சரவர்கள் கொண்டுவருகிறார்கள். ஆனால், அமைச்சர்களுக்கு இந்தத் திட்டத்தை வகுத்துக் கொடுக்கிற பொருளாதார, நிதி நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடிய நிபுணர்கள் எல்லாம் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அவர்கள் ஏதோ பாலிசி மேட்டர் என்று சொல்லி பாலிசி மேட்டர்களுக்கு ஆடிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படித்தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு இது ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது. நிதிநிலை அறிக்கையில் பொருளாதாரச் செம்மையை ஏற்படுத்த, சமுதாய மேம்பாட்டை மேம்படுத்த, இன்றைக்கு விவசாயத் துறையில் விவசாயிகள் அனுபவித்து வருகிற கஷ்டங்களைப் போக்குவதற்கு, தொழில் துறையில் இருக்கும் தடங்கல்களைப் போக்குவதற்கு, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை நிரந்தரமாகப் போக்குவதற்கு எந்தவிதமான முறையான திட்டமும் இல்லையென்ற குற்றச்சாட்டை மட்டும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

[1979 மார்ச் 21]

நிதிக் கமிஷன் சார்பாக நமக்கு அதிகமாகப் பணம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நிதிக் கமிஷன் அதிகமான பணத்தைக் கொடுத்திருக்கிறது என்று எப்போது கூறலாம் என்றால் அதிகமான வரிகள் மத்திய அரசு போடாது இருந்திருக்க வேண்டும். உண்மையில் நடந்திருப்பது என்ன? அதிகமான பணத்தை நிதிக் கமிஷன் வாயிலாகப் பெற்றிருக்கிறீர்கள் என்று சொல்லும்போது மத்திய அரசாங்கத்தின் நிதி நிலை அறிக்கையில் மிக அபரிதமான வரிகளை சாதாரண மக்கள் பாண்படுத்தும் பொருள்களுக்கு போட்டிருப்பதன் காரணமாக தமிழ்நாட்டிலிருந்து எவ்வளவு பணம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குப் போகிறது என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கமும், மாநில அரசாங்கமும் போட்டிருக்கும் வரிகளின் வாயிலாக எவ்வளவு பெரிய சிக்கல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று பார்க்க வேண்டும். பென்ஷனர்களுடைய மணி வால்யூ குறைந்திருக்கிறது. பிக்சட் இன்கம் உள்ளவர்களுடைய நிலை தாழ்ந்திருக்கிறது. கூலி வாங்குகிற தொழிலாளி போராடுகிறான். 4½ ரூபாய் கூலி வாங்கியவன் 6 ரூபாய் 1½ ரூபாய் அதிகமாக கேட்கிற அளவுக்கு விலைவாசிகள் மூன்று மடங்கு, நான்கு மடங்காக இன்றைக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. ஒரு வகையிலே ஒரு ரூபாயைக் கொடுத்துவிட்டு இன்னொரு கையால் இரண்டு ரூபாயைக் கட்டாயப்படுத்தி பறிக்கிற வகையில் பிஸ்கல் பாலிசி, டாக்சேஷன் மெஷர்ஸ் நிதிநிலை அறிக்கையில் அமைந்திருக்கிறது. அதை அரசு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் என்ன திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறது என்பதையும் கவனத்தில் கொண்டுதான் மாநில அரசாங்கம் அந்தத் திட்டத்தையும் இந்தத் திட்டத்தையும் ஒட்டுமொத்தமாகக் கணக்கிட்டு பொருளாதாரத் திட்டங்களை, நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரிக்க வேண்டுமே தவிர, நமக்கு சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன, அவற்றைச் சந்திக்க வேண்டுமென்பதற்காக அரசியல் நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரித்தோமானால் இன்றைக்கு உள்ளவர்கள் வேண்டுமானால் உங்களை நீங்களே பாராட்டிக் கொள்ளலாமே தவிர, வருங்காலத்தில் பொருளாதாரம் நசுக்கப்படும்போது, சீர்கேடு அடையும்போது வருங்கால சமுதாயம் உங்களைச் சபிக்கும், இந்த அவையில் வீற்றிருக்கும் எல்லோரையும் சபிக்கும் என்பதை அமைச்சர்களாக இருப்பவர்கள், ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் எண்ணத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

நம்முடைய தொழிற் துறையில் முன்னேற்றம் காண வேண்டுமென்பதற்காக நாயுடும்மா கமிஷன் ரிப்போர்ட் ஒன்று அண்மையில் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. அதிலே மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு தொழிலாக ஏற்படுத்துவதன் லமாகத்தான் வேலைவாய்ப்பை அதிகமாக்க

979 மார்ச் 21] [திரு. எம். ஏ. சத்தீப்]

முடியும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். வேலை இல்லாதவர்களுக்கு ஏதோ தானம் கொடுக்கிற நிலைமை ஏற்பட்டால் அரசாங்கத்தையே தானம் கொடுக்கிற நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். திவாலாகிவிடும். நாயுடும்மா கமிஷன் நல்ல முறையில் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். அதை இந்த அரசு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்ற விஷயங்களைப் பற்றி பேசக்கூடிய இந்த நேரத்தில் என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அன்றையதினமும் அமைச்சராக இருந்தவர்கள். 1972, 73, 74, 75 ஆம் ஆண்டுகளில் எந்தெந்தத் திட்டங்கள் எங்கள் தொகுதிக்கு வேண்டுமென்று கேட்டோமோ, நிதிநிலை அறிக்கையில் சேர்க்கப்பட்டு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்ட திட்டங்கள் கூட இன்றுவரை நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்றன என்பதை மிகுந்த வேதனையோடு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக வருவதற்கு முன்பு சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த நேரத்தில் ஆலங்காயத்தில் ஜவ்வாது மலை சந்தன மரங்களைக் கொண்டு சந்தனத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று அண்ணா அவர்களே திட்டத்தை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். கழகத்தின் நம்முடைய பழம் டீபரும் உறுப்பினர் துரை ராமலிங்கம் அவர்களிடமிருந்து அண்ணா அவர்களே கேட்டு எழுதி அதற்கான குறிப்பு களை வாங்கி வைத்துக் கொண்டு சட்டமன்றத்தில் அண்ணா அவர்களே பேசியிருக்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 11-50]

ஆனால் இன்றைக்கு எப்படி இருக்கிறது என்றால், நான் பெற்ற குழந்தையை மற்றவர்கள் தூக்கிவைத்துக்கொண்டு எங்களுடைய குழந்தை என்று சொல்கிறார்கள். நான் அந்தத் திட்டத்தைக் கொடுத்தேன், எட்டு ஆண்டுக்காலமாக அங்கே சந்தனத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சொல்லி அந்தத் திட்டத்தை நான் கொடுத்தேன். அப்போது வனத் துறை அமைச்சராக இருந்த மாண்புமிகு எட்மண்ட் அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டு, ரிப்போர்ட்டை பிரிப்பேர் செய்து, ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்ற முறையிலே பீஸிபிலிட்டி ரிப்போர்ட்டுகளை வாங்கி அறிவிக்கப் போகிறோம் என்று சொன்னதற்குப் பிறகு இன்றைக்கு அரசியல் சூழ்நிலை மாறிவிட்டதல்லவா? அரசியல் சூழ்நிலை மாறினால் பொருளாதாரத் திட்டங்கள் மாறும் என்றால் எத்தகைய மாற்றங்கள் ஏற்படும் என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இன்றைக்கு அந்த சந்தனத் தொழிற்சாலையை வேறு இடத்திற்கு மாற்றுகிறோம் என்ற நிலைமை வருமானால்—

[தரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1979 மார்ச் 21]

அரசாங்கத்திற்கு மாற்றுகிற அதிகாரம் இருக்கிறது, மாற்றிக் கொள்ளட்டும்—ஆனால் நீங்கள் மாறிப் போவீர்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே அந்த சந்தனத் தொழிற்சாலையை என்னுடைய தொகுதிக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஆம்பூர், பேராணம்பட்டிற்கு இடையிலே இருப்பது பாலாறு. அந்தப் பாலாற்றிலே ஒரு பாலம் கட்டவேண்டுமென்று பல சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்படிச் சொன்னாலும்கூட நீங்கள் இதுவரையில் அதைச் செய்யவில்லை, அது போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கிறது என்று பல முறை நானே இங்கே பேசியிருக்கிறேன், ஆகவே அதையும் நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆலங்காயம் பெரிய ஏரித் திட்டம் ஒரு சிறிய திட்டம் தான், மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும், ஒரு லட்ச ரூபாய் திட்டம்தான். கடந்த ஐந்தாண்டுகளாக அந்தத் திட்டம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை, ஏதோ ஒரு அதிகாரி, ஒரு பொறியாளர் அன்எக்னாமிக்கலாக இருக்கிறது என்று சொன்னாராம், அன்எக்னாமிக் என்றால் அன்றைக்கு எப்படிச் சேர்க்கப்பட்டது? அன்றைக்குச் சேர்க்கப்பட்டது இன்றைக்கு இந்தத் திட்டத்திலே எப்படி மறுக்கப்படுகிறது? பீனியிலிட்டி சர்டிபிகேட் இல்லாமல் எப்படி பட்ஜெட்டிலே சேர்த்தார்கள்? ஆகவே அதையும் உடனே நிறைவேற்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்.

அதற்குப் பக்கத்திலே வெள்ளக்குட்டை, காணாறு திட்டம் இருக்கிறது. அது இன்றைக்கு காணாத திட்டமாக இருக்கிறது, காணாத திட்டமல்ல, காணும் திட்டம் தான் என்று மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அன்றைக்குச் சொன்னார்கள், இன்றைக்கு அது காணாத திட்டமாக இருக்கிறது, அதையும் கவனித்து நிறைவேற்ற வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, வெள்ளக்கல் அணைக்கட்டுத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது, அதையும் நிறைவேற்றித் தர வேண்டும்.

அதோடு, ராவுத்தன்பள்ளம் பற்றி சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறோம், அதையும் மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

வெள்ளக்கல் திட்டம், வெள்ளக்குட்டைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டும்.

1979 மார்ச் 21] [திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

ஆண்டியப்பனார் திட்டம், அது திரு. சுந்தரம் அவர்களுடைய தொகுதியிலே வந்தாலும் என்னுடைய பகுதியும் அதிலே சேர்ந்து இருக்கிறது. அது எவ்வளவு முக்கியமான திட்டம், ஜவ்வாது மலையிலே மழைக்காலத்திலே வீணாகிற தண்ணீரைப் பயன்படுத்தும் திட்டம். அதை 1974 இல் பட்ஜெட்டிலே சேர்த்தார்கள். அது ஒரு ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட திட்டம், இன்றுவரை ஏன் எடுத்துக்கொள்ளப் படவில்லை? அதையும் நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

அடுத்து செண்பகத் தோப்பு திட்டம்—நம்முடைய ப.உ.ச. அவர்களை இங்கே காணோம்—அவர்கள் இருந்தால் ரொம்பவும் வேதனைப்படுவார்கள், அந்தத் திட்டம் என்ன ஆயிற்று?

மோர்தானாத் திட்டம், மேலரசம்பட்டுத் திட்டம், அணைக்கட்டுத் திட்டம், பெயரே அணைக்கட்டு தான், அதுவும் நிறைவேற்றப்படவில்லை.

பாலாறு ஒரு ஜீவ நதியில்லை, ஆகவே வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக இருக்கிற இந்தத் திட்டங்களுையெல்லாம் முன்னுரிமை கொடுத்து நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பொது நன்மைக்காக நான் சொல்கிறேன், இதிலே அரசியல் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது வேறு விஷயம், பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

அடுத்து, வாணியம்பாடியிலே வேறு தொழில்கள் இல்லை, தோல் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. இந்த அரசாங்கத்தினுடைய ஆலோசனை—சாப்பாட்டிற்கு, மூன்று வேளை சாப்பாட்டிற்கே வழியில்லாத ஒருவன் அத்தர் வேண்டுமென்று கேட்டானாம், இன்டிமேட் சென்ட் வேண்டுமென்று கேட்டானாம். அதைப்போல—இங்கே சென்னையிலே எத்தனை தொழிற்சாலைகளிலே இருந்து துர்நாற்றம் வந்துகொண்டிருக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியாதா? வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே இருக்கிற அந்த தோல் தொழிற்சாலையிலிருந்து வருகிற நாற்றம்தான் தெரிகிறதா? இன்றைக்கு அந்தத் துர்நாற்றம் தான் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு சோறு போட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் தொழிற்சாலையை அழிக்கின்ற வகையிலே நீங்கள் ஈடுபட்டால் நல்லதல்ல, தன்னெஞ்சறிவது பொய்யற்க, பொய்த்த பின் தன்னெஞ்சே தன்னைச்சுடும் என்பதைப் போல தன் நெஞ்சே சுட்டுவிடும், ஜாக்கிரதையாக இருந்துகொள்ளுங்கள். இன்னொன்று கூற விரும்புகிறேன். வாணியம்பாடி பகுதியிலே ஒரு தொழிற்பேட்டையை அமைக்க வேண்டும். தொழிற்பேட்டை அமைப்பதற்கு என்று சிலயிடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து வைத்திருக்கிறீர்கள். தோல் தொழில்

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்] [1979 மார்ச் 21]

நடத்து வதற்கு வாணியம்பாடிக்கும் ஆம்பூருக்கும் இடையில் இருக்கும் பகுதியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும், அங்கே அதை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே உங்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் வாணியம்பாடி ஒரு தாலுக்கா ஹெட்குவார்ட் டேர்ஸாக இருக்கிறது, வட்ட ஆட்சியர் இருக்கின்ற வட்டத்தின் தலைமையிடம். பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இருக்கின்ற இடம். அப்படிப்பட்ட வாணியம்பாடியில் ஒரு மருத்துவமனை இருக்கிறது. நான் சொல்கிறேன், தமிழகத்திலே எந்த ஒரு தாலுக்கா ஹெட்குவார்ட்டர்ஸிலும் இந்தமாதிரி இருக்காது என்றே கருதுகிறேன். அங்கே ஆஸ்பத்திரி என்று பெயருக்குத்தான் இருக்கிறதே தவிர அது ஆஸ்பத்திரியாக இல்லை. 50 பெட்கூட் அங்கே இல்லை. இந்த நிலைமை நீடித்துக்கொண்டே இருக்கிறது. கடந்த ஆண்டு முதலமைச்சரவர்களிடத்தில் நான் குறிப்பிட்டபொழுது ஆறு மாதத்திற்குள் என்று எழுதி அவர்கள் வாக்குறுதி தந்திருக்கிறார்கள். எனவே, எழுத்து மூலம் வைத்திருக்கிறேன், உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று. ஆனால் இது வரையில் அது எடுக்கப்படவில்லை, அதையும் தயவுசெய்து உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, போளூர்—ஆலங்காயம் ரோடு சம்பந்தமாக 80 இலட்சம் ரூபாய் திட்டத்திற்கு ஏற்கனவே முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இன்னும்கூட டெண்டர் விடுகிறோம், டெண்டர் விடுகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். உடனடியாக போளூர் — ஆலங்காயம் ரோடு சம்பந்தமாக, என்பது இலட்சம் ரூபாய் உள்ள திட்டத்திற்கு டெண்டர் விட்டு, அதை உடனடியாக நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான் மற்றப் பிரச்சனைகளுக்கு உள்ளே போக விரும்பவில்லை. ஆனால், மைனாரிட்டிகளைப் பற்றி மட்டும் ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு மைனாரிட்டிகள் நடத்தப்படும் முறையிருக்கிறதே அதைக் கவனிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு பலயிடங்களில் அவர்கள் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல முடியும். ஆம்பூர், வாணியம்பாடி போன்ற பல யிடங்களில் தோல் தொழிற்சாலைகளை வைத்திருக்கிறோம். தோல் தொழிற்சாலை உள்ள கட்டிடங்கள் இருக்கும் பகுதியைத் தவிர, வெளிநிலங்களில் அங்கேயிருக்கும் தோல்களைக் காயப் போடவும், மற்றுமிருக்கின்ற முடிவகைகளைக் காயப்போடவும் இடம் இருக்கிறதே அந்த இடங்களில் வீடுகளைக் கட்டிக் கொள்

1979 மார்ச் 21] [திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

வோம், எங்களை யாரும் தடுக்க முடியாது என்று சொல்லி என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் அங்கே வந்து ஆக்கிரமிப்பு செய்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, ஆக்கிரமிப்பு செய்துவிட்ட பிறகு, அவர்களைக் கூப்பிட்டுப் பேசினால், எங்களுக்கு வேண்டாம், பணம் கொடுத்து விடுங்கள் என்று அந்த முதலாளிகளிடத்தில் பேரம் பேசுகிறார்கள். நான் இதுகுறித்து சில பெயர்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்றாலும்கூட தயாராக இருக்கிறேன். இவ்வாறு பணத்தைக் கொடுத்து விடுங்கள், இல்லாவிட்டால் நாங்கள் இங்கேயே உட்கார்ந்து விடுவோம், எங்களை அகற்றினால் வேறு கலவரங்கள் வரும் என்று முஸ்லீம்களைப் பயமுறுத்துகின்றார்கள், வேறுவிதமாகப் போகும் என்று சொல்கிறார்கள். என் கையிலே வைத்திருக்கிறேனே இந்தமாதிரி ஒரு நோட்டீஸ் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வராமல் எப்படிப் போகும்? உங்களுடைய இடத்திலே வந்து நாங்கள் உட்கார்ந்து கொள்வோம், தடுக்க யாரும் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக நோட்டீஸ்கூட போட்டிருக்கிறார்கள். இது பற்றி அங்கேயுள்ள போலீஸ்காரர்களிடம் கம்பிளெயின்ட் கொடுக்கிறோம், ஆனால் இதுவரையில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இல்லை. அதோடு மட்டுமல்ல, அங்கேயிருக்கின்ற கணக்கர் — அதாவது ரெவின்யூ இலாகாவில் இருப்பாரே, அவருக்கு என்ன பெயர் சொல்வது, கர்ணம் என்று நினைக்கிறேன் — அந்த கர்ணம் என்ன செய்கிறார் என்றால், இந்த இடத்திலே நீங்கள் போய் உட்கார்ந்து கொள்ளுங்கள் என்று சொல்கிறார். உடனடியாக கர்ணத்தின்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். போலீஸ்காரர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றால் இதைப் பற்றிக் கவனிக்க வேண்டும். அங்கேயுள்ள மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அந்தத் தாக்கீதுகளை அனுப்ப வேண்டும். இந்த நோட்டீசை வேண்டுமானால் நான் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களிடத்தில் கொடுக்கிறேன், இதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து உருது லாங்குவேஜ், உருது மொழியைப் பொறுத்த வரையில் இந்த அரசாங்கம் கடைப்பிடிக்கின்ற முறை சரியல்ல. லிங்குஸ்டிக் மைனாரிட்டி லாங்குவேஜ் என்ற முறையில் அந்த மொழியை நசுக்குகின்ற முறையில் அரசாங்கத்தின் கொள்கை இருக்கிறது. இரு மொழிக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ளலாம், ஆனால் மைனாரிட்டி மக்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்த நிலையில் உருது மொழியைக் காப்பாற்றுகின்ற வகையில் எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஆர்.எஸ்.எஸ். ஸ்தாபனத்தினுடைய நடவடிக்கைகள் தமிழ்நாட்டிலேகூட மிகவும் அபரிமிதமாக இருக்கிறது. பரேடுகள் நடத்தப்படுகின்றன, பேரணிகள் நடத்தப்படுகின்றன.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1979 மார்ச் 21]

றன, பாலசாதேப் தேவராஸ் தலைமையில் நடக்கின்றன. பரமக் குடியிலும், மதுரையிலும், வேலூரிலும் பவனி வருகிறார்கள். எப்படியெப்படி மைனாரிட்டி சமுதாயத்தினரை நசுக்க வேண்டுமென்பதைப்பற்றிப் பகிரங்கமாகப் பேசுகிறார்கள். 5,000 இளைஞர்களைக் கொண்ட பேரணியை நடத்துகிறார்கள். கர்நாடக அரசாங்கத்தால் இன்றைக்கு ஆர்.எஸ்.எஸ். பேன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற வகையில், ஆர்.எஸ்.எஸ். நடவடிக்கைகள் கர்நாடக மாநிலத்திலே கூடாது என்று தேவராஜ் அர்சின் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்து, அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளை பேன் செய்திருக்கிறது. நேற்று முன்தினம் என்று நினைக்கிறேன், பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. இதை நீடிக்க விட்டால் எங்களைப் பொறுத்த வரையில் உங்களுடைய பாதுகாப்பை விட இறைவனுடைய பாதுகாப்பில் எங்களுக்கு நம்பிக்கை உண்டு. நாங்கள் சோதனைகளையும், வேதனைகளையும் சமாளிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். அரசாங்கம் எங்களுக்குப் பாதுகாப்பைத் தராவிட்டாலும், எல்லோருக்கும் பாதுகாப்பு தரும் எஜமானாக இருக்கின்ற ஆண்டவன் எங்களைக் காப்பாற்றுவான். காப்பாற்றத் தவறியர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களைத் தண்டிப்பான் என்பதிலேயும் எங்களுக்கு நம்பிக்கை உண்டு. ஆர்.எஸ்.எஸ். இயக்கத்தைப் பேன் செய்யாவிட்டால் உங்கள் அரசாங்கத்திற்கு அதனாலே பெரிய சங்கடங்கள் ஏற்படும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[நண்பகல் 12-00].

இந்த வக்ஃப் துறையிலே, கர்நாடக அரசாங்கம் வக்ஃப் டெவலப்மென்ட் கார்ப்பரேஷன் என்று ஒரு கார்ப்பரேஷன் அமைத்து, ஒவ்வொரு ஆண்டும் வக்ஃப் மேம்பாட்டிற்காக, ரூ. 15 இலட்சம் கொடுக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்தை விட குறைந்த அளவு இருக்கிற மாநிலத்தில் அங்கே இருக்கிற தேவராஜ் அர்ஸ் அரசாங்கம் (குறுக்கீடு), இங்கே ரூ. 5 இலட்சம் ஒதுக்குவதாகச் சொல்கிறார்கள். அவர்களை விட பெரிய மாநிலம். ஆகவே, நாம் ரூ. 20 இலட்சமாவது ஒதுக்கவேண்டும், வக்ஃப் டெவலப்மெண்டுக்கு. There is nothing done for the development of wokfi. ஆகவே, அரசாங்கம், வக்ஃப் டெவலப்மென்ட் கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்தி, அந்த வகையிலே காரியங்களை ஆற்ற வேண்டுமென்று சொல்லி, நேரமாகி விட்டது, எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நேரம் முடிவடைந்துவிட்டது, ஆகையினாலே, தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, அமர்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் 1979-80-வது ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை இங்கே வைத்திருக்கிறார்கள். அதன்மீது எனது சில கருத்துக்களைக் கூறவிரும்புகிறேன். கடந்த பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னாலே, இப்பொழுதுதான் ஒரு சரீரிளஸ் பட்ஜெட் இங்கே நிதியமைச்சரால் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

1979 மார்ச் 21]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

கிறது. அதுவும் சர்பிளஸ் என்று பார்க்கும்போது ரூ. 58 இலட்சம் சர்பிளஸ் நிலையில் இந்த பட்ஜெட்டை இங்கே தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். எப்போதுமே நிதிநிலை அறிக்கை பற்றாக்குறையாக இருக்கும் என்று சொன்னால் தான் அது ஒரு ஹெல்த்தி ஷசன் என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள். பற்றாக்குறை பட்ஜெட் என்று சொன்னால், ஏதோ பல்வேறு திட்டங்கள் இந்த மாநிலத்தில் நடைபெற்று அதற்கெல்லாம் நிதி பற்றாத நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. ஆகவேதான் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக அமைந்து விட்டது என்று கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். ஆனால், எந்தவித திட்டமும் இந்த மாநிலத்தில் கடந்த 2 ஆண்டுகாலமாக செயல்படவில்லையென்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம். அதன் சாரணமாகத்தான் இங்கே சர்பிளஸ் பட்ஜெட்டாக ஆகி இருக்கிறது என்பதை இந்த அரசு நன்றாக அறியும் என்று உணர்கிறேன்.

மத்திய அரசின் நிதிக் கமிஷனின் பரிந்துரைக்கேற்ப ஏறத்தாழ ரூ. 150 கோடி தமிழ் நாட்டிற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதன் காரணமாக, எந்தப் பற்றாக்குறையும் ஏற்படாத வண்ணம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை அமைந்திருக்கிறது. இருந்தாலும் கூட இங்கே வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், அது உண்மையிலே வரவேற்கத்தக்கது. இருந்தாலும் எதற்கு வரி விதித்திருக்கிறார்கள்? ஃபினான்ஸ் பிரின்சிபிளுக்கு எதிராக, வரி விதிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அதைத் தாங்குபவர்களுக்கு வரி விதித்தால், அது பொருத்தமாக இருக்கும். ஆங்கிலத்தில் கூறுவார்கள், 'டாப் திரிச் அன்ட் பாட் தி பூர்' என்று. இங்கே வரி விதிப்பைப் பார்க்கும்போது, தேங்காய்க்கு வரி, ஹான்ட் மேட் மேச்சஸ்ஸுக்கு வரி என்ற சூழ்நிலையைப் பார்க்கும்போது, உண்மையிலே அது வரவேற்கத்தக்க நிலை அல்ல என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிலும் குறிப்பாக கர்நாடக மாநிலத்தில் அந்த மாநிலத்து நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதிலே ஏறத்தாழ ரூ. 86 கோடி துண்டு விழுகிறது. துண்டு விழுகிற நிதி நிலை அறிக்கையைத் தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள் என்றாலும், ரூ. 30 கோடிக்குத்தான் வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இங்கே ரூ. 58 இலட்சம் மிச்சம் வந்திருக்கிற சூழ்நிலையில், இங்கே விதிக்கப்பட்டிருக்கிற வரி தேவையான என்பதை இந்த அரசு நன்றாகப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஹான்ட் மேட் மேச்சஸ் — குடிசைத் தொழிலாக அமைந்திருக்கிற தீப் பெட்டிக்கு 2 சதவீதம் வரியை விதிப்பதனால் ஏற்பட இருக்கிற விளைவுகளை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டிற்குத் தேவையான, ஏகதேசத் திற்குத் தேவையானவற்றில் 60 சதவிகிதம் தீப் பெட்டிகளை தமிழ் நாட்டில்தான் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். ஏறத்தாழ 2 இலட்சம் தொழிலாளர்கள் அதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1979 மார்ச் 21]

அது மட்டும் அல்ல. 2 லட்சம் தொழிலாளர்கள் இருக்கிற விம்கோ நிறுவனத்தில் அங்கே இருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு கிடைக்கிற ஊதியத்தை விட அதிகமாக தீப்பெட்டி தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அது மட்டும் அல்ல அந்த தொழிற்சாலை உறுப்பினர்களில் பலர் அங்கே பணியாற்றும் தொழிலாளர்களாகவே இருக்கிறார்கள், என்பதை இந்த அரசு நன்கு அறிந்திருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன்.

அது மட்டும் அல்ல, மத்திய அரசில் கொள்கையை எடுத்துக் கொண்டால் குடிசைத் தொழில், சிறு தொழில்கள் வளர வேண்டும், அவைகள் வளர்ந்தால் தான் இந்த நாட்டில் தொழில் வளம் பெருகும், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒழியும் என்ற நிச்சயத்தில்தான் தொழில் கொள்கையை அமைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் மத்திய அரசாங்கத்தின் தொழில் கொள்கைக்கு மாறாக விம்கோ கம்பெனிகள் வளர்வதற்கு—அந்த வெளிநாட்டு நிறுவனத்திற்கு பாதுகாப்பு அளிக்கும் முறையில், தமிழ்நாட்டில் பெரிய அளவில் நடக்கும் இந்த சிறு தொழிலை—மேட்ச் இன்டஸ்ட்ரிக்கு வரி விதித்திருக்கிறார்கள். இந்த வரி விதிப்பினால் நம்முடைய சிறு தொழில் மேட்ச் இன்டஸ்ட்ரி நசுக்கப்பட்டு விம்கோ நிறுவனம் தலை தூக்கும் என்பதை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக உணர வேண்டும். அரசாங்கத்திற்கு எப்பொழுதுமே மெக்கனைஸ்டு இன்டஸ்ட்ரி தேவையில்லை. குடிசைத் தொழிலாக கிராமப் புறங்களில் வேலை வாய்ப்புத் தரும் தொழில்களாக எந்தெந்த தொழில்கள் இருக்கின்றனவோ அவைகளுக்கெல்லாம் தேவையான அளவு ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டும். வரிச்சலுகை கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் இந்த மாநில அரசு குடிசைத் தொழிலான இந்த மேட்ச் இன்டஸ்ட்ரிக்கு வரி விதித்திருக்கிறது என்று—சொன்னால் அது வரவேற்றக்கூடிய ஒன்றல்ல. மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அதை பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து 2 சதவீதம் வரி விதித்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. எத்தனையோ நிறுவனங்கள், கம்பெனிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் தீப்பெட்டித் தொழிலுக்கு 2 சதவீதம் வரி விதிப்பு. இந்த வரி விதிப்பே இல்லாமல் போயிருந்தால் கூட நிச்சயமாக இந்த ஆண்டு இறுதியில் பற்றாக்குறை என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்காது, என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 1978-79-ஆம் ஆண்டு நதி நிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்தபோது 46 கோடி ரூபாய் துண்டு விழும் என்ற நிலை ஏற்பட்டது. ஆனால் இன்றைய தினம் 31 கோடி ரூபாய்தான் துண்டு விழுகிறது. ஆக வருவாய் ஒரு ஆண்டிலே 15 கோடி ரூபாய் வந்திருக்கிறது. ஆக 1979-80-ம் ஆண்டிலே கூட 2 கோடி ரூபாய் அளவு

1979 மார்ச் 21]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

விற்கு பற்றாக்குறை இருந்தாலும் கூட இந்த ஆண்டு இறுதியில் வருவாய்க் கணக்கில் நிச்சயமாக சரிப் படுத்தப்படக்கூடிய நிலைமையாகவே இருக்கும் என்பதை நான் இங்கு கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்த அரசு மது விலக்கை தீவிரமாக அமுல் நடத்தப் பேசுவது, என்று சொல்கிறார்கள். இந்த 2 கோடி ரூபாயை ஈடு கட்ட வேண்டும், வரி விதித்துதான் ஆக வேண்டும் என்று நினைத்திருந்தால் இந்த மதுப் பொருள்கள் மீதும், மது தயாரிக் கப்படும் மற்ற பொருள்களின் மீதும் வரி விதித்திருக்கலாம். இரண்டு கோடி ரூபாயையும் ஈடு செய்திருக்கலாம். மது விலக்கைக் கூட தீவிரமாக அமுல் நடத்துவதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக இருந்திருக் கும். அதை விட்டு விட்டு ஏழைகள் பாதிக்கக்கூடிய வகையில், மேட்ச் இண்டஸ்டிரிக்கு வரி விதிப்பது முதலாளிகளுக்கு விம்கோ முதலாளிகளுக்கு வால் பிடிக்கும் அரசாகத்தான் இந்த அரசு இருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டை நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை பார்க்கின்றபோது ஏறத்தாழ 856 கோடி ரூபாய் வருவாய் கணக்கில் காணப்படுகிறது. 1967-ம் ஆண்டில் இந்த மாமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நிதி நிலை அறிக்கையின் படி இந்த வருவாய் கணக்கில் 194 கோடி ரூபாய் என்பதை நான் இங்கே எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆக இன்றைய தினம் ஏறத்தாழ 4 மடங்கு அதிகமாக வருவாய் வந்திருப்பதை காணலாம். ஆனால் இந்த அளவுக்கு தனி மனிதனுடைய நிலைமை முன்னேறியிருக்கிறதா? தனி மனிதனு டைய வருவாய் அதிகரித்திருக்கிறதா என்பதை எண்ணிக் பார்க்க கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நிச்சயமாக இல்லை என்று தெரிகிறது. இருக்கிற 24 மாநிலங்களில் தமிழ்நாடுதான் தனி மனிதனுடைய வருவாய் குறைவாக இருக்கும் மாநிலம் என்பதை புள்ளி விவரங்கள் எடுத்துக் காட்டுகிறது. அதற்கு என்ன கார ணம் என்பதை இந்த அரசு நிச்சயமாக சிந்திக்க கடமைப் பட்டி ருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

1907-ம் ஆண்டிற்கு முன்னால் இந்த நாட்டில் ஏழைகள் வாழ வேண்டும் என்பதற்காக விவசாய தொழில் வளர வேண்டும் என்பதற்காக நமது முன்னோர்கள் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் மறைய வேண்டும் வறுமை ஒழிய வேண்டும் என்று திட்டங்கள் தீட்டினார்கள். இன்று உணவுப் பொருள் விஷயத்தில் தன்னி றைவு பெற்றிருக்கிறோம் என்று சொன்னால், அன்றைய தினம் இருந்த மக்களுக்கு பாசன வசதிகள் ஏற்படுத்தி இருந்த காரணத் தினால்தான் இன்றைய தினம் உணவுப் பொருகள் விஷயத்தில் தன்னிறைவு பெற்றிருக்கிறோம்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1979 மார்ச் 21]

[பிற்பகல் 12.10]

தொழில் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், கடந்த சில ஆண்டுகளில் தொழில் துறையில் கவனம் செலுத்தப்படாமல் இருந்ததால், அது கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பு ஆனது போல், தேய்ந்து கொண்டே போய் இருக்கிறது. அதன் பலனாக வறுமை நிலையையும் வேலை இல்லாத திண்டாட்டமும் தழைத்து ஒங்கி விட்டது என்பதைத் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, இந்த அரசின் தலையாய கடமை என்ன வென்றால், வறுமையை ஒழிக்கவும் வேலை இல்லாத திண்டாட்டத்தை போக்கவும் தான் திட்டங்களைத் தீட்ட வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திட்டங்களைத் தீட்ட வில்லை என்றால், வேலை இல்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க முடியாது. வேலை இல்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஆளுநர் உரையில் 'ஜாப் கேரண்டி ஸ்கீம்' உருவாக்கப்பட்டு, அறிவிக்கப்பட்டது. அதைத் தான் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் 'வேலை இல்லாமல் இருக்கும் ஒரு சிலருக்கு, படித்த படியாத, அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கும் திட்டம்' என்று கொண்டு வந்து இருக்கிறீர்கள். அதற்கு வகுத்து இருக்கும் முறைகளைப் பார்க்கிறபோது மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறது. வேலை இல்லாதவர்கள் கிராமங்களில் இருப்பவர்கள் தங்கள் பெயர்களைப் பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் எங்கே போய் அவர்கள் பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டும் என்ற விவர இல்லை. அப்படிப் பார்த்தால் ஒவ்வொரு வேலை வாய்ப்புத் தேடித் தரும் நிறுவனங்களிலும் 10,000, 20,000 50,000 என்று எண்ணிக்கை வளர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. மேலும் கிராமங்களில் வேலை இல்லாமல் இருக்கும் கிராமவாசிகள் தங்கள் பயிர்களை மாவட்ட தலை நகரங்களில் வந்து பதிவு செய்து கொள்வது எவ்வளவு சிரமமாக இருக்கும் என்பதையும் சிந்திக்க வேண்டும். அதோடு, பொதுவாக அந்த மாவட்டத்துக்குள்ளே வேலை கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒரு வேளை மாவட்டத்திற்கு வேளியேயும் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்படும் என்று நிலை ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம் என்ற கருத்துக்கள் வருகின்றன.

அது மட்டுமல்ல. அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும், உதியத்தைப் பார்க்கின்றபோது, 3 ரூபாய். அதோடு சிறிதளவு அரிசியும் கொடுக்கப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. அதை பார்க்கிறபோது மத்திய அரசாங்கத்தின் 'புட் பார் ஒர்க்' என்ற திட்டத்தை அமல் நடத்தப் போவதாக கருதிக் கொள்ள வேண்டும் என்று அவர்களை எண்ணுகிறார்கள். என்று நான் கருதுகிறேன். 'புட் பார் ஒர்க்' என்று மத்திய அரசு நூர்ணயித்து இருக்கும் திட்டமானது இங்கே எடுத்துச் சொல்லி இருப்பதைப் போல் இல்லை என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். புட் பார் ஒர்க் என்று மத்திய அரசு 'கம் சொல்லியிருக்கின்ற திட்ட

1979 மார்ச் 21]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

மாணது வேலை இல்லாமல் இருக்கின்ற ஏழை எளியவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்களை உருவாக்குதல், அது மட்டுமல்லாமல், ரோடுகள், பாசனங்கள், ஆகியவற்றை உருவாக்குதல், அதோடு நாட்டிலே தேங்கி கிடக்கும் உணவுப் பொருள்களை செலவு செய்வதற்கான திட்டமாகும்.

ஆகவே தான் தொழிலாளர்களுக்கு தரப்படுகின்ற உதயத் திற்குப் பதிலாக உணவுப் பொருள்களைக் கொடுத்து அதோடு, எஞ்சியுள்ளதற்கு கேஷாக கொடுக்கவேண்டும் என்பது மத்திய அரசாங்கத்தின் திட்டம். ஆனால் இங்கே கூறி இருக்கிற திட்டத் தைப் பார்க்கிறபோது, 3 ரூபாய் கூலி என்று சொல்கிறார்கள். வேலை இல்லாமல் இருக்கிற நாட்களில் 1 ரூபாய் கூலி அல்லது அதற்கு இணையாக அரிசி கொடுப்போம் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படிச் செல்லவது மிகவும் மோசமான நிலை என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஒரு தொழிலாளிக்கு ஒரு நாளைக்கு 1 ரூபாய் கொடுப்பேன் என்று சொன்னால் இந்த நாட்டுத் தொழிலாளர்களை பிச்சைக்காரர்கள் ஆக்கும் திட்டமாக இது இருக்கிறது. இது வேலை கொடுக்கும் திட்டமாக இல்லை. வேலை அளிக்கும் திட்டம் என்றால் அனைவருக்கும் வேலை வாய்ப்பு அனுதினமும் அளிப்பதாக இருக்க வேண்டும். வேலை இல்லாமல் இருக்கும் நிலை ஏற்படும் என்றால் அதை எப்படி வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் திட்டம் என்று சொல்ல முடியும். அதை எப்படி ஜாப் கேரண்டி ஸ்கீம் என்று எடுத்துக் கொள்ள முடியும்? மத்திய அரசாங்கம் 1977-ம் ஆண்டில் அந்தத் திட்டத்தை அறிவித்தது. 1977-ல் ஆரம்பித்த திட்டத்திற்கு கடந்த ஆண்டு 200 கோடி ஒதுக்கித்தந்தார்கள். சென்ற ஆண்டு அதை நாம் ஆரம்பித்து இருந்தால், அந்த 200 கோடி ரூபாயில் நம் மாநிலத்திற்கு கிடைக்கவேண்டிய ஷேர் கிடைத்து இருக்கும். அது தற்போது கிடைக்காமல் போய்விட்டது.

அதுமட்டுமல்ல. இந்தத் திட்டத்தின் வாயிலாக இன்றைய தினம் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற விவசாயிகள் பிரச்சனையை ஓரளவுக்குத் தீர்க்க முடியும். ஆனால் அதை இந்த அரசு எண்ணிப்பார்த்ததாகத் தெரியவில்லை.

இங்கே விவசாயிகளுக்கு நியாயவிலை கிடைக்கவில்லை. 85 ரூபாய் தான் மத்திய அரசு நிர்ணயித்திருக்கிறது. ஆகவே, விலை போதாது என்று கூறுகிறார்கள். நான் கேட்கிறேன். இப்போது இருக்கிற பிரச்சனை விலை குறைவு மட்டுமல்ல. குறைந்த விலைக்கும் இங்கே இருக்கிற உணவு பொருட்களை வாங்க ஆள் இல்லை. ஆகவே, அரசே உணவுப்பொருட்களை கொள்முதல் செய்ய முன்வரவேண்டுமென்று பலமுறை கூறி இருக்கிறேன்.

மத்திய அரசு ஒரு விலையை நிர்ணயித்திருக்கிறது. தேவைப் பட்டால் அதோடு சேர்த்து மாநில அரசு போனஸ் என்ற முறையில் 10 ரூபாய் அல்லது 20 ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுத்து வாங்கினாலும் நல்லது என்று கூறுகிற அந்த நேரத்தில் கொள்

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1979 மார்ச் 21]

முதல் செய்கின்ற அந்த நெல்லைக் கொண்டு “ஃபுட் பார் ஒர்க்” என்ற திட்டத்திற்குப் பயன்படுத்தினால் கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற ஏழை எளிய மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுப்பதாகவும் இருக்கும்; விவசாயிகளுக்கு தங்களிடம் தேங்கியிருக்கிற நெல்லை விற்பனை செய்வதற்கும் வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கடந்த ஆண்டு இந்த மாமன்றத்தில் பல்வேறு திட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்டன. ஆனால், அவற்றில் ஏதாவது ஒரு திட்டமாவது நிறைவேற்றப்பட்டதா என்று பார்த்தால் உண்மையிலேயே இல்லை என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒருவேளை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அல்லது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் இந்தத் திட்டங்களை அறிவித்து விட்டால் மக்கள் அதோடு மறந்துவிடுவார்கள் என்று நினைக்கிறார்களோ என்னவோ. Memory of man is very short என்று ஆங்கிலத்திலே கூறுவார்கள். ஆகவே, ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்ட திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டதா என்பது பற்றி எள்ளளவும் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் எடுத்துக்காட்டப்படவில்லை என்று குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகிறேன்.

நியாயவிலைக் கடைகள் எல்லாக் கிராமங்களிலும் அமைக்கப்படும் என்று சென்ற ஆண்டு கூறப்பட்டது. எத்தனை கிராமங்களில் அமைக்கப்பட்டது என்பதை இனிமேல்தான் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நிச்சயமாக இதுவரையில் எல்லாக் கிராமங்களிலும் இல்லை என்று நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மேற்கே பாயும் நதிகளை கிழக்கே திருப்பி விட்டு, இராமநாதபுரம், நெல்லை, கோவை மாவட்டங்களுக்கு பயன்படுத்தப்படும்; அந்த வகையில் திட்டங்கள் தீட்டி செயல்படுத்தப்படும் ஒரு திட்டம் இருப்பதாக சென்ற ஆண்டு அறிக்கையில் கூறப்பட்டது. அந்தத் திட்டம் எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றப்பட்டது என்பதை இந்த அறிக்கையில் நிதி அமைச்சர் எடுத்துக் கூறவில்லை; அதைப்பற்றி ஒரு வரி கூட இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சிறு தொழில்கள் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் அமைக்கப்படும் திட்டம் இருக்கிறது. அதைப் போல பெரிய தொழில்களை அமைக்கும் திட்டங்களும் இருக்கின்றன என்ற செய்தி கடந்த ஆண்டு அறிக்கையில் இடம் பெற்றிருந்தது. இதுவரையில் எத்தனை கிராமங்களில் சிறுதொழில்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன? எத்தனை இடங்களில் பெரிய தொழில்கள் தொடங்கப்பட்டன? இனிமேல்தான் அதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும்.

1973 மார்ச் 21]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

ஏற்கனவே அறிவித்த டிஸ்டிரிக்ட் இன்டஸ்டிரியல் சென்டர்ஸ் 8 மாவட்டங்களில் செயல்படுவதாகச் சொன்னார்கள். அது நடைபெறுகிறதா? எந்த அளவுக்கு நடைபெறுகிறது என்பது தெரியாது. ஒருவேளை அதிகாரிகளால் ஏமாற்றப்படுகிறார்களோ என்று எண்ணுகிறேன். டிஸ்டிரிக்ட் இன்டஸ்டிரியல் சென்டர்ஸ் நிச்சயமாக வெற்றிகரமாகச் செயல்படவில்லை. மற்ற மாவட்டங்களில் மேலும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. எந்த இடத்திலும் தொழில் விருத்தி செய்யப்படவில்லை. அதன் மூலம் தொழில் வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை.

அதுமட்டுமல்ல. சென்ற ஆண்டு அறிக்கையில் மாவட்டத் தோறும் மாவட்ட தொழில் மையங்கள் அமைக்கப்படும் என்று வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்டது. ஆனால், இதுவரை அமுல்படுத்தப்பட்டதா என்றால் இல்லை என்பதைக் கட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மீனவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுப்பதற்காக தமிழ்நாடு முழுவதும் நியாயவிலையில் மீன் விற்பனை செய்யும் கடைகள் அமைக்கப்படும் என்று சென்ற ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் கூறப்பட்டது. ஆனால், எங்காவது அது செயல்படுகிறதா என்று பார்த்தால் ஒரு இடத்தில் கூட அப்படிப்பட்ட கடைகள் அமைக்கப்படவில்லை என்றுதான் தெரிகிறது. இந்த அறிக்கையிலே அது சம்பந்தமாக எந்த விவரமும் இல்லை என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, நலப்படை பற்றி பெரிதாக விளம்பரம் வந்தது. எங்கே நலப்படை அமைக்கப்பட்டது? எந்த கிராமத்தில் அந்த அடிப்படையில் வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டது? எங்கும் இல்லை.

அதுமட்டுமல்ல, படித்த இளைஞர்களுக்கு பல்வேறு திட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்டன. இளைஞர் அணியில் ஏற்கனவே வேலையில் இருந்து நீக்கப்பட்ட ஏறத்தாழ 2,000-க்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு உடனடியாக வேலை கொடுக்கப்படும் என்றார்கள். அதற்கு ஸ்பெஷல் டெஸ்ட் ஒன்று நடத்தப்படும் என்று கூறப்பட்டது. ஸ்பெஷல் டெஸ்ட் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனால் நடத்தப்பட்டுவிட்டது. முடிவும் அறிவிக்கப்பட்டு விட்டது. ஓராண்டு காலம் ஆன பின்னாலும் இதுவரையில் எவருக்கும் வேலை கொடுக்கப்படவில்லை.

[பிற்பகல் 12:20.]

அத்து 10(ஏ) (1)-ஆக வேலை பார்த்தவர்கள் ஏறத்தாழ 5 ஆயிரம் பேர்கள் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் டெஸ்ட் எழுத பாஸ் பண்ணி இருக்கிறார்கள். இதிலே ஏழை எளியவர்கள் 90 சதவீதம். பேர் பாஸ் பண்ணியிருக்கிறார்கள். அதற்குரிய

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1979 மார்ச் 21]

ரிசல்ட் வந்த பிறகு ஒரு ஆண்டு ஆகியும் கூட இதுவரையில் அவர்களுக்கு வேலை அளிக்கப்படவில்லை. ஆகவே இந்த அரசுக்கு எத்தவிதக் கொள்கையும் இல்லை. பொருளாதாரக் கொள்கையும் இல்லை, வேறு எந்தக் கொள்கையும் இல்லை. ஏதோ பல்வேறு அறிக்கைகளைத்தான் இங்கே வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்களே தவிர கொள்கை அளவில் எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இங்கே வைத்திருக்கின்ற அறிக்கையைப் பார்க்கின்றபோது மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள் பழைய பல்லவியைத்தான் பாடிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர உருப் படியான பொருளாதாரக் கொள்கையோ ஏழை எளியவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை அகற்று வதற்கோ எந்தத் திட்டமும் இல்லை எனதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்குச் சென்ற ஆண்டு 32 கோடி ரூபாய் நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்க்கிறபோது 26 கோடி ரூபாய் மட்டும்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த ஆண்டு களில் அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டம் சிறப்பாக நடைபெற்றது. ஆனால் அது வர வரத் தேய்ந்து இப்போது அந்தத் திட்டமே கைவிடப்பட்டு விடுமோ என்ற அய்யப்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து பல இடங்களில் ரீசெட்டில்மென்டுக்கு ஏற்பாடு செய்வதாக அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ரீசெட்டில்மென்ட் ஏற்கனவே நடைபெற்றது. ஆனாலும் பல்லாயிரக்கணக்கான பட்டாக்கள் ஜாயின்ட் பட்டாக்களாகத்தான் இருக்கின்றனவே தவிர அவை முறையாகச் செய்யப் படவில்லை. மேலும் இதற்கான காரியாலயத்தை மதுரைக்கும் கோயம்புத்தூருக்கும் மாற்றி இருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஏழை எளியவர்கள் ஒரு ரிக்கார்டை எடுக்க வேண்டும் என்று நினைத்தால் அவர்கள் கோயம்புத்தூருக்கோ அல்லது மதுரைக்கோ தான் செல்ல வேண்டி இருக்கிறது. ஆகவே, ஏழைகள் பயன் அடைகிற வகையில் திருநெல்வேலியிலே ஒரு காரியாலயத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், இந்த ரீசெட்டில்மென்டின விளைவாக பல்லாயிரக்கணக்கான வழக்குகள் நீதிமன்றங்களிலே பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வழக்குகளுக்கு நிறைய ரிக்கார்டுகள் தேவைப்படுகின்ற காரணத்தால் அரசாங்கம் இந்தக் காரியாலயத்தை திருநெல்வேலியிலேயும் அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வெள்ள நிவாரணத்திற்காக நிதி ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அப்போது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு 60 இலட்சம் ரூபாய் கேட்கப்பட்டது. ஆனால், ஒதுக்கப்பட்டதோ 15 இலட்ச ரூபாய்தான். ஒதுக்கப்பட்ட அந்த பணத்திலேயும்

1979 மார்ச் 21]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

சரியான அளவிலே நிறைவேற்றப்பட்டிருப்பது 4 இலட்சம், 5 இலட்சம் என்றுதான் கேள்விப்படுகிறேன். அதனை நிறைவேற்றுவதில் பல சிக்கல்கள் இருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. ஆகவே, இப்போது நிதியமைச்சராகவும், பொதுப்பணித்துறை அமைச்சராகவும் இருக்கின்ற மாண்புமிகு திரு. மனோகரன் அவர்கள், ஒதுக்கப்பட்ட அந்தப் புணம் வீணாகாமல் அந்த மாவட்டத்தில் செலவழிக்கப்படுவதற்கு சரியான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வெள்ள நிவாரணத்தின்போது சென்னை நகரில் இருக்கின்றவர்களுக்கு 50 கிலோ அரிசியும் மற்ற இடங்களில் இருப்பவர்களுக்கு 5 கிலோ அரிசியும் கொடுக்கப்பட்டது நீதியா? மாண்புமிகு முதல்வர் திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் ஆட்சியில் இப்படி நடைபெறலாமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, 20 தீயணைக்கும் நிலையங்கள் அமைக்க இருப்பதாக நிதிநிலை அறிக்கையிலே கூறியிருக்கிறார்கள். இது குறித்து ஏற்கனவே பல தடவை கூறி இருக்கிறேன். அதாவது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற ரப்பர் தோட்டத்தில் அடிக்கடி தீ பிடித்து எரிந்து பெருத்த சேதம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. அதனால் அரசுக்கும் அதிக அளவில் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. தீயணைக்கும் நிலையம் இருந்தால் உடனடியாக இந்த விபத்துக்களைத் தடுப்பதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். ஆகவே, குலசேகரப்பட்டணத்தில் ஒரு தீயணைக்கும் அமைப்பை அமைக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 850 கோடி ரூபாயில் போதுமான ப்ரப்போர்ஷனில் ஏல். எல்லா இடங்களுக்கும் ஒதுக்கவில்லை என்பதை மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள் மனச்சாட்சியை வஞ்சிக்காமல் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தென் மாவட்டங்கள் எந்த அளவுக்கு புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்பதை எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். வட நாட்டை மட்டும் பார்த்துக்கொண்டு தென்னாடுகளை மத்திய அரசு புறக்கணிக்கிறது என்று இங்கே அமைச்சரவர்களும் பலரும் சொல்கிறார்கள். நம்முடைய உணர்ச்சி அந்த அளவுக்கு இருக்கும்போது தென் மாவட்டங்களுக்கு அநீதி செய்யலாமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

அடுத்து, தமிழ் பேசும் பகுதிகள் தாய் தமிழகத்தோடு சேர்ப்பதற்காக பேராடிய தியாகிகளுக்கு பென்ஷன் கொடுக்கின்ற திட்டம் ஏற்கனவே இருந்த அரசு காலத்தில் கொடுக்கப்பட்டு அமலில் இருந்து வந்தது. பின்னால் அது நிறுத்தப்பட்டது. பின்னால் இந்தப் பிரச்சினை நீதிமன்றத்திற்குக் கொண்டு போகப்பட்டு அங்கு இந்தப் பிரச்சினை அடிப்பட்டதின் காரணமாக இப்போது இந்த அரசு அந்த பென்ஷனை கொடுப்ப

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1979 மார்ச் 21]

தற்கு முன்வந்ததை வரவேற்கிறேன். ஆனால் இதில் ஒன்றை கூற விரும்புகிறேன். தியாகிகளுக்கு மட்டும் பென்ஷன் கொடுப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவ்விதம் இல்லாமல்— அதில் பல தியாகிகள் இறந்து போய்விட்டார்கள்— ஆகவே, அவர்களின் குடும்பத்திற்கு இந்த பென்ஷனை கொடுக்க வேண்டும் என்று கோரிக்கையாக கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்த அரசு நான் தேவையற்ற முறையிலே வேண்டுமென்றே குறைகளைக் கூறுவதாக கருதுகிறது. நான் குறிப்பிடுவது இந்த அரசு தன்னைப்பற்றி அடிக்கடி கரப்ஷன் ஃப்ரீ கெவர்ன்மென்ட்; க்ளின் கெவர்ன்மென்ட் என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது. முன்னால் இருந்த அரசின் மீது குற்றம் சுமத்தியதற்கு, அதன் காரணமாக சர்க்காரியா கமிஷன் ஏற்படுவதற்கு யார் காரணமாக இருந்தார்கள்? இப்போதைய முதலமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களும் நீதி அமைச்சர் அவர்களும், சி.பி.ஐ. தலைவர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும் மத்திய சர்க்காரில் போய் அப்போதைய சர்க்காரைப் பற்றி புகார் கொடுத்தார்கள். அப்படி புகார் கொடுத்ததின் காரணமாக சர்க்காரியா கமிஷன் அமைக்கப்பட்டது. அதற்கு எவ்வளவு ரூபாய் செலவானது, எத்தனை ஆட்கள், எத்தனை நாட்கள் எடுத்துக்கொண்டார்கள், என்பதையெல்லாம் நாம் பார்த்தோம். இது சம்பந்தமாக ஒரு அறிக்கை கூட இந்த மாமன்றத்தில் வைத்து ஓராண்டு காலத்திற்கு மேல் ஆகிறது. அதன்மீது நீங்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள்? அப்போது இருந்த மத்திய அரசாங்கத்தின் கீழ் இருந்த சி.பி.ஐ. விசாரித்து நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். பின்வால், சர்க்காரியா கமிஷனின் அறிக்கையில் நிரூபணம் ஆனவர்கள்மீது மாநில அரசு நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று மத்திய அரசு தெளிவாக கூறியிருக்கிறது. ஏன் நீங்கள் இன்னும் அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருக்கிறீர்கள், ஏன் தயக்கம் காட்டுகிறீர்கள்? யார் யார் மீது குற்றம் நிரூபணம் ஆகியிருக்கிறது என்று சர்க்காரியா கமிஷன் அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அவர்கள் மீது ஏன் இதுவரை நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? இன்றைக்கு உங்களுடைய ராஜ்ய சபா, பாராளுமன்றக் கட்சியின் தலைவராக இருக்கின்ற சத்தியவாணிமுத்து அம்மையார் மீது குற்றம் நிரூபணம் ஆகியிருக்கிறது. இன்றைக்கு உங்கள் கட்சியில் இருக்கின்ற ப.உ.ச. மீதும் குற்றம் நிரூபணம் ஆகியிருக்கிறது. நாவலர் நெடுஞ்செழியன் மீதும் குற்றம் நிரூபணம் ஆகியிருக்கிறது. இவர்கள் மீதெல்லாம் ஏன் நீங்கள் இன்னும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று இந்நாட்டு மக்கள் கேட்க மாட்டார்களா என்று உங்களை கேட்க விரும்புகிறேன்.....

1979 மார்ச் 21]

திரு. எஸ்.ஆர். இராதா: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு ஜேம்ஸ் அண்ணன் அவர்கள் சத்தியவாணிமுத்து அம்மையார் மீதும், ப.உ.ச. மீதும் நாவலர் மீதும் சாட்டப் பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் நீரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் அதன் மீது ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்றும் கேட்டார்கள். வர்கள் அத்துடன் நிற்கிறாரா அல்லது குற்றம் சுமத்தப்பட்ட மற்றவர்கள் மீது எல்லாம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறாரா என்பதை கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: சர்க்காரியா கமிஷன் அறிக்கை மீது ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பது தான் என்னுடைய கேள்வி. அவர் மீதா, இவர் மீதா, என்பதெல்லாம் நீங்கள் முடிவு செய்ய வேண்டிய விஷயம். எனக்குத் தெரிந்த அளவில் குற்றம் நீரூபணம் ஆன சத்தியவாணிமுத்து அவர்கள் மீதும், ப.உ.ச. அவர்கள் மீதும், உங்கள் கட்சியின் அவைத் தலைவராக இருக்கின்ற * அவர்கள் மீதும், மன்னிக்கவேண்டும். நாவலர் அவர்கள் மீதும்...

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: நாவலர் அவர்கள் அவைத் தலைவர் ஆவல். பொதுச் செயலாளர்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: நன்றி. பொதுச் செயலாளராக இருக்கின்ற நாவலர் அவர்கள் மீதும் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதைத்தான் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, மின்சாரத்துறையில் ஒரு ஊழல் நடைபெற்றிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட விஷயங்களை இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துச் சொன்னாலும் பயன் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. இப்போது சொல்கின்ற விஷயத்தில் முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்க தயாராக இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 22-11-1978-ல் மின்சார இலாகாவில் தூத்துக்குடிக்கு கோல் கொண்டு போவதற்காக டெண்டர்கள் விடப்பட்டிருக்கிறது. பல டெண்டர்கள் வந்திருக்கின்றன. ஒருவர் 41 ரூபாய் 30 காசு என்று கேட்டிருக்கிறார். இன்னொருவர் 43 ரூபாய் என்றும் கேட்டிருக்கிறார்,

திரு. துரை கோவிந்தராசன்: மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் பேசும்போது, நாவலர் என்று குறிப்பிடுவதற்குப் பதிலாக * என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவ்விதம் அவைக்குறிப்பில் இருக்கலாமா என்பதைத் தலைவரிடம் கேட்க விரும்புகிறேன்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1979 மார்ச் 21]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஜேம்ஸ் அவர்களே அதை மாற்றிக்கொண்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி * என்றிருந்தால் அதை நீக்கிவிடும்படி உத்தரவிடுகின்றேன்

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: இப்படி 22—11—1978-ல் மின்சார இலாகவில் போடப்பட்ட டெண்டர்களில் ஒருவர் 41 ரூபாய் 30 காசாகவும், இன்னொருவர் 43 ரூபாயாகவும் டெண்டர்களில் போட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி இரண்டு பேரும் மற்ற பலரும் கான்டிராக்டுக்காக டெண்டர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு பேர்களில் இந்த வேலை யாருக்கு வந்திருக்கிறது என்றால் குறைந்த ரூபாய்க்கு கேட்டிருந்தவர்களுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை. 41 ரூபாய் 30 காசு என்று கேட்டிருந்தவர் தமிழ்நாட்டைச் சார்ந்தவர். இவருக்கு எல்லாவித வசதிகளும் இருப்பதாக இலாகா சிபாரிசு செய்திருக்கிறது.

[பிற்பகல் 12-30]

ஆனால், கொடுக்கப்பட்டது வட நாட்டைச் சேர்ந்த, அதுவும் இந்த தொழிலில் வசதியில்லாமல் இருப்பவர் 43 ரூபாய் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். பிரைட் சார்ஜஸ், கல்கத்தாவைச் சேர்ந்த, 43 ரூபாய்க்கு ரேட் கேட்டவருக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே என்ன இரகசியம் இருக்கிறது என்பதை அறிந்துகொள்ள இந்த நாட்டு மக்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, இதிலே ஒன்றும் இரகசியம் இல்லை. அதிலே இருக்கின்ற ஒரே ஒரு உண்மை—இத்தகைய வேலைகளைச் செய்வதற்கு அனுமதி அளிக்கின்றபோது வட நாடா, தென் நாடா என்று பார்ப்பதில்லை. இரண்டாவது, செய்யக்கூடிய சக்தி இருக்கிறதா, அனுபவம் இருக்கிறதா என்பதை பார்த்துத் தான் இவைகள் எல்லாம் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. மின் வாரியம் எல்லாவற்றையும் கலந்துதான் முடிவெடுத்திருக்கும்.

திரு. துரை முருகன்: தலைவர் அவர்களே, அதிகமாக டெண்டர் கேட்டவருக்கு சர்க்கார் கொடுத்ததாகக் கேள்வி. அது மட்டுமல்ல. சர்க்காரிடத்திலே கண்டிப்பு போட்டு, அட்வான்ஸ் வேண்டுமென்றும் சொன்னதாகக் கேள்வி, ஒரு கம்பெனிக்கு சக்தி இருக்கிறதா, இல்லையா என்று சொல்லும் போது, எப்படி அந்த சக்தியை அளவிடப்போகிறீர்கள் என்பதுதான் ஜேம்ஸ் அவர்களுடைய கேள்வி.

*மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1979 மார்ச் 21]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, சிவகாசி பஞ்சாயத் யூனியனிலே 31—5—1978 அன்றைக்கு ஒரு செக் லீப் காணவில்லை. அதன் வாயிலாக, ஸ்டேட் பாங்கில் ஒருவர் ரூ. 5,270 காஷ் பண்ணியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தகவல் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும், அங்கே இருக்கின்ற அதிகாரிக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் தெரிந்து, அதன்மேல் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டரேஷன் தொடங்குகிறது. ஆனால், இந்தத் தவறை அங்கே இருக்கின்ற பி.டி.ஓ.வும், மற்றொருவரும் செய்திருக்கிறார்கள். போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டரேஷன் நடந்தும், இது வரையிலே எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இது சம்பந்தமாக ஒரு அமைச்சர் தலையிட்டிருப்பதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. ஆகவே, இந்த அளவுக்கு ஊழல் நடந்திருக்கிறது. எனவே, ஊழலற்ற அரசு என்று பாராட்டுவதற்கு இல்லை. ‘‘கரப்ஷன் பிரீ கீனின் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன்’’ என்று சொல்லவேண்டுமா?

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி ஒன்றைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் உண்ணா விரதம் சில நாட்களாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. பல ஆண்டுகளாக இந்த மன்றத்தில் நெய்யாற்று ரைட் பாங்குத் திட்டத்தைப் பற்றி எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். அப்படி எடுத்துக் கூறியும், இதுவரை இந்த அரசு அந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தாமல் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லை; குளிப்பதற்கு தண்ணீர் இல்லை; பாசனத்திற்கு தண்ணீர் வசதி இல்லை. ஆகவே, மிகவும் அத்தியாவசியமான இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி எடுத்துக் கூறியும், ஏற்கனவே இது இன்ஸ்பெக்டரேஷன் செய்யப்பட்டிருந்ததும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இந்தத் திட்டத்தைத் நிறைவேற்றித்தந்தால், அந்தப் பகுதியிலே உள்ள மக்களுக்குக்கும் குடிதண்ணீர் வசதி, பாசன வசதி கிடைக்கும் என்பதால், அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தருமாறு இந்த அரசை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய மாவட்டத்தில் பனையேறும் தொழிலாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த பனை பொருள்களுக்கு எல்லாம் இன்று கிடைக்கின்ற விலை, அவர்கள் செய்கின்ற உழைப்பிற்குக்கூட போதுமான விலையாக இல்லை. அவர்கள் உற்பத்திச் செலவுக்குகூட விலை கிடைக்கவில்லை. இந்தத்தொழில் இப்போது அந்த அளவுக்கு பின்னடைந்து இருக்கிறது. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், பனை பொருள்கள் கொழும்புக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு வந்தது. இப்போது அது நிறுத்தப்பட்டதன் காரணமாக, அந்தத் தொழில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் தொழிலாளர்

(திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்)

[1979 மார்ச் 21]

களுக்கு நன்மை செய்கின்ற வகையிலே, கொழும்பு நிற்கு இந்தப் பொருள்களை மீண்டும் ஏற்றுமதி செய்வதற்கு உரிய நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், என்னுடைய தொகுதியிலே நீண்ட காலமாக ஒரு மருத்துவ மனை வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டும், அந்த வசதி செய்து தரப்படவில்லை. அதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திபல செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எங்கள் மாவட்டத்தில்தான் ரப்பர் உற்பத்தி அதிகமாகச் செய்கிறோம். எனவே, இந்த அரசு மனம் வைத்து அங்கு ஒரு ரப்பர் பாக்டரியை ஏற்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து, தர்மபுரி மாவட்டத்திலே ஓகனேகல்வில் ஏராளமான கரும்பு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. அங்கே ஒரு பேப்பர் தொழிற்சாலையை அமைக்க வேண்டும். காரணம், அங்கே, அதற்கான மூலப் பொருள்கள் அதிகமாக கிடைக்கின்றது. எனவே, இந்த பேப்பர் தொழிற்சாலையை ஓகனேகல்வில் ஆரம்பிப்பதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, நன்றி கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. பொ. எ. சீனிவாச ரெட்டியார்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1979-80 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் பேரில் பேச அனுமதி அளித்ததற்காக நன்றி கூறி நான் சார்ந்திருக்கும் கட்சியின் சார்பாகவும் தொகுதியின் சார்பாகவும் இரண்டொரு வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய நிதியமைச்சர் அவர்கள் விவசாயிகளுக்கு நல்ல திட்டங்களைக் கொடுத்திருப்பதாகவும், நிறைய நிதி ஒதுக்கியிருப்பதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய சட்ட மன்றத்திலுள்ள 234 உறுப்பினர்களில் 180 பேர் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டவர்களாக இருப்பார்கள். விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்களுக்கு உற்பத்திச் செலவுக்கு ஏற்றபடி கட்டுபடியாகக் கூடிய விலை அவர்கள் உற்பத்திச் செய்யக்கூடிய பொருள்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அப்படி இருந்தும் கூட குவிண்டால் நெல்லுக்கு விலை 85 ரூபாய்தான் கொடுக்கிறார்கள். மத்திய அரசை வற்புறுத்துவதாக ஏற்கனவே ஆளுநர் உரையின்போது சொன்னார்கள். அப்படி இருந்தும் இன்று அவர்களுக்கு வருமான வரி, லாண்ட் ரெவின்யூ

1979 மார்ச் 21] (திரு. போ. எ. சீனிவாச ரெட்டியார்)

கிஸ்தி வணிகவரி என்றும் எல்லாம் போட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலை கிடைக்காத நிலையில் விவசாயிகளுக்கு மேலும் இந்த மாதிரி அதிகமான வரி போடுவது என்ன நியாயம்? முன்பு அதிக உற்பத்தி இல்லாதபோது நெல் 150 ரூபாய் 160 ரூபாய் விற்றபோது ஏன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவில்லை என்று சொல்லி அவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். இன்றைக்கு நெல்லின் விலை 50 ரூபாய்க்கும் கீழே இருக்கிறது. இந்த நிலை இருந்தால் எப்படி விவசாயி அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்ய முடியும்—நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். இப்போது வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்துக்குத் தெரியும்.

சுதந்திரம் பெற்று 30 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் விவசாயிகள் ஒரு போராட்டம் நடத்துகிறார்கள் என்றால் உண்மையில் அந்தப் போராட்டம் எந்த அடிப்படைக் காரணத்தினால் ஏற்பட்டது என்பதை அரசாங்கம் சிந்தித்து செயல்பட வேண்டும். சேலத்தில் சில பகுதிகளில் விவசாயிகள் உண்ணா விரதம் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். தொடர் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள். அப்படி ஏன் இருக்கிறார்கள் என்று நிலைமையைப் டரிசீலித்து உடனடியாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்யத் தவறினால் பெரிய போராட்டமாக உருவெடுத்து அரசாங்கத்திற்குக் கெட்ட பெயர் வந்துவிடும்.

மின்சாரம் வழங்கும்போது சிறு விவசாயிகளுக்கு 12 பைசா என்றும் பெரிய விவசாயிகளுக்கு 14 பைசா என்றும் அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கிறது. 12 பைசா, 14 பைசா என்றிருந்தால் கூட பரவாயில்லை. மோட்டாருக்கு 5 எச்.பி. இருந்தால் 10 ரூபாயாக இருந்த வரியை 5 ரூபாயாக குறைத்திருக்கிறார்கள். எந்தக் காரணத்திற்காக மோட்டாருக்கு வரி என்று தெரியவில்லை அதைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒரு மீட்டருக்கு வாடகை 4 ரூபாய் வசூலிப்பது என்பது நியாயம் இல்லாதது. உடனடியாக அதை நீக்க வேண்டும். குறிப்பிட்ட தேதியில் பணம் செலுத்தவில்லை என்று சொன்னால் ரூபாய்க்கு 2 பைசா அபராதம் விதிக்கப்படுகிறது. அபராதத் தொகை தேவையா என்பதை அரசு யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். விவசாயிக்கு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள் களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்காத நேரத்தில் அபராதத் தொகை போடுவது நியாயமில்லை.

[திரு. போ. எ. சீனிவாச ரெட்டியார்] [1979 மார்ச் 21]

[பிற்பகல் 12.40.]

ஏற்கெனவே விவசாயிகளுக்கு கட்டுப்படியாகவில்லையென்று அரசாங்கத்திலேயிருக்கிற உணவு இலாகாவே சொல்லியிருக்கிறது. இந்த நிலையில் இப்படி தவறுதல் வட்டி போடுவது எந்த வகையிலே நியாயம்? நாட்டிலே இருக்கிற நாலரைக் கோடி மக்களுக்கு உணவு அளிக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு இப்படி மேலும் தவறுதல் வட்டி போடுவது நியாயமா என்பதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியிலே குவித்தலை பகுதியிலே 6, 7 ஆயிரம் ஏக்கர் கரும்பு சாகுபடி செய்கிறார்கள். ஏற்கெனவே சட்டமன்றத்திலே சொல்லியிருக்கிறேன், அங்கே ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று. எங்களுடைய பகுதியிலே அடிக்கடி தீ விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே அவசியமாக என்னுடைய தொகுதியிலே தாலுக்கா தலைநகரமாக இருப்பதாலே தீயணைப்பு நிலையத்தை நிறுவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கிராமங்களிலே 18 வயதிற்கு மேற்பட்ட படிக்காத வர்களுக்கும் படித்தவர்களுக்கும் வேலை கொடுக்கப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எங்கள் பக்கத்திலே சாதாரண கூலி வேலைக்குக்கூட வருவது என்றால், கரும்பு வெட்டுவதற்கு ஆண் என்றால் 10 ரூபாய், பெண் என்றால் 5 ரூபாய் என்றும் கூலி அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. ஆகவே ஒரு ரூபாய், 3 ரூபாய் கூலி என்று கொடுத்தால் எப்படி வேலை செய்யத் தொழிலாளர்கள் வரப் போகிறார்கள்? இதுவெல்லாம் வெறும் கண் துடைப்பாக இருக்கக்கூடாது. இப்படிப் போட்டிருப்பது நியாயமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே மணப்பாறை பகுதியிலே குடிநீர்ப் பிரச்சினை பற்றி ஏற்கெனவே சட்டமன்றத்திலே சொல்லி இருக்கிறேன். காவிரியிலிருந்து தண்ணீர் அந்தப் பகுதிக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறேன். அதை இந்த ஆண்டாவது எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முசிரியிலிருந்து குளித்தலை செல்லும் வழியில் ஒரு பாலம் கட்டப்படுகிறது. அந்தப் பாலத்தை 3 ஆண்டுக் காலமாக வேலை செய்து கட்டி வருகிறார்கள். இன்னும் பூர்த்தியாக வில்லை. அதே நேரத்திலே இரண்டு தாலுகா தலைநகரங்கள் அங்கே இருக்கின்றன. அதற்கு லைட் போட வேண்டும். லைட் இல்லாமல் திறப்பு விழா நடத்தப் போவதாக கேள்விப்பட்டேன் அப்படியில்லாமல் லைட் போட்டால் அந்தப் பகுதி ஊருக்கு நன்மையாக இருக்கும். அதை செய்ய வேண்டுமென்று கேசடுக்கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 21] [திரு. போ. எ. சீனிவாச ரெட்டியார்]

அடுத்து, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே கிருதமால் நதி—பரலையாறு பகுதியில் 183 லட்ச ரூபாய்ச் செலவில் 100 குழாய்க் கிணறுகள் அமைத்து 12,500 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு பாசன வசதி செய்யப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 100 கிணறு வெட்டி எப்படி 12,500 ஏக்கர் நிலத்திற்கு தண்ணீர் பாயும் என்பது எந்த அடிப்படையில் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை, அது வெறும் ஏமாற்று வித்தையாகத்தான் முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த ஆட்சி வந்து கிட்டத்தட்ட 2 ஆண்டுகாலமாகப் போகிறது, எந்தவிதமான சாலையும் செப்பனிடப்படவில்லை எங்கள் பகுதியிலே சாலைகள் எல்லாம் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப் பட்டு மோசமாக இருக்கின்றன, அவைகளைச் செப்பனிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியிலே இனுங்கூர் என்ற இடத்திலே ஒரு மருத்துவ மனை இருக்கிறது. நான் இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களுக்கு லெட்டர் மூலமாகவும் தெரிவித்து இருக்கிறேன். நேரிலேயும் சொல்லியிருக்கிறேன். அங்கே 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே போட்ட படுக்கைகள்தான் இருக்கின்றன. வீணாகி விட்டன அவை. ஆகவே அந்தப் படுக்கைகளை மாற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியிலே மினி பஸ்கள் விட வேண்டுமென்று ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். அந்தத் திட்டத்தை என்னுடைய பகுதிக்கு கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரிசன மக்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்காக 2 கோடி சில்லறை ரூபாய் நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே 234 தொகுதிகள் தமிழகத்திலே இருக்கின்றன. அப்படி பார்க்கிறபோது 2 கோடி சில்லறை ரூபாயை ஒதுக்கினால் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் எத்தனை வீடுகள் கட்ட முடியும்—இது வெறும் பெயரளவிலே இருக்கிறது, ஏட்டள வில்தான் இருக்கிறது. இதைச் செயல் அளவில் செய்ய முடியுமா என்பதை அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டும். (மணியடிக்கப் பட்டது.)

திரு. கே. கந்தசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்று அவையின் முன்பு இருக்கின்ற 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களுக்கிடையில் நான் ஃபார்வார்ட் பிளாக் கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களையும் கூறுவதற்கு அனுமதி வழங்கியமைக்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பொதுவாக இதனுடைய மொத்த சாராம்

[திரு. கே. சுந்தசாமி]

[1979 மார்ச் 21]

சத்தைக் குறித்துப் பார்க்கின்றபொழுது, நம்முடைய நாட்டிலே யுள்ள ஏழை எளிய மக்கள், நலிந்தவர்கள், மெலிந்தவர்கள், அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், வலி விழந்தவர்கள், அரசின் உதவியைக் மிகவும் நாடும் தன்மையிலே உள்ள மக்கள் ஆகியவர்கள் இருக்கும் இடம் கிராமப்புற மக்கள் என்பதை நன்கு உணர்ந்து அவர்களுக்கு எந்த முறையில் எந்தெந்த துறைகளில் வழங்கினால் அவர்களுடைய வாழ்க்கை வளம் பெறும் என்ற நன்னோக்கோடு இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

அதே நிலையில், உத்தேசமாக அம்மாதிரி நல்லதாக இருந்தாலும் கூட, விரும்பிய விளைவுகள் ஏற்படும் அளவில் விரிவான திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறதா, அதற்குரிய வழிவகைகள் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்ற உண்மையையும் நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆக, இந்த அளவிற்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்த அளவில் பார்வார்ட் பிளாக் கட்சி நன்னோக்கோடு நல்லெண்ணத்தோடு மக்களின் நலனை எண்ணித் தயாரிக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கை என்று வரவேற்றாலும், உரிய முறையில் இன்னும் பிரச்சனைகளை—குறிப்பாக விவசாயிகள் போன்றவர்களின் பிரச்சனைகளைக் குறித்துச் ஆக்க ரீதியான திட்டங்களை வைத்து, அணுகுமுறையை இன்னும் நல்லமுறையில் செயல்படுத்தும் திட்டத்தை உருவாக்கவில்லை என்றே நான் கருதுகிறேன்.

விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சரவர்கள் இரண்டொரு நாட்களுக்கு முன் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் பேசும்பொழுது, அரசினுடைய உள்ளுணர்வுகளை அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு வட மாநிலங்களில் விளைகின்ற கோதுமைக்குக் கொடுக்கும் அளவிற்கு உள்ள மானியத்தை, தென் மாநிலங்களில் விளைகின்ற விளை பொருட்களுக்கும், உதாரணமாக நெல் போன்ற பொருட்களுக்கும் தகுந்த விலையைக் கொடுக்க வேண்டும், குவிண்டாலுக்கு 120 ரூபாய்—குறுக்கீடு—129 ரூபாய் கொடுத்தாக வேண்டும், இன்னும் கரும்பு போன்றவைகளுக்கு உரிய அளவில் கட்டுப்படியாகக் கூடிய அளவிற்கு விலை கொடுக்க வேண்டும், இல்லையேல் தமிழக அமைச்சரவை உண்ணாவிரதம் இருக்கின்ற இக்கட்டான நிலைமை வந்து விடும் என்று அவர்கள் தன்னுடைய உணர்வுகளைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதற்காக அவர்களை, தமிழக விவசாயிகளின் சார்பாகப் பாராட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன், இதை நான் வரவேற்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அமைச்சரவையின் ஒப்புதலைப் பெற்றோரோ பெறாமலோதான் ஒரு விவசாயப் பெருங்குடும்பம் என்ற

1979 மார்ச் 21]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

முறையில், விவசாயிகளின் குறைகளைப் புரிந்தவன் என்ற வகையில் தன்னுடைய உணர்வுகளைப் பிரதிபலித்தமைக்காக மறுபடியும் நான் என்னுடைய நன்றியையும், மகிழ்ச்சியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீங்கள் இப்படிச் சொல்வதன் மூலம்— ஆசிரியரே பாடம் சொல்லிக் கொடுக்காமல் தூங்கிக் கொண்டிருந்தால் மாணவர்கள் என்ன செய்வார்கள் என்பதைப் போல, ஆட்சியில் கோலோச்சுகின்ற நீங்களே உண்ணாவிரதத்தில் இருந்தால் ஆட்சியின் நிலைமை என்னவாகும், மக்களின் நிலைமை என்னவாகும் என்ற கேள்விக் குறிக்குப் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறீர்கள். ஆகவே, நீங்கள் உண்ணாவிரதம் இருக்க வேண்டும், அல்லது இருக்கப் போகிறீர்கள் என்ற முடிவு திருப்தியாக இல்லை, அது உங்களுடைய உள்ளுணர்வை, நல்லெண்ணத்தைத் தெரிவிக்கிறது என்பதை நான் புரிந்து கொள்கிறேன். அந்த அளவிற்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் வரிசையில் மாண்புமிகு சாதிக் பாட்சா அவர்கள் இப்பொழுது இங்கு இருக்கிறார்கள்—கலைஞர் அவர்கள் இப்பொழுது இல்லை என்றாலும், பிரதான எதிர்க்கட்சியில் உள்ள அவர்களுடைய தலைமையிலே ஒரு குழுவை அமைத்து, அத்தனைக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களின் தலைவர்களையும் அழைத்துப் பேசி விவசாயிகளின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண மத்திய அரசை எந்த முறையில் அணுக வேண்டும், எதைச் சொல்வதன் மூலம் அவர்களைக் கேட்கச் செய்ய வேண்டும் என்று அறிய வேண்டும். செவிடன் காதில் ஊதிய சங்கைப் போல என்ற பழமொழிக்கு ஒப்ப, அவர்கள் தென் மாநிலங்களிலிருந்து கத்திக் கொண்டே இருக்கட்டும், நாம் வட மாநிலங்களுக்கு அளிக்கின்ற சலுகைகளை அளித்துக் கொண்டே இருப்போம், அவர்கள் என்ன செய்ய முடியும் என்ற அளவிற்குச் செயல்படுவார்களேயானால் என்ன நிலைமை ஏற்படும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

அன்றைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அழகர்சாமி அவர்கள் மிகவும் தீவிரமாகப் பேசினார்கள், அன்றைக்கு வாக்கவுட் பண்ணினார்கள், நான் வரவில்லையென்று கூட வருத்தப்பட்டார்கள். விவசாயிகள் பிரச்சினையில் நான் அன்றைக்கும் தயாராக இருக்கிறேன். காரணம், விவசாயிகளின் பிரச்சினைகளை, நியாயமான பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டும். இதில் அரசியலைப் புகுத்தாமல்— நம்முடைய நாராயணசாமி நாயுடு சங்கம் இருக்கிறது—மாண்புமிகு உறுப்பினர் அழகர்சாமி அவர்கள் சொல்வதைப் போல மக்களைச் சங்கூடத்திற்கு ஆளக் காமல், விவசாயிகளின் நியாயமான பிரச்சினைகளைப் பற்றி, உட்கார்ந்து பேசி, கட்சி சார்பற்ற முறையில் எந்த அளவிற்குத் தீர்க்க முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று அருள்கூர்ந்து அத்தனை பேரும் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. கே. கந்தசாமி]

1979 மார்ச் 21]

(பிற்பகல் 12-05.)

இப்படி அரசுத் தரப்பில் தயார் என்ற நிலையை அறிவித்து பின்னால் நாமும் இதற்கு உடந்தையாக இருந்து ஒரு சுமுகமான நிலையிலிருந்து மத்திய அரசை வலியுறுத்துகிற அளவுக்குச் செயல்படத் தவறினால், நான் ஐயப்படுகிறேன், அரசைப் பொறுத்தவரையில், எதற்கும் தயார் என்று இருந்தும் எதிர்க்கட்சிகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் முறையோடு அணுகவில்லை என்று நம்மீது பழியைச் சுமத்துகின்ற நிலை ஏற்படும் என்று நான் எச்சரிக்கையோடு சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆகவே, அந்த உணர்வோடு நான் எடுத்துக் காட்டி, ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மார்க்சிஸ்ட் கட்சித் தலைவர். ஒன்றைச் சொன்னார். மத்திய அரசு அவ்வாறு செய்திருக்கிறது, ஆனால், மாநில அரசைப் பொறுத்தவரையில் குறைந்தது 5 இலட்சம், 10 இலட்சம் டன்னாவது உணவு தானியங்களை, ரூ. 85-க்காவது வாங்கிக் கொள்முதல் செய்யக் கூடாதா? விவசாயிகளைப் பாராமுகமாக விட்டால் அவர்களுடைய நிலை என்னவாகும், என்று

திரு. என். பழனிவேல் : மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ரூ. 85-க்கு கொள்முதல் செய்யுங்கள் என்று சொல்லவில்லை, குறைந்த பட்சம் ரூ. 100-க்காவது கொள்முதல் செய்யுங்கள் என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறது.

திரு. கே. கந்தசாமி : அரசு நிர்ணயித்த ரூ. 85-க்காவது நீங்கள் 10 இலட்சம் டன்னாவது கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொன்னது, ரூ. 100 நியாய விலை கிடைத்தாக வேண்டும், நீங்கள் ரூ. 120 கோரியிருக்கிறீர்கள். மத்திய அரசைப் பொறுத்தவரையில் நீங்கள் ரூ. 100-வது சோரினால் போதும் என்ற கருத்தை அவர்கள் வலியுறுத்தினார்கள். அந்த அளவு செய்ய வேண்டுமென்று நானும் வலியுறுத்துகிறேன்.

சுரும்பு விலையைப் பொறுத்தவரையில் நான்கூட, நாராயணசாமி சங்கத்திலே சேர்ந்து வரி கட்டவில்லையென்று சொன்னேன். சுரும்பு விலை சென்ற ஆண்டு டன்னுக்கு ரூ. 125. என்று சொன்னார்கள். இந்த வருஷம் ரூ. 96 தான் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், ரூ. 78 தான் கொடுத்தார்கள் நஷ்டம் என்று சொல்லி. எப்படி, சம்சாரி வாழமுடியும்? அலங்காநல்லூரைப் பொறுத்தவரையில், வட இந்தியாவைச் சேர்ந்த சிங் ஒருவர் நிர்வாகப் பொறுப்பில் இருந்தார். அவரை, சதனாலோ மாற்றினார்கள். அதற்குப் பின்னாலே வந்தவர்களை

1979 மார்ச் 21]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

திறம்பட நடத்தவில்லையென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கேயுள்ள, லோக்கல் ஆபீசர்ஸைப் போடும்போது, இங்கே உள்ள லோக்கல் பாலிட்டிக்ஸில் மிங்கிள் பண்ணி, அங்கே இருக்கிற நிர்வாகத்தைச் சரிவர நடத்தத் தவறி விட்டார்கள். அதைச் சரி செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே போல், வெங்காயத்தைப் பொறுத்தவரையில், சென்ற ஆண்டு ஒரு விலை இருந்தது, அதற்கு முந்தைய ஆண்டு ஒரு விலை இருந்தது. வெங்காயத்தை உற்பத்தி செய்து, எடுத்து விற்றால், எடுப்புக் கூலியாவது வருமா என்ற நிலையில், உற்பத்தி செய்ததை எடுத்துக் கடையில் கொண்டு போய் விற்று இலாபம் சம்பாதிப்பதற்குப் பதிலாக, எடுப்புக் கூலியாவது மிச்சம் என்ற நிலையில், எடுக்காமலேயே, நிலத்தில் உழுது விட்டான். ஆகவே, கடனைத் திருப்பித் தராதே என்று நாயுடு மாதிரி யார் சொன்னாலும் அவன் பின்னாலேதான் போவான் விவசாயி. நான் அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன், அமைச்சரை, வேதனையோடு இருக்கிற விவசாயி, கிஸ்தி பணம் கட்டாதே என்று யாராவது சொன்னால், அவன் பின்னால்தானே போவான் எத்தனையோ தொழில் அதிபர்கள் கொடுக்காமல், பொய்க் கணக்கைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். நஷ்டக் கணக்கைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். எத்தனையோ முதலாளிகள் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் பாதுகாப்பு அளிக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது, விவசாயிகளுக்குள்ள கடனைச் சுத்தமாகத் தள்ளினால், ரூ. 200 கோடிக்குள்ளேதான் வரும் என்று சொல்கிறார்கள். அதை ஏன் ரைட் ஆப் செய்யக் கூடாது. 10 தொழில் அதிபர்களுக்குத் தள்ளுபடி செய்வது போல், விவசாயிகளுக்குத் தள்ளுபடி செய்யுங்கள் என்று சொல்கிறேன். எங்கள் அணியில் வாருங்கள், கடனைக் கட்டாதே என்று சொன்னால், போகத்தான் செய்வான். குருடனுக்குக் கண் பார்வை வேண்டும். யார் கொடுத்தால் என்ன? அந்த நிலைக்கு மக்கள் வந்து விட்டார்கள், விவசாயிகள் வேதனையோடு இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சரவர்களும், மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களும் இன்னும் சம்பந்தப்பட்ட மின்சாரத் துறை அமைச்சரவர்களும் ஏற்கனவே, ஈடுபட்டு பேசி வருகிறார்கள்.

இதை மிக்க கவனத்தோடு அணுக வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசியல் விஷயங்களாக ஆக்கி விட வேண்டாம். சாதாரண சின்ன விஷயங்கள் இல்லை இவை. லட்சக்கணக்கான மக்களுடைய உயிர்ப் பிரச்சினை, இந்த நாட்டினுடைய மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினை. யார் யாருக்கு வட்டியைத் தள்ள முடியுமோ, யார் யாருக்கு கடனைத் தள்ள வேண்டுமோ என்று யார்த்து நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1979 மார்ச் 21]

அடுத்தது மீட்டருக்குக் கட்டணம். மீட்டரின் விலையே 85 ரூபாய்தான் என்று சொல்கிறார்கள். மாதா மாதம் 5 ரூபாய் என்று சொன்னால் எவ்வளவு வருஷங்களுக்கு கட்டிக் கொண்டிருப்பது. இதையெல்லாம் குறைத்து இந்தப் பிரச்சினைகளுக்கு ஒரு தீர்வு காண வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கிராமப்புற வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் என்று சொல்கிறார்கள். It is only a synopsis ஒரு வீட்டை கட்ட வேண்டும் என்று சொன்னால் பிளான் போட்டு என்ஜினியரைக் கூப்பிட்டு படிப்படியாகக் கட்டவேண்டும். அதே போல இந்தக் கிராமப்புற வேலைத் திட்டத்தில் மொத்த விவரங்களும் சொல்லப்படவில்லை. It is not an encyclopadia வாழ வழியில்லாமல் இருப்பவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தரவேண்டும் உழைக்கத் தயாராக இருப்பவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு வாழ வழி செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்கு நாம் என்ன solution கொடுத்திருக்கிறோம் வாழ்க்கையில் என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஏதோ கொடுத்திருக்கிறோம். ஒன்றுமே இல்லாததற்கு இதுவாவது என்று. something is better than nothing ஆனால் இது மட்டுமே அவர்களுக்குப் போதாது. This is not the only solution, permanent solution. It is only an attempt Earnest attempt on the part of the Government to save the starving millions சில உண்மைகளை நான் கூற விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற ஏழை எளிய மக்களுக்கு, உழைக்கும் மக்களுக்கு என்ன செய்திருக்கிறீர்கள். அவர்கள் உண்ண உணவோ, உடுக்க உடையோ இருப்பதற்கு இடமோ இல்லாமல் இருக்கக்கூடிய நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 3 ரூபாய் கூலி, கோதுமை அல்லது ஏதாவது உணவுப் பொருள் என்று சொன்னால், என்ன உணவுப் பொருள், எவ்வளவு கோதுமை, எவ்வளவு அரிசி கொடுப்பீர்கள் என்று குறிப்பிட்டிருந்தால் இன்னமும் நலமாக இருக்கும். இது ஏதோ vague ஆக இருக்கிறது. அதை தெளிவுபடுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வேலை இல்லாத நேரத்தில் ஒரு ரூபாய் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். அதுபோதும். அந்த அளவுக்கு தொழிலாளர்கள் நலனில் அக்கறை காட்டுகிறது அரசு என்றால் நான் தொழில் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். காரணம் நான் உழைக்கும் வர்க்கம். உழைப்பவர்கள் பக்கம். தொழிலைக்கும்பிடுபவன். work is worship என்று உழைப்பை வணங்கும் தேவர் பரம்பரையில் வந்தவன்.

நான் இந்த நேரத்தில் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்கிறோம் என்று 100 பேர்களுக்கு ஏதாவது சலுகைகளை செய்து தர, மீதி இருக்கும் தொழி

1979 மார்ச் 21]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

லாளர்கள் வெவ்வேறு இடங்களில் இருப்பவர்கள் போராட்டம் நடத்தக்கூடிய நிலை உருவாகியுள்ளது. கிராமப்புறங்களில் வேலையில்லாமல் இருக்கிற, பி.ஏ., எம்.ஏ., எம்.எஸ்.சி. என்று படித்து விட்டு 100, 150 கொடுத்தால் கூட வேலைக்குப் போகத் தயாராக இருக்கிறார்கள் எந்த வேலையும் செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்ன செய்திருக்கிறீர்கள்.

இங்கே ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசராக இருப்பார்கள். அவர் மனைவி டாக்டராகவோ, கிளார்க்காகவோ. அல்லது ஏதோ ஒரு தொழிலை செய்பவராக இருப்பார்கள். அவர்கள் எங்களுக்கு சம்பளம் போதவில்லை என்று முறையிடுகிறார்கள். போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். உடனே அவர்களுக்கு கொடுக்கிறீர்கள். இன்றைக்கு நிதி அமைச்சருக்கோ, முதல் அமைச்சருக்கோ, அமைச்சராக இருந்துதான் வாழ்க்கை நடத்தவேண்டும் என்று இல்லை. பதவி போனாலும் கூட அவர்களுக்கு கவலை இல்லை. ஆனால், கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற லட்சக்கணக்கான உழைக்கும் மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும் கூலி நிர்ணயமும் எவ்வளவு தேவை என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இந்திரா காந்தி அவர்கள் சென்னை வந்திருந்தபோது அவர்கள் பிரதமராக இருந்தபோது— இங்குள்ள தொழிலாளர்கள் அவரிடம் போய் தங்களுக்கு ஊதிய உயர்வு வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். அவர்களும் அனுதாபத்தோடு கேட்டுக் கொண்டு, எனக்குப் புரிகிறது உங்களுடைய நிலைமை, ஆனால் உங்களைவிட அதிகம் உழைக்கத் தயாராக இருக்கிற லட்சக்கணக்கான கிராமப்புற மக்கள், அடிப்படைத் தேவைகள் கூட பூர்த்தியாகாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களை கவனித்து விட்டு வருகிறேன். அது வரையில் லாக் அவுட், போராட்டம் என்று நடத்தாமல் இருங்கள். இல்லையென்றால் ஜெயிலில் போட்டு விடுவேன் என்று சொன்னார்கள். மக்களும் ஒழுங்காக வேலை பார்த்தார்கள். ஆகவே இதில் அரசியல் நோக்கு கலக்காமல் முடிவு எடுக்க வேண்டும். இருக்கும் குறைகளை ஆளும் கட்சியாக இருந்தாலும், ஆதரித்துத் தான் ஆக வேண்டும் என்று இல்லாமல் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் நல்ல திட்டங்களை பாராட்ட வேண்டும். யோசனைகளை சொல்ல வேண்டும். ஆகவே மாண்புமிகு முதலமைச்சரையும் மற்ற அமைச்சர்களையும் இதற்கு அரசியல் சார்பற்ற நல்ல முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்று

[பிற்பகல் 1.00]

கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு இந்த அமைச்சர் பதவியை வைத்துத்தான் வாழவேண்டும் என்று இல்லை. இருக்கிற வரைக்கும் நியாயமாகச் செயல்பட்டு இல்லாதவர்களுக்குச் சிலவற்றைச் செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 15 நிமிடம் ஆகிவிட்டது. இன்னும் 6 பேர் பேச வேண்டும். முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

[1979 மார்ச் 21]

திரு. கே. கந்தசாமி : அறநிலையங்களைப் பற்றி, கோவில் களைப்பற்றி இதிலே ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. செகுலர் ஸ்டேட் என்று சொல்லிவிட்டு, அறநிலையங்களைப் பற்றியோ, அல்லது அவற்றைப் பாதுகாப்பதைப் பற்றியோ ஒன்றும் சொல்ல வில்லை. இந்து மதத்தைத்தான் எல்லோரும் சாடுகிறார்கள். இங்கேயுள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகிறபோது சொல்கிற பகுத்தறிவுக் கருத்துக்களை பற்றி நான் ஒன்றும் கூற விரும்ப வில்லை. ஆனால் நாங்கள் தெய்வ பக்தி உள்ளவர்களாக இருக்கிறோம். அரசியல் சட்டப்படி எங்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே, நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன், அறநிலையங்களுக்கு இருக்கும் சொத்துக்களைப் பாதுகாக்க வழிவகை செய்ய குத்தகைதாரர்கள், பாக்கி தரவேண்டியதை வருவித்து, அந்தக் கோவில் ஊழியர்களுக்கு சம்பளமும், அந்தக் கோவில்கள் நல்ல முறையில் பூசை முறைகளைச் செய்யவும் வழிவகை செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரிசனங்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் இன்னும் பாதுகாப்பு தரப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறோம். இறைவன் இரு கைகளையும் கொடுத்து, அவர்களுக்கு தோட்டி வேலையும் கொடுத்து இருக்கிறான். எல்லோருக்கும் இரு கைகளைத்தான் ஆண்டவன் கொடுத்து இருக்கிறான். அதிலே வேறுபாடு கிடையாது. அப்படி இருக்கிறபோது இங்கே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பல்வேறு இடங்களில் இம்சிக்கப்படுகிறார்கள். (குறுக்கீடு). தோட்டி வேலை என்பது ஒரு வேலை. வக்கீல் வேலை எப்படி ஒரு வேலையோ அப்படி ஒரு வேலை அது. அதை ஒரு தொழில் என்பதற்காகக் குறிப்பிட்டேன் யாரையும் புண்படுத்தவேண்டும் அல்ல. ஆகவே, தாழ்த்தப்பட்டவர்களை இம்சிப்பவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கையை இந்த அரசு எடுக்கவேண்டும். மற்ற மக்களோடு அவர்கள் வாழவும், அவர்களிடையே வேறுபாடுகளை நீக்கவும் அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஐ.என்.ஏ.க்கு 75 ரூ. என்று இருந்ததை 100 ஆக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். அதை 150 ஆக உயர்த்தவேண்டும். அவர்கள் தியாகத்தில்தான் நாம் இன்றைக்கு வாழ்கிறோம். ஆகவே, அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தும் வகையில் அந்த உயர்வு அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டு, வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி சொல்லி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : பாயிண்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் சார். நேற்று 4½ மணிக்கு சட்டமன்ற விடுதியில் திருடிய திருடனை உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து பிடித்து, போலீசில் ஒப்படைத்து இருக்கிறோம். சபாநாயகர் அவர்கள் அளித்த தீவிர போலீஸ் பந்தோபஸ்து இருந்ததால்தான் இதைக் கண்டு பிடிக்க முடிந்தது. அதற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். திருடப்பட்ட பொருள்கள் நாங்கள் இப்போதே பெற முடியுமா அல்லது கோர்ட்டிலே போய்தான் பெற முடியுமா என்பதை அறிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

1979 மார்ச் 21]

திரு. செ. சிவசாமி : அங்கே எம்.எல்.ஏ.க்கள் யாரும் அவனைப் பிடிக்கவில்லை. போலீஸ்காரர்கள் தான் பிடித்தார்கள்.

திரு. சு. பாலன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, 1979-80 ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழக சார்பாக ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வருகிறேன். இந்த அவையில் இப்போது 3-ம் முறையாக ஆளும் கட்சிய வரவு-செலவு திட்டமானது வைக்கப்பட்டுள்ளது. கடந்த இரண்டு முறை அளிக்கப்பட்ட வரவுச் செலவு திட்டத்தில் பல அம்சங்கள் சொல்லப்பட்டது. அவைகளை இந்த அரசு எந்த அள விற்கு நிறைவேற்றி உள்ளது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, அதைவிட மிக வேகமாகவும், புரட்சிகரமாகவும் இந்த ஆண்டு நிறைவேற்றுவோம் என மக்களுக்கு உத்தரவாதத்தை அளிக்காமல், வெறும் படிப்பதற்கும், கேட்பதற்கும் உகந்ததாக உள்ள ஒரு அறிக்கையை இங்கே தந்து இருக்கிறார்கள்.

இந்த அறிக்கை மீது பேசிய ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இப்படிப்பட்ட அறிக்கையை ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கொண்டு வருகிறபோது எதிர்க்கட்சிகள் அவற்றின்மீது குறை கூறுவதையே நோக்கமாக இந்த மன்றத்தில் கடைபிடித்து வருகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆளும் கட்சி யால் உருவாக்கப்பட்ட இந்த அறிக்கையினை எதிர்க்காமல் பாராட்டி வேண்டியவற்றைப் பாராட்டி, எடுத்துச் சொல்லவேண்டிய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல நான் முன் வருகிறேன்.

வேலைவாய்ப்பு, குறிப்பாக, கிராமப் பகுதியில் எல்லோருக்கும் கொடுக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் கல்வி, மருத்துவ வசதி ஆகியவற்றை அதிகப்படுத்துவோம் என்றும் காட்டப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த அரசு கிராம மக்களின் பெரு வாரியான வாக்குகளைப் பெற்று வந்தவர்கள் என்பதை மனதில் கொண்டு அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முறையில் இந்தத் திட்டத்தை அறிவித்து இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்தத் திட்டத்தை நான் குறை கூறவில்லை. ஆனால் இதே நேரத்தில் சென்னை போன்ற பட்டினப் பகுதியில் வாழும் படித்த எளிய ஏழை மக்களுக்கு பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு வேலை இல்லாமல் இருக்கும் மக்களுக்கு அன்றாடம் உணவு இல்லாமல் இருக்கும் மக்களுக்கு குடிசைப் பகுதியில் வாழும் மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் திட்டமும் உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

2.25 கோடி ரூபாய் செலவில் நவீன ஆட்டு இறைச்சித் தொட்டி அமைக்க முடிவு செய்துள்ளதாகத் தெரிவிக்கப் பெற்றது. ஏற்கெனவே சென்னையில், குறிப்பாக எனது தொகுதியில் பெரிய அளவில் ஒரு ஆட்டுத் தொட்டி உள்ளது. அங்கு தினம் ஆயிரம் ஆடுகள் வெட்டப்படுகின்றன. அது

[திரு. சு. பாலன்]

[1979 மார்ச் 21]

மாநகராட்சிக்குச் சொந்தமானது. அதை நல்ல முறையில் அமைக்க வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டது. ஆனால் தனதுமான அக்கரையும் காட்டவில்லை. அது ஏன் என்று ஆசைப்படுகிறேன்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 'மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகைக்கும் மணம் உண்டு' என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் தொகுதியில் இருக்கும் இந்த ஆட்டுத் தொட்டியை நல்ல முறையில் அமைக்க தயக்கம் காட்டுவது ஏன் என்று தெரியவில்லை. அதை நல்ல முறையில் அமைத்தால் நீங்கள் உருவாக்கப்போகும் திட்டம் நல்லமுறையில் அமையும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கிராம வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் கிராமப் பொருளாதார வளர்ச்சி அடிப்படையில் கறவை மாடு, ஆடு, கோழி வளர்ப்பு, பட்டுப் பூச்சி வளர்த்தல் போன்றவைகளுக்கு 7.12 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு அரசு உதவி செய்வதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சிறப்பாக பயன்பெறுவர் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது அந்த மக்களுக்கு கண் துடைப்பாக இருக்குமே தவிர ஒன்றும் ஏற்படுத்தாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக சொல்லப்பட்ட திட்டங்களில் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் எவ்வளவு பேர்களுக்கு நல்ல வசதி ஏற்படும் என்று சொல்லியிருந்தால் அந்த மக்கள் பாராட்டுவார்கள்.

இந்த ஆண்டு 11,000 மில்லியன் யூனிட் மின்சாரம் உற்பத்திச் செய்யப்படும் என்ற அடிப்படையில் 25,526 அரிசன குடியிருப்புகளில் 25,305 குடியிருப்புகளுக்கும் மின்னணைப்பு வழங்கப்பட்டு விட்டது என்று தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இன்னும் ஒன்றிரண்டு மாதங்களுக்குள் மீதமுள்ள குடியிருப்புகளுக்கும் மின்சாரம் வழங்கப்பட்டு விடும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

தற்போது இந்த மின்சாரம் வழங்கப்பட்டுள்ள கிராமங்களில் சரிவர மின்சாரம் வழங்கப்படவில்லை என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏராளமான கிராமங்கள் இருளில் காட்சியளிக்கின்றன. இந்த இருளைப் போக்கும் அளவுக்கு நீங்கள் அவசரமாக வேலை செய்ய வேண்டும். நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டுமென்றால் ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்ட இடங்களில் நல்லமுறையில் பழுதுபார்த்து, நல்ல முறையில் வீசுக்கு எரிய வேலை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 21]

[திரு. சு. பாலன்]

கல்வியின் அடுத்த ஆண்டு புதிய வகுப்புகளைத் தொடங்கவும், மாலைநேர வகுப்புகளைத் தொடங்கவும் மொத்தம் 8 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளதாகவும், பல கல்வரிகள் ஏற்படுத்தப் போவதாகவும் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பெரம்பூர் பகுதியில் டாக்டர் அம்பேத்கார் கலைக்கல்லூரி டாக்டர் கலைஞர் அவர்களால் திறக்கப்பட்டது. அந்தக் கல்லூரிக்கு எந்தவிதமான மேம்பாடும் செய்யப்படவில்லை. அந்தக் கல்லூரிக்கு சுற்றி மதில் சுவர் அமைக்க வசதி இல்லை. இந்த ஆண்டில் அரசாங்கம் அதைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மருத்துவவசதியைப் பற்றிச் சொல்வதாக இருந்தால், நீண்ட காலமாக சென்னையில் மனநோய் மென்டல் ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. அங்கு ஏராளமான மனநோய் நோயாளிகள் இருக்கிறார்கள். அந்த கட்டடம் ஏறத்தாழ 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கட்டப்பட்டது. அது சரியாகப் பழுது பார்க்கப்படாமல் இருக்கிறது. நம்முடைய அவைத் தலைவர் அவர்களுக்குக் கூட தெரியும் அவர்கள் ஒரு விழாவுக்கு வந்தபோது அங்கே சொல்லப்பட்டது. அந்த மருத்துவ மனைக்கு எந்தவிதமான வசதியும் செய்யப்படவில்லை. அதே நேரத்தில் அங்கு வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களுக்கும், வேலை செய்கின்ற மற்றவர்களுக்கும் வீட்டு வசதி இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்களுக்கு நல்ல வீட்டு வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்னையைப் பொறுத்தவரையில் குடிநீர்-வடிகால் வாரியம் ஒன்றாக இருந்தது இப்போது பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்றாக இருந்தபோது சென்னை மாநகரில் குடிநீர்-வடிகால் வாரியம் சிறப்பாகச் செயல்பட்டது. நல்ல முறையில் வேலைகள் நடந்தது என்பதை சென்னையிலே இருக்கிற மக்கள் நன்றாக அறிவார்கள். தனியாகப் பிரிக்கப்பட்ட பிறகு, சென்னை மாநகருக்கு தனியாக குடிநீர் வழங்குதல் கழிவுநீர் அகற்றுதல் வாரியம் அமைக்கப்பட்ட பிறகு பல குறைபாடுகள் காணப்படுகின்றன. எந்த விதமான குறைபாட்டைச் சொன்னாலும் கேட்பாரற்று இருக்கிறது.

அதே நேரத்தில், மாநகராட்சிக்கு வருங்கால மக்கள் தொகையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, நீண்ட காலத்திற்கு முன்னால் அமைக்கப்பட்ட பெரும் குழாய்கள் எல்லாம் இன்று பழுதடைந்து காணப்படுகின்றன. அந்தக் குழாய்களைப் பழுது பார்த்து, இன்றுள்ள மக்கள் தொகைக்கு ஏற்ப, நவீன முறையில் அமைத்து செப்பனிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சு. பாலன்]

[1979 மார்ச் 21]

என்னுடைய தொகுதியில் வீட்டுவசதி வாரியத்தின் மூலமாக ஏராளமான குடிசைகள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கட்டப்பட்டன. அந்தக் குடிசைகள் கட்டப்பட்டு பல ஆண்டுகளாகியும் எந்தவிதமான அபிவிருத்தியும் செய்யப்படவில்லை. அந்தக் குடிசைகளை மாற்றி, நல்ல வீடுகள், தனி வீடுகளாக கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

சென்னையில் விமாசர்பாடி பகுதி மிகவும் பள்ளமான பகுதியாக இருக்கிறது. அதனால் அடிக்கடி அங்கே வெள்ளம் ஏற்படுகிறது. அங்கே வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்பட கூவம் ஆறு தான் காரணம். ஆகவே, கூவம் ஆற்றின் இரு கரைகளிலும் மதில் சுவர் எழுப்பி, தண்ணீர் பெருக்கு ஏற்படாமல் தடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[மிற்பகம் 1-10]

*திரு. வ. சின்னசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1979-80 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த அறிக்கையில் கூறியுள்ளதுபோல் வேலை வாய்ப்பு வசதிகளை அதிகம் குறிப்பாக ஏழை எளியோர் வாழும் கிராமப் பகுதிகளில் வேலைவாய்ப்புகளைப் பெருக்குவதிலும், கல்வி, மருத்துவ வசதிகளை அதிகப் படுத்தி அவற்றைப் பரவலாக்குவதிலும் அரசு முக்கிய கவனம் செலுத்தியுள்ளது. மேலும் வேளாண்மை உற்பத்தி, கால்நடை வளர்ப்பு, பால்பண்ணைத் திட்டங்கள், வனவளம், மீனளம், கிராம வளர்ச்சி, பாசனவசதி, தொழில்வளர்ச்சி, கைத்தறி வளர்ச்சி, தொழிலாளர் நலன், பெருநகர வசதி, அரசு அலுவலர் நலன், முதியோர் உதவித்தொகை போன்ற பல வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு அதிக வாய்ப்பு வசதி அளித்திருக்கும் அதே நேரத்தில் தமிழகத்தில் உள்ள அரிசன பழங்குடி மக்கள் நல வளர்ச்சிக் கென 18.3 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியுள்ளது மிகவும் குறைந்த தொகையாகும். குறிப்பாக பழங்குடி மக்கள் இன்னும் மற்ற கிராமப்பகுதி மக்களைப் போல் 25 சதவீதம் கூட முன்னேறவில்லை என்பதும் தெரிய வருகிறது. மற்ற கிராமப் பகுதி மக்கள் பெற்றுள்ள சாலை வசதி, மின்வசதி, பஸ்வசதி, குடிநீர் வசதி, வீட்டு வசதி, மருத்துவ வசதி, பாதுகாப்பு போன்ற வசதிகளை அவர்கள் பெற்றதில் 25 சதவீதம் கூட பழங்குடி மக்கள் பெற்றிருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

அவர்களுக்கு அதிக நிதியினை ஒதுக்கி அவர்கள் வாழ்க்கை வளம் பெற அரசு தனிக்கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பழங்குடி மக்கள் கடனிலிருந்து விடுபட கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வந்து இவர்கள் பட்டுள்ள கடன்களை தீர்க்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன்.

1979 மார்ச் 21] [திரு. வ. சின்னசாமி]

கொல்லிமலையில் வனஇலாக்காவில் உள்ள மரங்கள் அடர்ந்த சோலைகளை பிரித்துத் தந்து பழங்குடி மக்கள் காபி, ஏலம் போன்ற பயிர்களை செய்து பிழைக்க வழி செய்ய வேண்டுகிறேன்.

தற்பொழுது பழங்குடி மர்கள் பயிர் செய்து வரும் நிலங்களை அவர்களுக்கே பட்டா செய்து தரவேண்டுகிறேன். முள்ளுக்குறிச்சி, மங்களபுரம் போன்ற பகுதிகளில் சுமார் 20 ஆண்டுகளாக பயிர் செய்துவரும் விவசாயிகளுக்கு, அந்நிலங்களை உடனடியாக பட்டா செய்து தர ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன்.

நாமக்கல்லிலிருந்து புதுச்சத்திரத்திற்கும், நாமக்கல்லிருந்து பேருக்குறிச்சிக்கும், நாமக்கல்லிலிருந்து காந்திபுரம் ராமநாதபுரம் வழியாக காரவெளிக்கும் ஆக மூன்று டவுன் பஸ்கள் விட கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சேந்தமங்கலம் தொகுதி சேலம் மாவட்டத்தில் அதிக அளவு மரவள்ளிக்கிழங்கு கிடைக்கும் பகுதியாகும். இக்கிழங்குகளைப் பயன்படுத்தி எனது தொகுதியில் ஒரு பெரிய ஜவ்வரிசித் தொழிற்சாலை ஒன்றும், ஒரு குளுகோஸ் ஃபேக்டரி ஒன்றும் ஏற்படுத்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன். மேலும், நாமக்கல, பகுதியில் தமிழகத்தில் மற்ற பகுதிகளுல் இல்லாத அளவு கோழி அதிகமாக உற்பத்தியாகும் பகுதியாகும். இங்கு கிடைக்கும் முட்டையை பயன்படுத்தி முட்டைப்பவுடர் தொழிற்சாலை ஒன்று அமைக்க வேண்டுகிறேன்.

நாமக்கல்லுக்கு வரும் காவிரி நீரைச் செல்லப்பம்பட்டி புதுச்சத்திரம் வழியாக ராசிபுரம் நகருக்கு கொண்டு வந்து அங்குள்ள நீர்ப்பற்றாக்குறையைப் போக்க ஆவன செய்ய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேந்தமங்கலம் குடிநீருக்கு ரூ. 25 இலட்சம் ஒதுக்கியுள்ள தற்கு அம்மக்களின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந் நகருக்கு குடிநீர் விவரவில் கிடைக்க துரித நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுகிறேன். காளப்பநாயக்கன்பட்டிக்கும் குடுநீர் விரைவில் கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன்.

காந்திபுரம் காரவளி சாலையை தார் சாலையாக அமைக்க விரைவில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கொல்லிமலையில் உள்ள யூனியன் சாலைகளை நெடுஞ்சாலை கிராமப் பனித்துரையின் மூலம் எடுத்து தார்சாலை அமைக்க கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. வ. சின்னசரமி]

[1979 மார்ச் 21]

எனது தொகுதியில் உள்ள தாண்டாகவுண்டன் பாளையத்தில் உள்ள மக்கள், மாக்கல் சுட்டி செய்து பிழைப்பவர்கள், அவர்கள் செய்து வரும் கைத்தொழில் பாதிக்கும் வகையில் அப்பகுதியில் உள்ள மாக்கல் காட்டை இரண்டு தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு, முன் இருந்த அரசு குத்தகைக்கு விட்டதால், இன்று அப்பகுதி ஏழை மக்கள் கைத்தொழில் செய்து பிழைக்க வழியின்றி அவதியுறும் நிலையைப் பரிசீலித்து அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியில் உள்ள காவல் நிலையங்களில் போதிய காவலர்கள் இல்லாத நிலையைப் போக்க கூடுதல் காவலர்களை நியமிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரிசன மக்களுக்கு மனை நிலம் வழங்குவதில் ஏற்படும் தாமதத்தைப் போக்க துரித நடவடிக்கை எடுக்க அரசு உத்தாவிட வேண்டுகிறேன்.

அரிசன மக்களுக்கு மனைநிலம் கொடுப்பது போல் பழங்குடி மக்களுக்கு மனைநிலம் கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுகிறேன். பழங்குடி மக்களுக்கு கல்வி பயிலவும் வேலை வாய்ப்பு பெறவும் அவர்களுக்கு இத்தனை சதவீதம் என்று ஒதுக்கித் தர வேண்டுகிறேன்.

சேலம் டீ துருச்சிக்கு நாமக்கல் வழியாக இரயில் போக்கு வரத்து வசதி செய்து தர தமிழக அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முள்ளுக்குரிச்சிப்பாலம் கட்ட 5 இலட்சம் ரூபாய் அரசு ஒதுக்கி ஓராண்டு ஆகியும் இன்னும் ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை. விரைவில் செய்து முடிக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொண்டு, கொல்லிமலையில் உள்ள மின்சாரமே இணைக்கப்பெறாத சுமார் 250 கிராமங்களுக்கும், மின்சாரம் தந்து அம்மக்களின் கிராமங்களிலும் வாழ்விலும் ஒளி பெற அரசு உதவ வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. பழனிசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1977-80 ஆம் ஆண்டுக்கான நாஞ்சிலார் அவர்கள் அளித்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேச வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்கு என் நன்றியை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நேரம் அதிகமில்லாத காரணத்தினால், இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஏழை எளிய மக்களுக்கு பயன் அளிக்கக்கூடியதாக அமைந்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்லி, என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள சில திட்டங்களை மட்டும் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1979 மார்ச் 21]

[திரு. க. பழனிசாமி]

சிறுமுகையில் ஒரு தொழிற்பேட்டை அமைக்கவேண்டும் என்று சிட்கோ நிறுவனத்தார் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியை துரிதப்படுத்தி, அந்தப் பகுதியில் இருக்கின்ற ஏழை மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுப்பதற்கு உதவியாக அங்கு ஒரு தொழிற்பேட்டை அமைக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விஸ்கோஸ் நிறுவனம் இருக்கின்ற பகுதியில் ஒரு மேஸ்நிலை பள்ளி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வளர்ந்து வருகின்ற மேட்டுப்பாளையம் நகரத்தில் பாலிடெக்னிக் ஒன்று அமைக்கவேண்டும் என்றும் நீண்டகாலமாக மேட்டுப்பாளையத்திற்கு இப்போது இருக்கின்ற மருத்துவமனையை விரிவுப்படுத்த வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் சொல்லியிருக்கின்றேன். அதிகாரிகளிடத்திலும் சொல்லியிருக்கின்றேன். அங்கு அதிகமான அளவில் நோயாளிகள் வருகின்ற காரணத்தால் அங்குள்ள மருத்துவ மனையை விரிவுப்படுத்தி தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் சிறுமுகை, காரமடை, பெரியநாயக்கன் பாளையம் போன்ற இடங்களில் மருத்துவ மனைகளை திறக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அன்னதாசம் பாளையம் வழியாக பஸ் போக்குவரத்து நடத்துவதற்கு முயற்சி எடுத்திருப்பதைப் போல், பல ஊர்களிலும் பஸ்களை விட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல வருடங்களாக கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற காரமடைப் பகுதிக்கு குடிதண்ணீர் வசதிசெய்து கொடுப்பதற்கு பரிசீலனை இருந்து வருகிறதாக தெரிகிறது. அத்துடன் பெரியநாயக்கன் பாளையத்திற்கும் சேர்த்து குடி தண்ணீர் திட்டங்களை செயல்படுத்தி, நிறைவேற்றித் தந்து, அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்களுக்கு குடிதண்ணீர் வசதி செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், பல இடங்களிலும் பாலங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று பல மனுக்களை அதிகாரிகளிடத்திலும், அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் கொடுத்திருக்கிறேன். முக்கியமாக தாயனூர் பாலம் போல் பல பாலங்களை கட்டித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் ஹட்கோ திட்டத்தின் மூலம் மேட்டிப்பாளையத்தில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம் ஒன்று இருந்த வருகிறது. இதன் கீழ் பல வீடுகளை கட்டித் தர வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிறுமுகையில் ஒரு காவல் நிலையம் வேண்டும் என்ற என்னுடைய கோரிக்கையை இன்னும் நிறைவேற்றித்தரவில்லை என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. சு. பழனிசாமி]

[1979 மார்ச் 21]

நெசவுத் தொழில் நல்லமுறையில் இருந்து வருகின்ற இந்த நேரத்தில் நெசவாளர்களுக்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுப்பதோடு, அவர்கள் அனைவரையும் உறுப்பினர்களாக சேர்த்து நெசவுத் தொழிலை நல்லமுறையில் வளர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நெசவாளர் பிரச்சனையில் முதலாளிகள் என்ற பிரச்சனையை தீர்ப்பதற்கு நெசவாளர்களை எல்லாம் நெசவாளர் சங்கத்தில் உறுப்பினர்களாக சேர்த்து சங்கத்தை செயல்படுத்தினால் இந்தப் பிரச்சனை ஒழியும் என்ற இந்த யோசனையை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நெசவாளர்கள் இறந்து போனால் அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு 5,000 ரூபாய் உதவித் தொகை கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், நம்முடைய பவானிசாகர் நீர்த்தேக்கத்தில் பி.டபிள்யு.டி, பூமி நல்லங்களில் விவசாயம் செய்து கொண்டிருந்தவர்களுக்கு இப்போது நீர்த்தேக்கத்தின் காரணமாக விவசாயம் செய்ய வழியில்லையாதலால் அவர்கள் மீது போட்டிருக்கின்ற வரிகளை இன்னும் இரண்டு வருடங்களுக்கு நிறுத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடிதண்ணீர் வசதியில்லாத காரணத்தால், சாதாரண மக்களின் சுகாதாரம் கேட்டுப் போவதால் நல்ல முறையில் சிறுமுகையிலுள்ள மக்களுக்கு குடித் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு சீக்கிரமாக அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நகராட்சி அலுவலகங்கள் இப்போது வரடகை கட்டிடங்களில் நடைபெற்று வருகிறது. இதைமாற்றி சொந்தக் கட்டிடங்களுக்கு வைப்பதற்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அத்துடன் மேட்டுப்பாளையத்தில் வீதிகளில் சரியானபடி சாக்கடை வசதியில்லாததன் காரணமாக அந்த நகரத்திலுள்ள மக்கள் சுகாதாரக் கேடு அடைந்திருக்கின்றனர். அதை மாற்றுகின்ற அளவில் நல்ல விதத்தில் சாக்கடைத்திட்டம் அமைத்துத்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்தநேரத்தில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு தந்ததற்கு நன்றிதெரிவித்துக் கொண்டு விடை பெறுகிறேன், வணக்கம்.

*திரு. ப. சுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை மீது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தொகுதி பிரச்சனை மட்டும் பேசங்கள்,

1971 மார்ச் 21]

*திரு. ப. சுந்தரம் : நன்றி. ஆண்டியப்பனார் என்ற இடத்தில் 1974-ல் ஒரு புதிய அணை கட்ட வேண்டும் என்றும், அதை உடனடியாக நிறைவேற்றித்தர வேண்டும் என்றும், வேலூரில் நடந்த நீர்ப்பாசன மாநாட்டில் வேளாண்மைத் துணை அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் சொன்ன நேரத்தில், இதை நிறைவேற்றித்தருவதாக அமைச்சர் அவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருவதற்காக இதை எடுத்துச் சொல்ல கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-20).

அதேபோல், 1974-லே ஜலகாம்பாறை என்ற இடத்தில் சிறிய ஏரி கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டு, அதற்காக அங்கே பொறியாளர்கள் எல்லாம் வந்து பார்த்து விட்டுச் சென்றார்கள். அப்படியிருந்தும், அந்த வேலை இன்னும் துவங்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதையும் நிறைவேற்றித் தரவேண்டும்மென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், 26-3-78-ம் தேதி அரிசன நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் திருப்பத்துருக்கு வருகை தந்தபொழுது, பல பிரச்சினைகளைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. சின்ன கம்மியம்பட்டு என்ற இடத்தில் ரோடு போட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டு, அமைச்சர் அவர்கள் அதே இடத்தில் ரோடு போடுவதற்கான உத்தரவை அளித்தார்கள். ஆனால், இன்னும் அந்த இடம் அதே நிலையில் இருக்கின்றது. பல வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களிலேயும் இதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லியும், அது நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்றது என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வரக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல், திருப்பத்தூரிலே அரசாங்க மருத்துவ மனை இருக்கின்றது. அது அந்த மாவட்டத்திலே இரண்டாவது ஸ்தானத்தில் இருப்பதால், இந்த மருத்துவ மனையில் இரத்தப் பரிசோதனை செய்து கொள்ளுகின்ற வசதி இல்லை. அந்த வசதியையும் அங்கே செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், 11-3-79-ம் தேதி என்னுடைய தொகுதியில் பாப்பானூர் கிராமத்திலே, 125 வீடுகள் இருக்கக்கூடிய அந்த கிராமத்திலே தீப்பிடித்து 87 வீடுகள் எரிந்து விட்டன. அங்குள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, கூலி வேலை செய்கின்ற இந்த மக்களுக்கு ரூ. 100,5 கிலோ அரிசி மட்டுமே கொடுக்கப்பட்டது. அங்கே வாழ்கின்ற மக்கள் கூலி வேலை செய்வதால், அவர்களுக்கு முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலே இருந்து

[திரு. ப. சுந்தரம்]

[1979 மார்ச் 21]

ஒரு குடும்பத்திற்கு குறைந்த பட்சம் ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்து, இந்த ஏழை எளிய மக்களை, வீடு கட்டிக் கொள்ளும் வகையில் வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, என்னுடைய தொகுதியிலே ஜவ்வாது மலை இருக்கிறது. அங்கே ஏராளமான சந்தன மரங்கள் இருக்கின்றன. அந்த சந்தன மரங்களைக் கொண்டு, திருப்பத்தூர் நகரத்திலே ஒரு சந்தன தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம், திருப்பத்தூரிலே தான் இந்த சந்தன மரங்களை அறுப்பதற்கான டிம்பர் டிப்போக்கள் இருக்கின்றன. தவிர, அங்கே பாரஸ்ட் ஆபிசர்களும் இருக்கிறார்கள். எனவே, அங்கே நச்சயமாக ஒரு சந்தன தொழிற் சாலையை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், 1974-லே, என்னுடைய தொகுதியிலே இருணா பட்டு, நாச்சியார்குப்பம் என்ற ஊர்கள் இருக்கின்றன. இருணா பட்டு என்ற ஊரில் 360 ரூபாய் கட்டப்பட்டுள்ளது, தெரு விளக்குகள் போடுவதற்காக, அதேபோல், நாச்சியார் குப்பத்திலே 2,960 ரூபாய், 75 தெரு விளக்குகள் போடுவதற்காக கட்டப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இன்னும் அங்கே விளக்குகள் போடப்படவில்லை. எனவே, இந்த நேரத்திலே இதையும் நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், என்னுடைய தொகுதியிலே ஜம்மனபுதூர் என்ற ஊர் இருக்கிறது. அதற்கு பஸ் போக்குவரத்து இல்லை. இருந்தாலும் அந்த ஊரிலே இருக்கக்கூடிய மக்கள் ரோடு வசதி இல்லை என்பதற்காக, அவர்களே ரோடு போட்டிருக்கிறார்கள். எனவே அந்த ஊருக்கு ஒரு டவுன் பஸ் உடனடியாக விடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், திருப்பத்தூரிலே பெண்கள் கல்லூரி ஒன்றும் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியாகிய திருப்பத்தூரிலே பெண்கள், கல்லூரி படிப்பு படிக்க வேண்டுமென்றால், 60, 70 மைல்கள் தொலைவிற்கு போக வேண்டும். ஆதலால் அங்கே அசியம் ஒரு பெண்கள் கல்லூரியையும் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், திருப்பத்தூரிலே சர்க்கரை ஆலைக்காக இடம் கொடுத்தவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதாக ஏற்கெனவே அறிவிக்கப்பட்டது. அவர்களுக்கு வேலை அளிக்கவேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 21]

[திரு. ப. கந்தரம்]

அதேபோல், திருப்பத்தூரிலே கலைஞர் நகர் என்று இருக்கிறது. 1974-லே இருந்து கேட்கப்பட்டும், அதற்கு இதுவரை பட்டா வழங்கப்படாமல் இருக்கின்றது. அதற்கும் பட்டா வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மொ. பெரியசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்ான நிதிநிலை அறிக்கையை ஆளும் கட்சியின் சார்பில் பாராட்டி என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நேரம் குறைவாக இருக்கும் காரணத்தால் தொகுதியின் பிரச்சினைகள் சிலவற்றைக் கூற முன் வருகிறேன்.

மங்களூர் தொகுதி மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறது. கடத்திய அரசு மானியத்தில் எடுத்து 43 லட்சம் ரூபாய் செலவில் 3 பாடப்பட்ட சாலைகள் செப்பனிடப்படாமல் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தச் சாலைகளைப் பராமரிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய தொகுதிக்கு வந்தார்கள். அங்கே மாக்கம்பாடியில் வெள்ளாற்றில் அணை கட்டினால் அதன் மூலம் 30,000 விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் முன்னேற வாய்ப்பு ஏற்படும். அந்த அணையைக் கட்டித் தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். திட்டக் குடி பார்டரில் வெள்ளாற்றின் குறுக்கே பாலம் கட்டினால் திருச்சி தஞ்சையை இணைக்க வசதியாக இருக்கும். விரைவில் அந்தப் பாலத்தைக் கட்டித் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய கிராமத்தில் பால் வழங்கு சங்கங்களும் பால் உற்பத்தியாளர்கள் சங்கங்களும் நிறைய இருக்கின்றன. அங்கு ஒரு பால் குளிர்பதன நிலையத்தை அமைக்க வேண்டும். பொது மான அளவுக்குப்பால் கிடைக்கும் காரணத்தால் மங்களூர் தொகுதியில் தொழுதாரை மையமாகக் கொண்டு பால் குளிர் பதன நிலையத்தை அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் மிகவும் ஏழை எளிய மக்கள் இருக்கிறார்கள். அரிசன பழங்குடி மக்கள் முன்னேற்றத்திற்காக 2 கோடி 20 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொகையைக் கட்டித் தரும்படி கேட்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் இன்று இத்துடன் முடிவுற்று மீண்டும் நாளை (22-3-79) காலை 9 மணி அளவில் கூடும். வணக்கம்.

மின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-28 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

8. பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்ற ஏடுகள்.

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

124. தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத் தொழிலாளர் (முறைப்படுத்தல்-ஒழிப்பு) விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து, தொழிலாளர் நலவேலைவாய்ப்புத் துறையின் 21-11-1978 ஆம் தேதியிடப்பெற்ற, 1447 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு [தமிழ்நாடு 1970 ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத் தொழிலாளர் (முறைப்படுத்தல்-ஒழிப்பு) சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 371970) 35(3) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது.]

(ஆ) அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்.

70. 1979-80 ஆம் ஆண்டில் உடனடிச் செலவுக்கான மானிய அனுமதி. (ஆங்கிலம், தமிழ்).

71. 1979-80 ஆம் ஆண்டில் செலவிற்கான முன் மானியக் கோரிக்கைகள் பற்றிய அறிவிப்பு (ஆங்கிலம், தமிழ்).

72. 1978-79 ஆம் ஆண்டு கூடுதல் செலவுக்கான துணை மானியக் கோரிக்கைகளும், விரிவான துணை மதிப்பீடுகளும் (ஆங்கிலம், தமிழ்).

73. 1978-79 ஆம் ஆண்டில் கூடுதல் மானியக் கோரிக்கைகள் பற்றிய அறிவிப்பு (ஆங்கிலம், தமிழ்).

74. 1971-72 ஆம் ஆண்டு மிகைச் செலவிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள் (ஆங்கிலம், தமிழ்).

75. 1971-72 ஆம் ஆண்டு மிகைச் செலவிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள் பற்றிய அறிவிப்பு (ஆங்கிலம், தமிழ்).

76. மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன், நிதி அமைச்சர், 1978-79 ஆம் ஆண்டிற்கான இறுதித் துணை மதிப்பீடுகளை சட்டமன்றப் பேரவைமுன் வைத்து ஆற்றிய உரை (ஆங்கிலம், தமிழ்).

1979 மார்ச் 21]

77. மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன், நிதி அமைச்சர், 1971-72 ஆம் ஆண்டிற்கான மிகைச் செலவு மானியக் கோரிக்கைகளைச் சட்டமன்றப் பேரவைமுன் வைத்து ஆற்றிய உரை (ஆங்கிலம், தமிழ்).

78. தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு முன் நிதி ஒதுக்க (செலவினக் கணக்கின் மீது வாக்கெடுப்பு) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 16/1979).

